

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

32
ΣΕΛΙΔΕΣ
ΑΡΧ.
3

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥ- ΧΟΥΣ:

Παγκόσμιος πολι-
τική ανασκόπηση.
Τα διεθνή γεγονότα της
έβδομάδος.

Τὰ θύματα τῆς ἐ-
ξοχῆς.

Τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. ΣΠ.
ΜΕΛΑ.

Ἡ γυναίκα στὸ
πηνάδι.

Ἀνατολίτικος μῦθος

Οἱ ἔρωτες τῶν
καλλιτεχνῶν μας.

Ἔρευνα με ἀπαντήσεις
τῶν κ.κ. Σενοπούλου, Κα-
μπουρόγλου κλπ.

Ἰαπωνίδες Ποιή-
τριαι.

Ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ ἀνατέλ-
λοντος ἡλίου.

Τὸ εἰδύλλιο τοῦ
Φαρούκ

με τὸ «Ἄγνὸν Ρόδον» τῆς
Αἰγύπτου.

Σαγκάν

Ἡ κίτρινη Βαβυλῶν

Χρόνια πολλά.
Μαρίτσα!

Πρωτότυπον ἑλληνικὸν δι-
ήγημα τοῦ κ. ΧΡ. ΓΕΡΟ-
ΓΙΑΝΝΗ.

Ὁ καθρέφτης

Ἐνα κινεζικὸ παραμῦθ.

Γυναῖκες—Μοῦσαι
συγχρόνων μεγάλων ἀν-
δρῶν.

Ζαχάρωφ

Ἀποκαλύψεις διὰ τὴν πρα-
γματικὴν ζωὴν τοῦ.

Μαγικὲς δυνάμεις
τῆς γυναίκας.

Ὑπνωτισμός — Πνευματι-
σμός.

Ὁ καφές

Τὸ ἐρατεινὸν ἀφέψημα
τῶν Ἑλλήνων.

Ἀθηναῖοι... Νεμ-
ρώδ.

Ἐπίκαιρος εὐθυμογραφικὴ
ἔρευνα ὑπὸ ΑΣΗΜ. ΓΙΑ-
ΛΑΜΑ.

Ἐνας νόμος

Πρωτότυπον διήγημα τοῦ
ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑ

Νέοι Λογοτέχναι.— Τὰ «με-
ταξὺ» τῶν ἀναγνωστῶν
μας. — Παιχνίδια.— Σταυ-
ρόλεξα.— Εὐθύμα.— Περί-
εργα ἀπὸ ὅλων τὸν κό-
σμον κλπ.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ

Τὸ νέο αἰσθησιατικὸν ῥομαντὸς

Ἡ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΔΙΚΗΣ

«FANTAZIO» —3—

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ
ΑΝΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΗΛΙΟΥ

ΙΑΠΩΝΙΔΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΑΙ

Το κυριότερο χαρακτηριστικό
και το μεγαλύτερο προτέρημα
της Ιαπωνικής ποίησης είναι η
συντομία.

Τα ωραιότερα ποιήματα του
κόσμου, τα πιο υποβλητικά τρα-
γούδια είναι κατά κανόνα ολιγό-
στιχα.

Μονόστιχα — λένε — οι νεράιδες
μπορούν ν' αναστήσουν με λίγα
λόγια έναν ολόκληρο κόσμο
θαμάτων.

Γι' αυτό και οι ποιήτριες μπο-
ρεί να χαρακτηριστούν ως νεράι-
δες.

Ελάχιστοι κράτη έχουν να έ-
πιδείξουν τον ποιητικό θησαυρό
της Ιαπωνίας.

Στη μαγική αυτή χώρα οι ποι-
ητοί δεν εμπνέονται από τα κα-
ταράματα των ηρώων ή από βί-
αια και παρωμένα αισθήματα.

Ο θόρυβος και το πάθος δεν
τους συγκινούν διόλου.

Πηγή της εμπνεύσεώς τους
είναι το ξεφύλλισμα των ρόδων,
το φως της σελήνης, ο έλαφρος
θόρυβος που κάνει το πουλί θ-
ταν πεττά, οι δειλοί αναστενα-
γμοί της κόρης.

Και σ' αυτό το είδος της εξα-
λλωμένης ποίησης διεκρίθησαν
ιδίως οι γυναίκες από των άρ-
χαιοτάτων χρόνων μέχρι σημε-
ρον.

ΧΧΧ

Σας παραθέτουμε τώρα κά-
μερικά δείγματα ποιητικών ά-
ριστουργημάτων της Ιαπωνίας,
τα οποία αφορούνται στη γυναι-
κεία εμπνεύση.

Εν πρώτοις ένα τραγουδάκι
της Μουρά-Σάκι Σίκι-Μπου,
μιάς ποιήτριας που έζησε τον
10ον αιώνα.

Είδα μια σκιά,
Κάποιος έπέρασε.
—Μην ήταν εκείνος;
άνταρτήθηκα σιγά
τά σύννεφα
σκεπάσαν το φεγγάρι
και δεν μπορούσα να δω
αν ήταν εκείνος που αγαπάω.

Κι' ένα άλλο της 'Ιτσόμι —
Σίκι — Μπου. Αυτή έζησε τον
11ον αιώνα.

Και τι θα κάνω
τι θα κάνω
όταν εκείνος
έρη κοντά μου!
Τα όχημά μου
θάφισαν ίχνη
μέσα στον κήπο
και στην ψυχή μου!

ΧΧΧ

Μιά άλλη διάσημη ποιήτρια
είναι η Μίτο Ντούμα. Κι' αυτή
έζησε το 10ο αιώνα.

Δεν ξέρω τί να πω,
Ξέρω μονάχα
πως η αγάπη γυρνάει
στά δύο σου μάτια.

Κι' ένα άλλο ποίημα της Ο-
μυ-Νό-Ναίσι:

Χτυπά δρόμους
τη νύχτα το χαλάζι
τά παραθυρόφυλλά σου.
Αύτη δα μείνει
αγάπη μου, σε συλλογίζομαι
κρίμα που δεν είμαι
πλ' εγώ κοντά σου.

ΧΧΧ

Νομίζω ότι αυτά άρκοουν για
να δείξουν πόσο λεπτή είναι η
ιαπωνική ποίηση και πόσο χα-
ριτωμένες οι γυναίκες που τη
γράφουν.

III

ΑΚΡΑΤΟΣ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

Δύο κοσμικές κυρίες κάνουν
τόν περιπάτο τους, ένα ήλιόλου-
στο πρωινό, στο Ζάμπι.

Α' κυρία: Βλέπετε εκεί; Αυτό
το μωρό που περνά είναι δικό
μου.

Β' κυρία: Πώς το κατάλαβα;
Α' κυρία: Άνευγνάρια την
παραμένα του!

III

Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΜΑΙ

Μία πρωτότυπος έρευνα
του «Φαντάζιο»

ΤΟΥ Κ. ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Αρχίζοντας από το φύλλο αυ-
τό τη δημοσίευση έρωτικών πε-
ριπετιών της ζωής των έξοικι-
τέρων Έλλήνων ποιητών, συγ-
γραφέων, λογοτεχνών και καλ-
λιτεχνών, έπισκεφθήκαμε πρώ-
τα-πρώτα τον διασημό συγγα-
φέα μας άκαδημαϊκό Κ. Γρηγό-
ριο Ξενόπουλο στο σπίτι του στις
10 1/2 το πρωί. Μαθαίνουμε όμως
ότι κοιμάται ακόμα. Στη δεύτερη
έπισκεψή μας, στις 5 το απόγευ-
μα, πήραμε πάλι την ίδια απάν-
τησι στην ερώτησή μας.

—Κοιμάται ακόμα...

Νομίζουμε ότι ο σεβαστός μας
δάσκαλος άδισθεύσε ή ότι έρ-
γοζόταν και μη θέλοντας να
του ταραξούμε την ησυχία, πή-
γαμε από εκεί που ήρθαμε.

Επειδή όμως ο δημοσιογράφος
διακρίνεται για την επαγγελμα-
τική του άδιακρίσία, ζανακτυπή-
σαμε την ερώτησή μας ώδηγησαν
στο γραφείο του συγγραφέα,

όπου τόν βρήκαμε με γράφει,
όπου τόν βρήκαμε με γράφει,
όπου τόν βρήκαμε με γράφει,

—Ο Κ. Ξενόπουλος με το δικό
του χαρακτηριστικό ευγενικό
μείγμα μιας λυσι την περιέρ-
γειά μας:

—Δεν είπατε πρώτοι έσείς που
την παθαίνετε. Έχω από πολλά
χρόνια κανονιστεί μια δική μου
ζωή. Αν ενδιαφερόσεθε και για
να μη θυμώσετε που άνευκα-
τεθήκατε τις σκάλες μου τρεις
φορές άπ'ακριά και με βρήκατε
να κοιμάμαι σε ώρες εργάσιμες
για όλο τον κόσμο, μάθετε ότι
έφυγα στις 10 1/2—11 το πρωί.
Εργάζομαι έως τις 3 το από-
γευμα. Τρώω, αναπαύομαι έως
στις 6 κι' ύστερα σκυμνίζομαι πά-
νω στο βιβλίο και στα χαρτιά,
ζημερώνοντας.

—Ο Κ. Ξενόπουλος βασανίζεται
να θυμηθεί να δημοσιεύσει έρ-
ωτική ανάμνησι της ζωής του,
που του ζητούμε για το «Φαντά-
ζιο».

—Επί τέλους βρήκαμε... Να
ας πω κάτι που μπορείτε να το
μάθετε.

Και πριν μ'ας διηγηθεί την πα-
ρακάτω χαριτωμένη έρωτική του
περιπέτεια, ο καλλιτέχνης ζω-
γράφος Κ. Μίμης Παμίνης, πλάι
μας, του πήρε ένα χαρακτηριστι-
κό σκίτσο που τόσο άρεσε στον
Κ. Ξενόπουλο—που το εκάρισε
στο «Φαντάζιο» με την ιδιόκει-
ρη ύπογραφή του.

—Μία φορά, μάς λέει, πήνε
βρέβια πολλά χρόνια, έλαβα ά-
πό μια μεγάλη πάλι του έζωτε-
ρικού ένα γράμμα. Μου έγραφε
μια κόρη Έλληνίδα τούς θαυμα-
σμούς της για μένα.

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

—Τους φιλολογικούς; τόν ρω-
ρούμε.

—...φαίνεται.

—Δεν την εγγνώριζε καθόλου,
μ' από την αμορφιά του θύρου
της και πρό πάντων από τη θαυ-
μαστή της καλλιγραφία, οχημά-
τισσ' απ' τη δόξα πές θάταν το πιο
ωμορφό κορίτσι του... κόσμου.

Τη φαντάζομαι ψηλή, όμορπη,
ξανθή, μαλακή, όλο δροσιά και
χαρά. Της άποκριθήκα, ευχαρι-
στώντας απ' τη μεγάλη προθυ-
μία, της έστειλα μάλιστα και την
ενηπόγραφον φωτογραφία, που
μου ζήτησε. Μου ζήτησε...

ΓΑΤΕΣ ΛΙΑΝ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΓΑΤΕΣ ΑΙΜΟΧΑΡΕΙΣ

ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΣΤΗΝΙΣΤΟΡΙΑ

Οι γ'τες υπήρξαν πάντοτε το
κατ' έξοχήν κατοικίδιον ζώον.

Ο σκύλος όταν φύγει από το
σπίτι και πάει με άλλον ζεκνά
τόν παλιό άφεντικό του. Ένν ή
γ'τα όπου και να πίν πάει, και
σε σασκούλα κλεισμένη να πίν
έκρη, θα ζαναγορίση στο σπίτι
από εκεί που πίν πήραν.

Ο καρδινάλιος Ρισελιέ, ο
Μπιντελάιρ, ο Ντικενς, ο Πόε,
ο Μάρκ Τουέν, ο Μπαλζάκ, άγά-
πησαν πολύ την γάτα και μερι-
κί απ' αυτούς έγραψαν και ποι-
ήματα. Στην Αύλη της Κογκά-
ζας οι γάτοι ήταν στις δόξες
τους.

Ο 'Ορτένσιος Λάντο έγραψε
έπικειμια λόγο για μια γάτα. Ο
Καίσαρ 'Ορσένι έγραψε τετρά-
στιχα. Ο Τάσος Τουρκουάτος έ-
γραψε σελίδες ολόκληρες στη
μνοαζία του.

Έκείνοι που μισούσαν έδει-
χναν τις γάτες πίν γάτο. Ο
Λουδοβίκος 13ος και ο Στανιολά-
ς της Πολωνίας.

Λέγεται ότι ο προφήτης Μω-
σής τόσο πολύ αγαπούσε τη
γάτα του, που όταν μία μέρα α-
π' τη κοιμήθηκε πάνω στο φαρ-
μάνικό του, προτίμωσε να κόψει
με το φάλδιό το μανίκι παρά να
ζωντανή τη γάτα.

Στη γάτα όφειλουν την τύχη
τους ένας 'Ιταλός Ντανίνι.

Το καράβι, στο οποίο έχει
μαρκάρι ο Ντανίνι πνίγεται και
αυτός κολυμβάει ώςεται π-
νω σ' ένα νησί. Στην άγκαλιά
του όμως κρατούσε το γάτο του
καρδισιού. Στο νησί όμως αυτό
υπήρχαν πάρα πολλοί ποντίκι-
και γάτος κανείς, φαντασθήτε
τη χαρά των κατοίκων του νη-
σιού των, όταν είδαν ότι το ζώ-
ον που έφερε ο Ντανίνι τούς έ-
σωσε από τη ποντικιομανία! Τόν
πλημμύριον τότε με δώρα και
χρυσάφι.

Κάτι το ίδιο συνέβη και με τόν
Ουίντνεν, ο οποίος μάλιστα του
πουλούσε με χρυσάφι στους κα-
τοίκους των νησιών του Ελρι-
νικού.

Της τιμωρίας μου γιά... ραβα-
ράκι. Έ! όοο τόν είδατε οεις
τόν είδα από τότε κι' έγώ.

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. ΚΑΜΠΟΥΡΓΟΛΟΥ.

Ο σεβαστός Ιστορικός-Λογο-
τέχνης και 'Ακαδημαϊκός Κ.
Δημ. Γ. Καμπούργουλο, άγά-
πησε πραγματικά έδώ και πολ-
λά χρόνια μια άφαιρα κόρη έ-
νός φαρδ στην Αίγινα.

—Ήμουν, μάς διηγεΐται, 14
χρόνων κι' έκείνη 16 οκεδόν,
—έτσι μου είπε τότε. Με είχε
πρελλάει το κοριτσάκι αυτό
και περισσότερο γιατί τόν και-
ρό εκείνο είχα έμμενυστή να
γράψω ένα ρομάντο με τόν τί-
τλο ή «Κόρη του Φαρά». Το φι-
λολογικό προζύμι έδω έφούσκω-
σε. Η ήρωΐς της έρωτικής μου
περιπέτειας έπρεπε να πρωτα-
γωνιστή ανανακοστικές και
σπ-... έρωτικό μου ρομάντο.

Τς λίγον όμως καιρό άφορες
οικονομικές ύποθέσεις μ' έ-
καναν να φύγω απ' τ' άμωφρο
αυτό νησί, να εγκαταλείψω την
άφαιρα κόρη του φαρά και έ-
γώ ήρσα πάλι στην Αίγινα, παρά
όστερα άπό 40 χρόνια για να
βρω τόν ταφο τών πατέρων
μου...

«Θυμήθηκα τότε την περιή-
μη κόρη του φαρά, τίν κόρη
των παιδικών όνειρών και ήγισα
να βρω το σπίτι της. Μόλις χτυ-
πώ την πόρτα, βγαίνει μια ζε-
μαλισμένη γριά, κλωμή και
κουτσόβουνα και μου λέει ζη-
πά μου με τρόπο, που δείχνει
ότι ήθελε να μέ... ξεφορτωθώ,
όταν τή ρώτησα που βρίσκεται
ή κόρη του τόδε φαρά:

—Εγώ είμαι. Τέ θέλεις;
Έφωνα κι' ακόμα φεύγω.
Η Αίγινα από τότε δεν με ζα-
ναιδίζει».

ΧΡ. ΓΕΡ.
(Σκίτσο Μ. Παμίνης)

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ της ΑΛΙΚΗΣ

1ον

Μιά πρωτότυπη αισθηματική νουβέλλα της ΕΛΙΝΟΡ ΓΚΛΥΝ

Συνώδεψε στην τελευταία του κατοί-
κία τόν πατέρα της, ή 'Αλίκη, έχουσε
τα τελευταία της δάκρυα πάνω από το
μάτι αυτό που έκόλυφε για πάντα τις
ελπίδες μίας μελλοντικής ύποστροφής
της κι' έπειτα έμπηκε σ' ένα αυτοκί-
νητο που δρισκοταν έξω από το νεκρο-
ταφείο κι' έδωσε τη διεύθυνση του σπιτιού
της.

Τ' άμωξί έτρεχε, ή θροχή έφεφε
δρομική στους δρόμους και ή σκέψη
της έσκέπτε τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροταφείο από
το σπίτι της.

Και μετά σ' αυτό το μακροχρόνιο διά-
στημα ξετυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια
της σκέψεις τις όλα τα γεγονότα εκεί-
να, που τήν έφεραν μέχρι τήν άναπα-
φάσιση αυτή στιγμή της ζωής της.

Μισή ώρα άπείχε το νεκροτα

Η ΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΠΝΙΓΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΙΜΑ

ΣΑΓΚΑΗ

Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΒΑΒΥΛΩΝ

Μέσα σε λίγες μόλις ημέρες η πολυ-ποικιλία στην διεύθυνση πώλης των διακε-
τάσεων, που όπως και των όργων, η έμ-
πορική αυτή πόλη με τις ώριμες Κινέζο-
πούλες, μετατρέπεται σε πεδίο μάχης και
στον δρόμο της, στον ούρανό της,
στα νερά της θάλασσας και γίνονται κομ-
μάτια οι δρόμοι.

Κινέζοι και Γαλλοί πολέμου άνα-
μεταξύ τους.

Ακόμα πρό πάει έτών, επί δύο μί-
νες είχε ζωντανό το ίδιο.
Αλλά στο άναμεταξύ η τάξη και το
γλέντι αποκλείονται.

Και να πώς την είδα την Σαγκάη δύο-
τρεις ημέρες πριν ν' αρχίσουν οι εχέρο-
πραξίες.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ

Η Σαγκάη γεννήθηκε μέσα από ένα
βάλτο.

Η γέννησή της, ο' αυτό τον κόσμο
δεν ήταν τόσο κοινή. Λάσπη από βάλ-
το και άλλα πράγματα. Και χρεώσεται τη
σημερινή της θέση στον περίφημο «πό-
λεμο του οπίου».

Θα ζέρετε ίσως πώς έγινε αυτός ο
πόλεμος. Ήταν το 1840. Η Αυτοκρατορι-
κή Κίνα του Πεκίνου είχε εντελώς ξεκα-
θαρίσει το εμπόριο του οπίου που κα-
τέστρεφε τόσες ανθρώπινες υπάρξεις.
Μερικές εταιρείες ισχυρών κρατών έπε-
διδοντο με πολλά κεφάλαια ο' αυτό το
εμπόριο. Η Κίνα έφερε αντίρρησης. Ό-
ταν είδε ότι δεν είχαν πέρασι οι νόμοι
της, μάζεψε κι' έκαψε στην Καντόν 25.
000 κάβα οπίου, τα οποία ανήκαν στην
Αγγλική Ανατολική Εταιρεία. Ήταν έ-
να ποσό κολοσσιαίο.

Η Αγγλία επειδή έθιγαν τα συμφέ-
ροντα της Αγγλικής Εταιρείας, περιέκυ-
κλωσε και εθροδάρωσε την Καντόν και
έτσι ήρκεσαν τον Ευρωπαϊκό πόλεμο έναν-
τίον της Κίνας. Απορμή ήταν το όπιο,
πραγματική όμως αιτία να κλείσουν οι
πόρτες σε δύο το άλλο εξωτερικό έμ-
πόριο.

Αποτέλεσμα του πολέμου : Η Κίνα
αποζημιώσε πληρώνοντας στην Αγγλική
Εταιρεία την αξία του καταστρεφέντος
οπίου. Ήνευρεσε την Κίνα ν' ανοίξει
πέντε λιμάνια στο εμπόριο και για τη
διανομή των ξένων. Έκανε κατοχή στο
νέο που βρίσκεται μπροστά στον Πο-
ταμό των Μαργαριταριών, όπου έπαιτα
από λίγον καιρό έκτισαν το Χόγκ-Κόγκ,
και μία ζώνη αρκετά μεγάλη από τη
βαλτιδα εκείνη γη, η οποία είχε μονάχα
καλύδες.

Μέσα απ' αυτό το βαλτιδες μέρος έ-
δωκε η Σαγκάη.

Η ίδρυση της πόλεως Σαγκάης έκω-
στος πολλά διοικητικά στελέχη, δι-
πλώματα και πράγματα. Αλλά η Σαγκάη
έφάνηκε πτωχή: έπασχε τα διοικητικά
μύρια που έδωσαν γι' αυτήν οι ξένοι
κι' εξακολουθεί να πλουτίζει πολύ κό-
μο.

Εκεί που υπάρχουν οι καλύδες και η
λάσπη βήκη το πεδίο της Αγγλικής
Κατοχής. Λίγο παραπάνω γίνεται η Α-
μερικανική, έπειτα η Γαλλική και τελευ-
ταία η Ιαπωνική. Αγγλία, Αμερική και
Ιαπωνία ενώθηκαν κι' αποτέλεσαν μία
Διεθνή Κηφή. Το "Ιντερνασιοναλ Στέλε-
μαν". Το όποιον περιέχει σήμερα ένα
εκατομμύριο εκατό χιλιάδες κατοίκους.

Η Γαλλία εκράττει χωριστά τα δικά της
εδάφη, τα οποία φιλοξενούν τετρακόσιες
εξοχίμντα χιλιάδες κατοίκους.

Έν δυο όμως η Σαγκάη μαζί με τους
Κινέζους έχει τρία εκατομμύρια τριακό-
σιες χιλιάδες κατοίκους.

Είστε τρεις πόλεις ενωμένες σε μία, με
διαφορο χαρακτήρα.

Πριν να μη κανείς στη Σαγκάη από
τη θάλασσα, έχει το προάγγελο, πριν ά-
κόμη την αντίκρουση. Είναι τα νερά του
Γαλάζιου ποταμού. Τα νερά του είναι
μαύλον πρασινωπά, ακάθαρτα και μποι-
νουν πολλά χιλιόμετρα μέσα στη θά-
λασσα.

Δεν μπαίνουν στη Σαγκάη από το

Γιαγκάε, όπως γραφούν εκείνοι που δεν
έπιγαν, αλλά από το Ουάγκαν. Ούτε θα
πούμε, όπως λένε πολλοί, ότι μόλις μπή-
κε η Σαγκάη μοιάζει με Νέα Υόρκη. Μήπως
επειδή υπάρχει κάποιος ούρανοζούτης;
Ας μην κάνουμε παραβολές.

Η Σαγκάη είναι βέβαια μία πολύ με-
γάλη πόλη, έρχεται η πέμπτη στον κό-
μο ως πληθυσμός, η πρώτη ως εμπόρι-
ον φυλών, ως ποικιλία τύπων, ως κατάλο-
γος ανθρώπινης, και μία φανταστική
εικονογραφία πινάκων και κοστούμιων.

ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΚΟΣΜΟΥ

Πόλις ανατολική με αμφορείς όλου
του κόσμου.
Ένα δείγματολόγιο ποικιλίας, τόσο
κάτω στην ξηρά, όσο και στη θάλασσα

Η τελευταία απογραφή έδωσε τριακό-
σιες έξι χιλιάδες, οοράντα έπτά έ-
θνηκοτήτων.
Οι δρόμοι είναι διορκώς γεμάτοι κό-
μο. Δρόμοι με πολύχρωμες τοιμές
και πινακίδες.

ΣΑΓΚΑΗ - ΚΟΚΤΕΪΤ

Αυτοκίνητα, ριζό, κορροτοάκια, περι-
εργα κάρρα με μία ρόδα.
Οι εκατομμυριοίτοι προχωρούν ανά-
μεσα στους κουρελίδες. Η τυχοδιώκτρια
με τα λούσα της περνά με τ' αυτοκίνητό
της, διακινδυνεύει να πάρη κάτω από
τους τροχούς της το φτωχό ζήτηνο και
να τον εγκαταλείψη έπειτα μπροστά σε
καρμιά πόρτα.

Κινέζοι διαφόρων ειδών.
Αυτοκίνητα, ριζό, κορροτοάκια, περι-
εργα κάρρα με μία ρόδα.
Οι εκατομμυριοίτοι προχωρούν ανά-
μεσα στους κουρελίδες. Η τυχοδιώκτρια
με τα λούσα της περνά με τ' αυτοκίνητό
της, διακινδυνεύει να πάρη κάτω από
τους τροχούς της το φτωχό ζήτηνο και
να τον εγκαταλείψη έπειτα μπροστά σε
καρμιά πόρτα.

μόλις μπαίνουν. Πολλά όλου του κόσμου
και παντός είδους. Πολεμικά, υπηκε-
νεια, γιού, εμπορικά, και ό,τι είδους
πλοίο φαντασθείτε.

Στις όχθες εργοστάσια, ταοριανάδες,
δεξαμενές πετρελαίου. Οι αμερικανικές
εταιρείες έχουν κολοσσιαίες εγκαταστά-
σεις.

Η Σαγκάη είναι η εμπορική πόρτα της
Κίνας.

Μας περιμένει τώρα η άλλη εκπληξίς
του πληθυσμού.

Παντός είδους, παντός χρώματος, πά-
σης γλώσσας.

Στο Διεθνές Τμήμα της πόλεως κυριώ-
τερα όδους είναι της Μπουίν, η οποία είναι
η μικροτέρα και ακολουθεί το ποτάμι.
Η όδους Μπουίν είναι το οικονομικό
θερμόμετρο της Κίνας, το χρηματιστήρι-
ον όλων των εμπορευμάτων της χώρας.
Το Πεκίνον ήτο η πρωτεύουσα της
χώρας.

Το Νανκιν είναι η πρωτεύουσα της σή-
μερον.

Εκείνος που θα νικήρη θα είναι ο θρι-
αμβευτής.

Όποιος χάσει... Αλλά ποιός νοιάζεται
για κείνους που χάνουν και πέφτουν στο
δρόμο; Δεν υπάρχει καιρός να γυρίση
να έρη κανείς πίσω. Όλοι κυττάζουν έμ-
πρός για να φθάσουν το ταχύτερο.

Όποιος κάνει πτώχευση εξορίζεται,
αν δεν είναι κοινός να σπείρη να τον πιά-
σουν, εξορίζεται για λίγο κι' έπειτα
εξαναγυρίζει. Η Ανατολή είναι η χώρα
των μεταμορφώσεων. Για κείνους που ά-
πελπίσονται υπάρχουν τα νερά του πο-
ταμού, τα οποία δεν διατάζουν διόλου
να δεχθούν τους δυστυχισμένους.

Πόσοι ξένοι:

Οι ξένοι που την επεσκέπτοντο, έβλε-
παν μόλις έδωσαν έξω από την πόλη
την αμύμη αυτή περιφέρεια που την
τριγύριζαν χιλιάδες νεκροκρέββατα έγ-
καταλειμμένα χάμω στη γη!

Τα φέρετρα αυτά ήσαν συγκεντρωμένα
σε σωρούς ή σε πυραμίδες και χρησιμευ-
αν ως παιχνίδια για τα παιδιά των περι-
χώρων.

Τα έθιμα των Κινέζων του Πεκίνου ά-
πηνόρευαν την ταφή μέσα στη Γη.

Ένωση βασιλευσε στο Πεκίνο η δύνα-
στεια των Τσινγκ οι νεκροί έπρεπε να μέ-
νουν άταφοι.

Ετσι το είχαν διατάξει οι πρόγονοι.

Γι' αυτό το λόγο και οι Σύρβατοι δεν
μπορούσαν να εγκαταστήσουν, σκληρο-
δρομικές γραμμές εξ αίτιας αυτής της
περίεργης προλήψεως ούτε και να στή-
σουν τηλεγραφόζυγα, αφού όλη η έκτα-
σις ήταν γεμάτη από φέρετρα.

XXX

Έν τούτοις, το 1865 ο αγγλικός οίκος
Ρένναλντ εγκατέστησε μία τηλεγραφική
γραμμή μήκους λίγων χιλιομέτρων που
έφθανε μέχρι το φρούριο Βο-Σούγκ, αύ-
τό που εθροδάρωσε προ ήμερών και
κατελήφθη από τους Ιάπωνες.

Το φρούριο αυτό χρησιμοποιήθηκε για
ν' αναγγελίη εις την πόλιν την άφιξη
των αναμενόμενων πλοίων.

Αλλά την επομένη οι υπάλληλοι της
τηλεγραφικής εταιρείας δεν κατόρθωσαν
να επικοινωνήσουν με το φρούριο.

Εστάλη άμεσα το συνεργείο και ά-
πεκάλυψε το έλκος καταπληκτικό.

Τα σύρματα είχαν αποκοπή όπου ο Ι-
σκίος τους έπεφτε πάνω σε κανένα από
τα σκορπισμένα φέρετρα.

Η σκιά αυτή έθεωρήθη από τους Κινέ-
ζους ως βεβήλωση για τη μνήμη των νε-
κρών.

Το 1871 το υπό την θάλασσαν καλώ-
διον που ήυννε τη Σαγκάη με το Χόγκ-
Κόγκ, έπρόκειτο να σπείρη στην ξηρά, αλ-
λά η κινεζική Κυβέρνησις επενέβη την
τελευταία στιγμή και έματαιωσε αυτό το
σκέδιο της εγκαταστάσεώς του.

Ήταν ένα προληπτικό μέτρο για να
μη έρεθισθούν τα πνεύματα των ίθαγε-
νών.

Από τότε όμως η πρόδοος έκανε άλ-
ματικά βήματα στη Σαγκάη.

Το όπιο τους έτρέλλανε.

Έκασαν τη θέλησή τους.

Ο Αγγλος τους έπαιζε πιά στα δάκτυ-
λά του.

Δεν είχε να κάνει με ανθρώπους, αλλά
με άδουλές σκιάς, οι οποίες δεν είχαν
καμμία πρωτοβουλία.

Όλα τα κακά της Ευρώπης διωκετέ-
θησαν ως καλά μέσα στη Σαγκάη.

Και ό,τι δεν ίσπεδύσε το όπιο, τα κα-
νόνια το μυδραλλιοδόλον και τα άσφύ-
ζιόγωνα.

Η Κίνα σήμερα έχει ό,τι έχομε κι' έ-
μεις.

Εμείς δεν έχομε ό,τι έχει η Κίνα!

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

Παρ' όλα όσα είπαμε, παρ' όλες τις ώ-
μορφιές και τις ήδονες του οποίου και
της πολυτελείας που πλημμυρίζει αυτήν
την πόλη, η Σαγκάη παραμένει η πόλις
του εγκλήματος και της κατασκοπείας.

Πρόκειται διαφόρων έθνηκοτήτων, με
άποστολές πολιτικούς, διάφορες, άπιο-
στευτες, άνεγκνιστες, διασκεδάζουν
στη Σαγκάη, σκορπουν άφειδώς χρήμα
άριστερα και δεξιά για να μάθουν το λί-
γο ή πολύ, για κείνο που έχουν επιφο-
ρική από την κυβέρνησή τους.

Συνήθως τα περισσότερα χρήματα που
κερδίζουν ο' αυτές τις δουλειές είναι οι
γυναίκες.

Οι γυναίκες είναι οι μεγαλύτερες βο-
θοί των κατασκοπών.

Και όταν... ούτε με το χρήμα, ούτε με
το όπιο, δεν κατορθώνεται εκείνο, για
το οποίο έχει άφιερωθή η άποστολή
τους, τότε το σκληρό άτσάδι, το αιχμη-
ρό έγκειριδιό έχει το λόγο να σώρη την
κατάστασι μ' ένα έγκλημα.

Έγκλημα στο σκοτάδι.

Έγκλημα γεμάτο μυστήριο!

Κανείς δεν μπορεί πιστέ να ύποπτευ-
θη ότι η έρμηνευτής ένας κάποιος ή γυ-
καία και όρρα αυτή γυναίκα είχε τόσο
σκληρή καρδιά να μπηκεί ένα μαχαίρι
θαθεία μέσα σε μία καρδιά.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η Σαγκάη σήμερα καίγεται, η Σαγκάη
καταστρέφεται.

Τα κανόνια των χτυπούν από όλες τις
γλυφές.

Τα πάντα γίνονται θρόφαλα.

Τα όρρα κίτρινά, οι δρόμοι, τα καζίνα
γίνονται πέτρες.

Η ύμωρφή της χάθηκε.

Τόσα εκατομμύρια, τόσες ύμωρφιές
χάνονται.

Πότε πάλι θα ξαναγίνουν; Από ποιόν;
Από τους Ιάπωνες ή από τους Κινέζους;

ΑΡΝΑΛΑΝΤΟ ΦΡΑΚΑΡΟΛΙ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΑΕΙ...

ΤΟΥ Κ. ΧΡ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ

Κι' έτοι πάει, που λές, αγάπη μου, το καλοκαίρι...
Κάθε ώραίο στην όμορφή ενός άλλου
θυσιάστηκε να μην το φτάση
το κλωμό χινόπωρο κι' απέκει
ο βαρύς χειμώνας το κλωμιάσει...
Κι' έτοι πάει, που λές, αγάπη μου, το καλοκαίρι...

Κι' εγώ, πούχα μία καλή καρδιά
και την άνοιξα το καλοκαίρι
σά λουλούδι ολόδροσο,
δέ βρήκα δικό μου ταίρι...
Κι' έτοι πάει, που λές, αγάπη μου, το καλοκαίρι...

Και τώρα το κρύο το χινόπωρο,
που όλα τα 'βε νυσταγμένα,
τί κι' αν τα μαράνη ολότελα;
—φτάνει πούνα άδελφωμένα,
και ξανά την άλλην άνοιξι
θα είδωθουν άγαπημένα.

Μά έμένα, που με μαράζωσε
το γλυκό το καλοκαίρι,
μέσ' στη μπόρα τώρα, μέσ' στα βάσανα
τί άλλο μπορεί να με γλυκάνη
παρά ένας ύπνος που νυστάλησας,
τώρα που ο χειμώνας φτάνει...
Κι' έτοι πάει, που λές, αγάπη μου, το καλοκαίρι...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

ΠΑΛΗΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Η μίς Τζόαν Μόρλαν έκύττα-
ξε το παράξενο δαχτυλίδι που
τύλιγε τρεις φορές το δάχτυλο
του άριστερού της χεριού.

Η άρχή μας είναι ίσως άρχή
διηγήματος.

Αλλ' ό,τι θα σας διηγηθούμε
έδώ δεν είναι καθόλου φαντασία.
Είπε πραγματικότης.

Ας μην ξεχνούμε, άλλωστε,
ότι η πραγματικότητα συχνότατα
υπερβαίνει και την μεγαλύτε-
ρον φαντασίαν...

Η μίς Τζόαν Μόρλαν λοιπόν
έκτύταξε με ικανοποίησι το πα-
ράξενο δαχτυλίδι που έστόλιζε
το δάχτυλό της.

Ήτανε δώρο του σέρ Ντού-
γκλας Τάιλορ, συνταγματάρχου
που μόλις είχαν επιστρέψει από
την Αίγυπτο.

Ο συνταγματάρχης ήτανε
μόλις 38 έτών, αλλ' ήταν ήδη
παλιγγώστης —τουλάχιστον εις
τους κύκλους των σοφών.

Όστόσο, περισσότερο κι' από
τη σοφία του (ήταν ο διασημέ-
τερος αιγυπτολόγος των ήμε-
ρών μας) ή μίς Τζόαν Μόρλαν
έθαυμάζε ο' αυτόν την άκατα-
δάμαστη θέλησή του και το φλέ-
γμα του.

Με μίαν αλάνια πίπα στο στό-
μα, ο σέρ Ντούγκλας Τάιλορ
της έμυλούσε για ταξίδια σε
γοητευτικές χώρες και ή μίς
Τζόαν Μόρλαν, όταν τον άκου-
γε, θαρούσε πως όλη ή γη ά-
νοιγότανε μπροστά της.

Γι' αυτό όταν, επιστρέφοντας
από το τελευταίο του εξερευνη-
τικό ταξίδι στην Αίγυπτο, της
έπρόσφερε το παράξενο τριπλό
δαχτυλίδι, ή μίς Τζόαν Μόρλαν
ένωισε την καρδιά της να χτυ-
πή δυνατά στα στήθη της και
δεν ο' άλλαζε τη θέσι της ούτε
για ένα θρόνο.

Αλλά, τότε, μήπως ο έσυνταγ-
ματάρχης δεν της είχε διηγήθη
την ιστορία του παράξενου δα-

χτυλιδιού, όπως την είχε διαβεί-
σει στον πάπυρο με τον οποίον
ήτανε περιτυλιγμένη ή μούμια
που το φορούσε;

Το δαχτυλίδι αυτό το είχε
προσφέρει — δώμισι χιλιάδες
χρόνια προ Χριστού— ένας πο-
λεμιστής στη βασίλισσά του.

Οι τρεις κύκλοι του δαχτυλι-
διού έσυμβόλιζαν τις τρεις κα-
ταστάσεις των όντων: το γήινο
σώμα, την ψυχή και το άσπρικό
σώμα.

Αλλ' ο πολέμιστής σκοτώθη-
κε κι' ή βασίλισσά του αυτοκτό-
νησε. Ο πάπυρος άνέγραφε τα
τελευταία της λόγια:

«Κάποτε θα μου ξαναδώσης
αυτό το δαχτυλίδι και θα σε ξα-
ναβάσω. Αλλ' άθάρω να σε
βρώ για μία τρίτη και τελευ-
ταία φορά».

Τι έννοούσε μ' αυτά τα λόγια
ή παράξενη Αιγυπτία βασίλι-
σσά;

Η μίς Τζόαν Μόρλαν δεν θα
το καταλάβαινε; ίσως, ποτέ, αν
δύο μέρες μετά την έπαφροφή
του από την Αίγυπτο, ο σέρ
Ντούγκλας Τάιλορ δεν έπεφτε
θύμα ενός αυτοκινήτου δυσ-
τυχήματος.

Όταν πληροφορήθηκε τον έα-
φνικό θάνατό του, ή μίς Τζόαν
Μόρλαν κατάλαβε με μιάς ότι
έπαναλαμβάνεται ή παλιά ιστο-
ρία, που είχαν άρχισι τεσσερις
σημιοι χιλιάδες χρόνια πριν...

Τ' άλλο το πρώι την ήρθεκα
νεκρή στο μπουτουάρ της. Φο-
ρούσε το παράξενο τριπλό δα-
χτυλίδι κι' είχε αφήσει ένα
γράμμα:

«Έρχομαι, όπως σου το ύπο-
σέθηκα, να σε βρώ. Θα ξανα-
δεν ο' άλλαζε για τρίτη και στε-
νή φορά. Και τότε θα μάστε
ένομένοι για πάντα...».

Κανείς δεν κατάλαβε τη ση-
μασία του γράμματος αυτού...

«FANTAZIO» 11

νοίξω το μαγαζάκι, περνάω η-
συχα και καλώς...
— Είμαι ευχαριστημένος για
όσα μου λέτε, Σάμ, είνε ο για-
τρός Λεμάρ και κάθρεσ' σ' ένα
μπάγκο.
— Αί είντε πάντοτε καλός,
να καταβέχοντε νάρχστε στο
μαγαζί μου.
— Ζί, Σάμ, δέν είνε ανάγκη
να μ' ευχαριστήτε. 'Αν ήρθα να
σας βρώ σήμερα είνε γιατί σας
χρειάζομαι για να μου προσέ-
ρετε μια ύπνρεσία.
— 'Εγώ, να σας προσφέρω ύ-
πνρεσία; 'Αλλ' αν είνε αλληθι-
αυτό, θα μ' ευχαριστούσε πάρα
πολύ.
— Ο Λεμάρ άναψε ένα τσιγάρο
και τού προσέφερε να κινήσι κι
εκείνος.
— 'Οχι, ευχαριστώ, κύριε, προ-
τιώ την πίπα μου... Λοιπόν ελέ-
γτε.
— 'Ιδού τί ήθελα. 'Εγυνωρίζο-
σατε με τόν Τζιμ Μπάρντεν;
— 'Ο Σάμ άνατρίχιασε, αλλά
συνήλθε γρήγορα.
— Τόν Τζιμ—Κόκκινω Κύ-
κλω; Μάλιστα, κύριε, τόν είχα
γνωρίσει... Τί να τόν κάνωμε ό-
μως; 'Εχει πεθάνει...
— 'Αν δέν άπατώμαι, είχατε
μαζί τού στενές σχέσεις από
πολλά χρόνια... έτσι;
— Ναι, αλλά αυτές ήταν σω-
στό θηρίο... 'Επειτα εξαφανί-
ζετο... Βέβαια τόν εγνώρισα κα-
λύτερα απ' τόν καθένα και μπο-
ρώ να πώ ότι τόν φοβόμουν ό-
ταν έβλεπα να σηματούχεται
στό χέρι του ο κόκκινος κύκλος.
— 'Όταν παρουσιάζονταν ο Κύκλος
ήταν ένδειξη ότι θα γινόταν
κάποια ζημία.
— 'Ε, λοιπόν, Σάμ, αυτός ο
κόκκινος κύκλος, τού σημάδι αυ-
τό, παρ' όλο που ο Τζιμ Μπάρ-
ντεν εξαφανίσθη, τού σημάδι, εί-
πα, δέν εξαφανίσθη.
— 'Ο Σάμ έδειξε έκπληξη.
— Τι λέτε, κύριε;
— Την άλληβια, κύριε. Μετά
τόν θάνατο τού Τζιμ Μπάρντεν,
τú σημάδι αυτό φανερώθηκε
πολλές φορές... Τό είδα κι' έ-
γώ...
— Σε ποιά χέρι, κύριε; ρώτη-
σε ο Σάμ, ό όποιος τώρα παρα-
κολουθούσε με προσοχή τις κι-
νήσεις τού Λεμάρ.
— Στο χέρι, μιας γυναίκας
την όποιά δέν γνωρίζω και την
όποιά δέν κατώρθωσα να συλ-
λάβω. 'Εν τούτοις αυτή ή γυ-
ναίκα είνε μια κλέφτρα. 'Εκεί-
νο που με στενοχωρεί άκόμα πε-
ρισσότερο, είνε ότι ο κόκκινος
κύκλος παρουσιάζτηκε και στο
χέρι ενός άνδρας, πράγμα τó
όποιο μ' υπερβεί πάρα πολύ,
κατέληξε ο Λεμάρ σκεπτικός.
— 'Αφήστε τó, κύριε, είπε ξα-
φνικά ο Σάμ. Λερώνετε τά χέ-
ρια σας.
— Αλλά ο Λεμάρ δέν τόν άκου-
σε. 'Αφρημένως, όπως ήταν, εί-
χε πιώσει στα χέρια του ένα πα-
λησιόπουτο που βρισκόταν
μπροστά του. Τό κρατούσε από
τά κορδόνια και τó κουνοίσε, δί-
χως να καταλαβαίνει τί έκανε.
— 'Ο Σάμ άρχισε ν' άνησυχή. Τό
παπούτσι με τó όποιο έπαιζε ο
Λεμάρ ήταν άκριβώς εκείνο πού
έκρυβε με τó τακούνι του την καρ-
φή με τó μπριλλάντι.
— 'Όπως καταλαβαίνετε, ε, ε,
Σάμ, συνέχισε ο γιατρός, μου
φαίνεται έντελώς άδύνατον να
εμφανίζεται τó σημάδι εκείνο
σε χέρι πού δέν άνηκει σε άπό-
λογο της οικογενείας Μπάρντεν.
— Πράγματι, είπε ο παπου-
τσης με βροχή φωνή.
— Τά μάτια τού παρακολουθού-
σαν τις κινήσεις τού Λεμάρ.
— Τώρα δέν κρατούσε πιά τó
παπούτσι από τά κορδόνια, άλ-
λά από κάτω και τó γυρίζει δι-
αρκώς.
— Τά μάτια τού Σάμ άστράψαν
ξαφνικά.
— Σίγα-σιγά, έφερε τó χέρι
του από πίσω και άρπαξε με
τρόπο τó σφιρί.
— 'Όποτε υπάρχουν άκόμα άν-
τιπρόσωποι της οικογενείας
Μπάρντεν. 'Εδώ είνε τó κλειδί
τού προβλήματος, συνέχισε ο
Λεμάρ, σκεπτόμενος τó ζήτη-
μα πού τόν άποχαλούσε.
— 'Εμενε μια στιγμή συνηλθές
και ξαναάρχισε.
— 'Εν τέλει, Σάμ, σεις θα
γνωρίζετε αν ο Τζιμ Μπάρντεν
είχε κι' άλλα παιδιά εκτός από
τόν Μπόμπ, εκείνον τó νέο πού
πέθανε μαζί του.
— Πράγματι, δέν ξέρω τίποτε.
Αυτό είνε βέβαιο. 'Ο Τζιμ δέν

μου είπε ποτέ τού τίποτα σχε-
τικώς... 'Η αλήθεια είνε ότι δέν
μύλούσε ποτέ του...
— 'Ο Λεμάρ κρατούσε πάντοτε
τú παπούτσι στο δέξι του χέρι.
Τώρα χτυπούσε τó τακούνι έ-
πάνω στο τραπέζι. 'Ασφαλώς τó
κόρημα θα κουνιόταν μέσα
στο τακούνι.
— Φαίνεται πως τó κατάλαβε
και ο Λεμάρ, γιατί ξαφνικά
σταμάτησε αυτό τó κούνημα κι
έκυττάσε περιέργως τó τακούνι.
— 'Ο Σάμ άνάπνευσε βαθεία.
— 'Ελέπε ότι θ' άπεκαλύπτετο.
Μιά άπόφασις άγρια άλλοίωσε
ή μορφή του, άφήνοντας να έμ-
φανισθή ή πραγματική ψυχή
του, μνή ή δολοφονία. Με μία ά-
γρια ματιά διάλεξε τó μέρος
πού θα χτυπούσε και ήχησε
τό σφυρί...
— Ξαφνικά όμως απέφυε άκού-
στικε ό θόρυβος ενός αυτοκι-
νητού. 'Επειτα μία καθαρή φω-
νή, ήχηρη, άκούστηκε και ή
πόρτα άνοίξε...
— 'Ο Λεμάρ εσήκωσε τó κεφάλι.
— 'Ο Σάμ όμως με μία γρήγορη
κίνησι ξανακούμπησε τó σφυρί
από κάτω.
— Καλημέρα, Σάμ. Πώς εί-
πατε; Φοβόμουν ή την έξοχη και
πέρασε να σας δώ... 'Ο, ό κύ-
ριος Λεμάρ, και σεις εδώ; Πα-
ρά λίγο να μη σας γνωρίσω,
είνε τόσο σκοτεινά όταν έρχεται
κάποιος απέξω...
— 'Ηταν ή Φοιρόντα, ή όποία
είχε άφίσει μέσα στο αυτοκι-
νητό, μπροστά στο μαγαζί, την
κυρία Τράεις και τή Μαίρη και
μπήκε στο υποδηματοποιείο, σώ-
ζοντας έτσι τή ζωή τού Λεμάρ
διχώς ούτε αυτός, ούτε κι' εκεί-
νη, ν' αντιληφθούν την κίνησι
τού Σάμ.
— 'Ο Λεμάρ παράτησε τώρα τó
παλησιόπουτο και σηκώθηκε.
— 'Ο Σάμ γύρευε να τήν ευχα-
ριστήσι.
— 'Οχι, Σάμ, μη μ' ευχαρι-
στήτε. Ξέρετε καλά ότι είμαστε
πολλοί φίλοι... Πάνε καλά οι
δουλειές;
— Στο επομενον: Συνέχεια

ΕΝΑ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

— 'Ενας φτωχός Κινέζος εζού-
σε σ' ένα χωριό μιας μακρινής
επαρχίας με τή γυναίκα του και
τή γρηά μητέρα του.
— 'Ο δύο αυτές γυναίκες δέν
είχαν βγη ποτέ τους έξω από τó
χωριό.
— Δέν έλυπούντο όμως διόλου
γι' αυτό γιατί ή ψυχή τους ήταν
άπλη έως και τó πνεύμα τους,
ή δέ φαντασία τους άποκαμύ-
ναν μέσα στη μονοτονία της κα-
θημερινής κοπιωτικής εργασί-
ας τους.
— Μία μέρα ο Κινέζος ξεκίνησε
για τήν Σαγκάι για να πουλήσι
κάτι μικροπράγματα πού έφκι-
ναν ή γυναίκα του και ή μητέρα
του, όταν τó κρύο επάγνευε τά
χωράφια τους και είσαν καιρό
διάθεσιμo μέσα στο σπίτι.
— Τó ταξίδι όμως βάσθηζε πολύ
καιρό, γιατί ή Σαγκάι βρισκόταν
πολύ μακριά από τó χωριό. Οι
δρόμοι ήταν δύσκολοι και άνώ-
μαλοι.
— Πριν φύγι όμως από τó χωριό
του, ό Κινέζος ερώτησε τή γυ-
ναίκα του και τή μητέρα του, τί
θέλουν να τούς φέρη από τή
Σαγκάι, αν βέβαια οι δουλειές
του πάνε καλά.
— 'Εκείνες όμως δέν ήξεραν τί
να τού ζητήσουν επειδή δέν έ-
πιθυμούσαν άπολύτως τίποτε...
— 'Ο Σάμ άνάπνευσε βαθεία.
— Οι δουλειές όμως τού Κινέζου
επήγαν πάρα πολύ καλά στη
Σαγκάι.
— Και όταν ύστερα από ένα μή-
να γύρισε από τή Σαγκάι στο
χωριό του, μαζί με τά χρήματα
πού έφερνε, είχε και κάτι δώρο
πού έκαναν μεγάλη έντύπωσι
στις δύο γυναίκες.
— Τά δώρα αυτά ήσαν πολύχρω-
μα ύφασματα, περιδέραια και έ-
να στρουγγυλό, υψιότερο άντι-
κείμενο μέσα σ' ένα πλαίσιο από
ξύλο.
— Τó αντικείμενο αυτό τó έλε-
ναν καθρέφτη.

— Οι δύο γυναίκες δέν ήξεραν
τί είναι αυτές ό καθρέφτες.
— Ποτέ τους δέν είσαν κυτάδε-
ι τó πρόσωπό τους σε καθρέφτη.
— Μόλις ο Κινέζος εδούλκε έξω
από τó σπίτι, ή γυναίκα του ηλη-
θίσε δειλά στο τραπέζι, όπου
είχε άφίσει τόν καθρέφτη, έπι-
σε στα χέρια της τó παράξενο
αυτό πράγμα κι' έκύτταζε μέσα.
— 'Αμέσως όμως επέταξε τόν
καθρέφτη μακριά της και άρχι-
σε να κλαίει.
— Τί έκανε, κόρη μου; τί ρώ-
τησε ή γρηά. Γιατί πέταξες με
τόση άπεία τó δώρο πού σου έ-
φερε ο άντρας σου;
— 'Ο άντρας μου μου έκανε
άπιστιες! άπάντως ή γυναίκα
δέν να κλαίει.
— Τί έκανε, κόρη μου; τί ρώ-
τησε ή γρηά. Γιατί πέταξες με
τόση άπεία τó δώρο πού σου έ-
φερε ο άντρας σου;
— 'Ο άντρας μου μου έκανε
άπιστιες! άπάντως ή γυναίκα
δέν να κλαίει.
— Τί έκανε, κόρη μου; τί ρώ-
τησε ή γρηά. Γιατί πέταξες με
τόση άπεία τó δώρο πού σου έ-
φερε ο άντρας σου;
— 'Ο άντρας μου μου έκανε
άπιστιες! άπάντως ή γυναίκα
δέν να κλαίει.

— Τά πράγματα τότε πήραν πά-
λι τόν ίδιο δρόμο τους.
— Μία μέρα όμως άρρώστησε
ή κυρία και βλεπόντας ότι ό-
πωδότησε έκείνη, έκάλε-
σε τó συμβολαιογράφο της και
έκανε την έξής διαθήκη:
— 'Αφ'όσον όλα τά πλούτη μου
στον Μακμαίανό γέγοναν, όταν έ-
νω να μου περιποιηται τή φούφη,
— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.
— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.

— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.

— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.

— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.

— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.

— 'Επειτα από δύο άρες ή κυ-
ρία άπέθανε και ό τζόκευ μία
βδομάδα μετά τó θάνατό της
έφερε στο σπίτι την μπαλαρίνα
με, τήν όποία ή εγγονή σέ-
νε.
— 'Αν ρωτάτε και για τή Φού-
φη... τή σκότωση ένω άυτόκίνη-
το τήν άλλη μέρα κι' έτσι έλευ-
θερώθηκε έντελώς από τήν ύπο-
χρέωσι.

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ

Ο ΠΙΤΙΟΥΚΑΣ

— Οι έφημερίδες ασχολήθηκαν
τώρα τελευταία με μία περιε-
ργή διαθήκη μιας γρηάς κυρίας
από τήν Ουγγαρία.
— 'Η Ζοφία Ζουρλόκου, ήλικίας
75 ετών, άφησε όταν άπέθανε
στον Ζωολογικό Κήπο της Λου-
ναύιστης, τόν Πιτιούκα, τόν πα-
γαλάτο της, μαζί με 5000 φράγ-
κα τó χρόνο για τή διατροφή
του.
— Μέρα από φάκελλο τών χρη-
μάτων υπήρχε κι' ένας κατάλο-
γος, ό όποιος περιείχε λέςεις,
φράσεις και πατινίδια τά όποια
ήξερε ό παπαγάλος. 'Η γρηά
θερμοπαρεκαλούσε να τού τά
επαναλαμβάνουν κάθε μέρα για
να μην τά ξεχάσει.
— 'Αν ο Πιτιούκας μου ξεχά-
σι να μιλά, σάς βεβαιώ ότι δέν
θα έχω ήγυρία στον τάφο μου.
— Δέν υπήρχε άμφιβολία ότι
ή Διεύθυνσις τού Ζωολογικού
Κήπου θα κάνει όπωδότησε τó
καθήκον της.
— Είνε γνωστόν ότι οι παπαγά-
λοι ζουν πάρα πολλά χρόνια.
— 'Αλλά αν ό παπαγάλος αυτός
πεθάνη ξαφνικά τότε πώς θα
είνε ό κληρονόμος του;
— Αυτό θ' άπασχολήση πάρα
πολύ τά ουγγρικά δικαστήρια.
— Κάποτε, κάτι τó παρόμοιο
συνέβη τήν Βιέννη, αλλά τότε
δέν έπρόκειτο για παπαγάλο
αλλά για σκύλο.
— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

— 'Η κυρία Βαρκόφ, γυναίκα
μεστή και ώραία, ζούσε χωρία
από τó σύζυγό της, ένα συντα-
ξιόχο δημόσιον ύπάλληλο.
— Για πολλά χρόνια ό γάμος
τους ήταν εύτυχης, ξαφνικά ό-
μως, μία μέρα ένω σκυλι τó ό-
ποιο άκουσε εις τó τραφενό ό-
νομα Φούφη, έφερε τήν κατα-
στροφή μέσα στο άντρώγιο.
— 'Η Φούφη ήταν ένα μικρό φο-
τερί, τó όποιο δέν μπορούσε
να περπατάει.

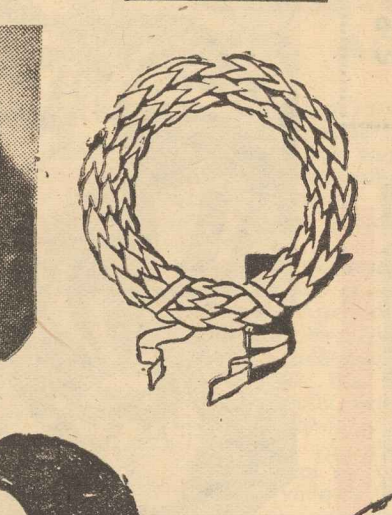
ΓΥΝΑΙΚΕΣ--ΜΟΥΣΑΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΜΠΝΕΟΥΝ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ

Η Λένη Φιφφεντολ
παραστάει στα δη-
μοσιονομικά έργα τού
δύο άρ άπαρ-
τησι συνεργά-
ται ουνογρά-
φις και ουνογρά-
φις.

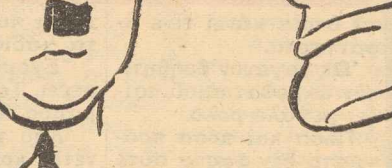
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

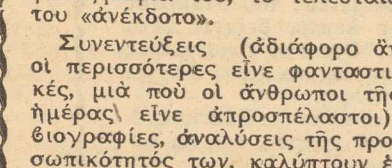
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

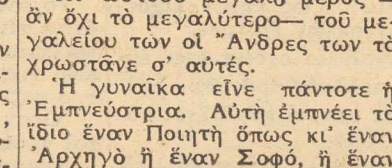
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

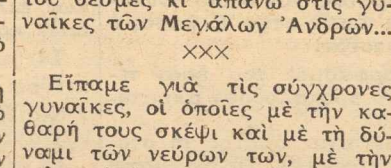
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

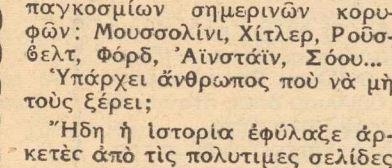
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

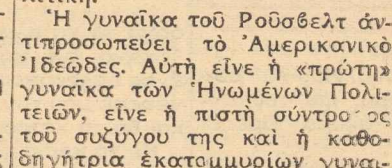
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

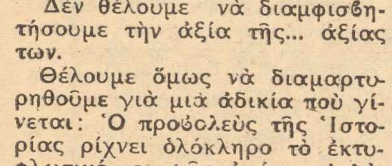
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

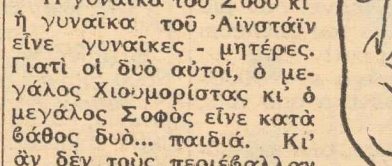
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

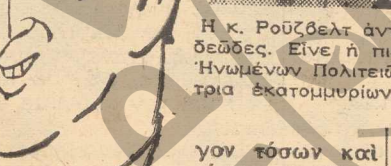
Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

Η κυρία Μουσοσολίνι
είνε μια ιδέωδης
νοικοκυρά και μι-
τερα στο πλευρό
τού Νιρούτε.

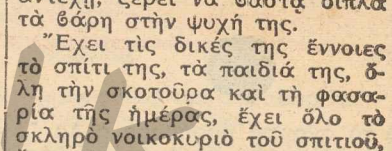
από τήν αρχαιότητα;
— Γιατί να λησμονήσωμε τις γυ-
ναίκες της Μεγάλης 'Ελλάδος,
τού Χρυσού Αίωνα, οι όποιες
έκόσμησαν τó έλληνικό έθνος
με κλέος, με δόξα και με σε-
βασμό.
— Ποιάς είνε εκείνος ό άνθρω-
πος νούς, ό όποιος σήμερα δέν
στρέφεται και δέν κλίνει τó γό-
νο πρós τή μεγάλη έμπνευσι τού
περιφημού καλλιτέχνη πού από
τή σμίλη του έδωσε τά άρι-
στούργματα τών αιώνων
Ποιάς είνε τού τó φειδία;
— 'Η 'Ασπασία!
— Ποιάς βοήθησε τόν Περικλή
να μεσουανήσι ή δόξα τών 'Α-
θηνών;
— 'Η 'Ασπασία!
— Μπροστά σε ποιάν κλίνει τó
γόνο σήμερα όλη ή καλλιτεχνία
και άποθαυμάζει ως τó τέλειον
της τελειότητος στην ώμορφία;
— Την εικόνα της 'Ασπασίας στο
άγαλμα της 'Αφροδίτης.
— 'Η 'Ασπασία λοιπόν έπαιξε
τό σπουδαιότερο και μεγαλύτε-
ρο ρόλο στο καθαρίο φώς της
καλλιτεχνίας και προκαλεί μέ-
χρι σήμερα τόν εύλαβικό θαυ-
μασμό για τó έργο της.
— Γυναίκες πολλές έθαυματούρ-
γησαν στην αρχαιότητα.
— Μήπως οι περιφημες εκείνες
έταίρες, οι όποιες δέν ήσαν άλ-
λο παρά μορφωμένες,
και έξυμνες γυναίκες
δέν έδόθησαν τις πε-
ρισσότερες φoρές
τούς μεγάλους άν-
δρας της αρχαιότη-
τος;
— Δέν τούς κατέπλη-
ξαν με τή σοφία τους
και τά έργα τους;
— 'Οχι.
— 'Η γυναίκα υπήρξε
και είνε πάντοτε
ή πιστή και καλή σύν-
τροφος πάντα.
— Είνε τó στήριγμα
της σκέψης τού άν-
δρος.
— Είνε τó δέξι του χέ-
ρι, ή θέλεις του, ή
αυταπόρησις του, τó
μεγάλο του ατύχιο
για τόν πόλεμο και
για τόν πολιτισμό!
— Γυναίκες!
— 'Η άνθρωπότης χρωστέ
σε
σας
πολλά
πράγματα.

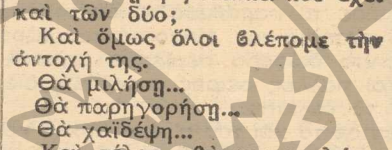
Η κ. Σόου είνε κα-
αυτή γυναίκα-μπε-
ρα, πού ξεκουράζει
τόν άθροστο χιου-
μοριστά από τις κα-
θημερινές φροντι-
δες του.

Η κ. Σόου είνε κα-
αυτή γυναίκα-μπε-
ρα, πού ξεκουράζει
τόν άθροστο χιου-
μοριστά από τις κα-
θημερινές φροντι-
δες του.

Η κ. Σόου είνε κα-
αυτή γυναίκα-μπε-
ρα, πού ξεκουράζει
τόν άθροστο χιου-
μοριστά από τις κα-
θημερινές φροντι-
δες του.

Η κ. Σόου είνε κα-
αυτή γυναίκα-μπε-
ρα, πού ξεκουράζει
τόν άθροστο χιου-
μοριστά από τις κα-
θημερινές φροντι-
δες του.

Η κ. Σόου είνε κα-
αυτή γυναίκα-μπε-
ρα, πού ξεκουράζει
τόν άθροστο

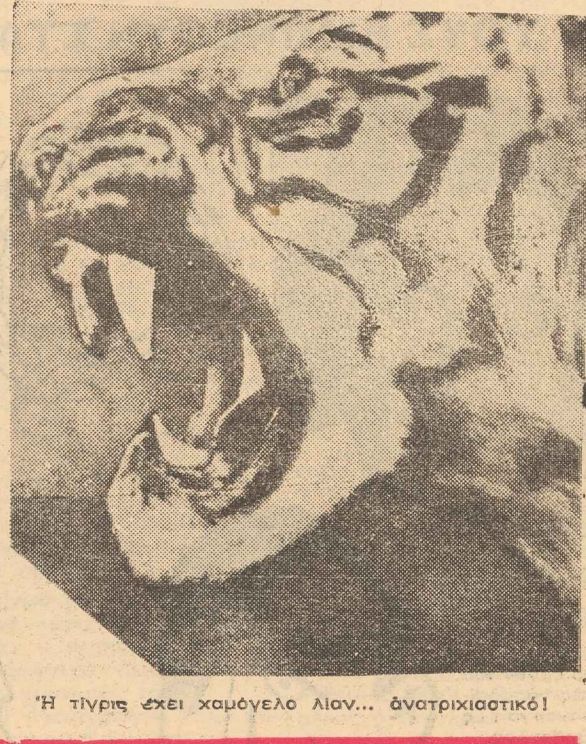
ΑΧΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ!

Τό στόμα μιλά χωρίς τήν μεσολάβηση τής γλώσσας! — Στόμα για νέλιο, στόμα για κλάμα. — Στόματα που έκφορζουν τόν χαρακτήρα.

Και μία γυναίκα συγκλονίζει με το... χάχανό της!

Η τήγρης έχει χαμόγελο λιον... ανατριχιαστικό!

Μεταξύ των άλλων οργάνων που μας έπρωθησεν η φύσις έμεις και τα ζώα, είναι και το στόμα.
Σκεφθήκατε όμως ποτέ σε πόσες χρήσεις υποβάλλομε το στόμα μας;
Και πρώτα απ' όλα το βάζομε να μασά και ν' αναπνέει.
Το χρησιμοποιούμε όμως και ως όργανον επίθεσως και άμυνας.
Το θέλουμε επίσης και να μιλά, να δοκιμάζει και, πάνω απ' όλα, να εκφράζει τα συναισθήματά μας.
Λένε πως τα μάτια εκφράζουν ώριμες ψυχικές διαθέσεις μας. Άλλα το στόμα; Το στόμα είναι αυτό που με τους μορφασμούς του δείχνει άλλη ψυχική μας διάθεση.
Το αυτό συμβαίνει και με τα

ζώα, τα οποία επειδή δεν έχουν όμιλια, εξωτερικεύουν τις διαθέσεις τους με το άνοιγμα του στόματος.
Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν — μιμούμενοι τα ζώα — μία όμιλια περιεργη μιμητής, ανοιγοκλείνοντας το στόμα, εις τρόπον ώστε, δίχως ν' ακούετε όμιλια, να καταλαβαίνετε υπέρνοητα το τι θέλουν να σας πούν.
Άσως διάσημος σ' αυτό το είδος είναι κάποιος Ιάπων, ο Μπριμρότο. Αυτός είναι άπλητος κύριος του στόματος του.
Άρχίζει από το πιο εθιμοτόμο, και καταλήγει στο πιο τραγικό.
Μία τέτοια Ικανότητα την ε-

ξέχει κι ένας κωμικός της Ιταλίας, ο Μπριμρότο. Αυτός είναι άπλητος κύριος του στόματος του.
Άρχίζει από το πιο εθιμοτόμο, και καταλήγει στο πιο τραγικό.
Μία τέτοια Ικανότητα την ε-

ξέχει κι ένας κωμικός της Ιταλίας, ο Μπριμρότο. Αυτός είναι άπλητος κύριος του στόματος του.
Άρχίζει από το πιο εθιμοτόμο, και καταλήγει στο πιο τραγικό.
Μία τέτοια Ικανότητα την ε-

ξέχει κι ένας κωμικός της Ιταλίας, ο Μπριμρότο. Αυτός είναι άπλητος κύριος του στόματος του.
Άρχίζει από το πιο εθιμοτόμο, και καταλήγει στο πιο τραγικό.
Μία τέτοια Ικανότητα την ε-

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το ανοικτό παράθυρο ο Δρ "Αι-
ρωνες απευθύνετο στο υπέροχο θέαμα
της πρωτεύουσας που εύρισκε από
κάτω.
Μπροστά του υψούντο οι κατανοές,
απλώνοντο οι άδελφωτες στεγές και δι-
εργάζοντο οι δρόμοι.
Στο πρόσωπο του επιστήμονος είχε
διαγραφεί μια συγκίνηση σ' αυτή τη θέα.
"Εκλείσει το παράθυρο κ' επέστρεψε
στο εργαστήριό του. Μπροστά του τώρα
εφύρισκε διάφορα περίεργα μηχανή-
ματα και πολλές σειρές συρμάτων διε-
σπινόντο το δωμάτιο.
Ακούμπησε το χέι του σ' ένα μοχλό και
αμέσως ένας μεταλλικός φίκος εμφύση-
σε τις μηχανές και μία αλλόκοτη μωρ-
διά γέμισε την ατμόσφαιρα.
— Ίδού... η τελεσίφορμα! Πάντοτε το
ίδιο... Πάντοτε Ισχυρό!... έφωναξε ο "Αι-
ρωνες. Εύλογημένο να είναι το όνομα
του Κυρίου που φωτίζει το πνεύμα μου.
Αυτό είναι η κλειδί του μέλλοντος κοι-
νωνικού πολιτισμού. Το ύψος αυτό, το
όποιο συνκέντρωση εδώ είναι το νέον
πνεύμα των μελλουσών γενεών. Και ο
κόσμος; "Ο, πτωχό μου μυαλό πού με
παράζει και με κάνει να βλέπω μονά-
χα το κατοχόνιο της πράξης και όχι
τά καλά που θα βγούν απ' αυτήν.
Σταμάτησε τη μηχανή κ' έφώναξε με
εθιμική φωνή:
— Ουίλλιαμ!
— Στάς διαταγές σου, κύριε, άπνιπτος
ένας νέος, ο οποίος παρουσιάσθη στο
κατώφλι της πόρτας.
— Έλα, φίλοι μου, συμερσου και σύ
την χαρά μου και την άναρχία μου.
Εού μοιμνος παρασθής στις πρώτες μου
διαβεβαιώσεις του σκοπού μου επεβίκα, και
έλα να σε φιλήσω, να σ' αγκαλιάσω, Ουίλλιαμ.
Έλα... Άς φιλοσοφώμε την
τελειότητα του θεού.
Τόν ώδηγησε προς το παράθυρο και
συνέκλεισε:
— Κύπρισε, Ουίλλιαμ, τη μεγαλοψυχή.
Εύρισκεται σε μία πυρετώδη κίνηση. Είνε
άσκημη, καταθλιπτική. Ή θυσία έκείνου
—14— (ΦΑΝΤΑΖΙΟ)

ΕΝΑ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟ ΠΕΙΡΑΜΑ

Πού εργάζεται είναι μεγαλύτερη των
δυνάμεών του. "Οχι, ο άνθρωπος δεν μπο-
ρεί να ξεπεράσει τας δυνάμεις του.
"Ο Θεός όμως θέλει όπως η γηνή έ-
ξελιξής δημιουργηθεί, και στερεοποιηθεί
προς δόξαν του. Αυτός επέτρεψε τήν ά-
νακαλύψην του ηλεκτρισμού κ' έπραγα-
τοποιήσε διά μιας τόνον τεραστίες δυνά-
μεις πράγματα που χιλιάδες άνθρωποι
μαζί δεν μπορούσαν να κάνουν. Το ή-
λεκτρον. Το ζωονόον ρευστόν αυτό που
εξοικριέ παντού και έμφυξιν έκκυρε-
θε από τόν άνθρωπο, ένεκλεισθή και έ-
κρημοποίησθη διά τις ανθρώπινες έμ-
πνεύσεις του.
"Σύ, Ουίλλιαμ, με κυπιάζει και χαμο-
γελάς, διά τι νηυρίζεις, έζησεις μαζί μου
όλο το παρελθόν. Ή επιστήμη έδειξε ότι
μία εκκένωση ηλεκτρική όπου ριχθεί, ά-
νόμερα σ' ένα οργανισμό ζωικό, μπορεί
να επηρεάσει το θάνατο, αλλά μπορεί και
να τόν νωνώρη.
"Το ήλεκτρον είναι ο μυστηριώδης πρ-
κτωρ τόνον του θανάτου όσον και της ά-
ναζωογονήσεως. Λοιπόν, Ίδού το θέαμα
που ένεπνευσθήν και επέτρεσε: θυμά-
σαι, Ουίλλιαμ! Ίδού η Ίδεα. Νά διοικετο-
υ το κατάλληλο ρεύμα ήλεκτρον στον
οργανισμό και να τόν εκκρημοποίησθ.
Αυτό το πράγμα το έπνευσα. Ίδού οι
μηχανές. Ίδού το μηχανήμα πού θα έ-
πασαλώρη όωματα και πνεύματα και θα έ-
πηρεάσει εις τούς ανθρώπους να συμπλ-
ρουν για το καλό τους, την κατάκτηση
του θανάτου.
"Εντίκτισα...
"Είπα ότι θα άσφαλώνη το πνεύματα,
είνε αληθές, αλλά...
"Ο σοφός έσώπασε μία στιγμή:
— Άλλά... έπρόθεσε με πιο ισχυρή
φωή, μέχρι σήμερα είδα να αναζωογο-
νώνται μέλη και νεύρα ζώων. Και ο άν-
θρωπος; Τι έπίδρασι θα έχρη επάνω του;
Και στο μυαλό του; Τι έπίδρασι θα έχρη;
"Νά τι άποσκόλει το παραγόμενο μου
μυαλό. Βλέπω την έπιπυκία. Νομίζω πως
τήν άδραση και αυτή μου διαφεύγει, σαν
να μίν έξορτάται από, το θεό, αλλά από

τόν καταρριμένο το Στανδ. Μού λείπουν
οί άποδείξεις, το πείραμα, έπί του άν-
θρώπου, δεν έσάλλημα άκόμα. Πρέπει
όμως να τολμήσω.
— Κατά τη γνώμη μου, Δέκτωρ, το πεί-
ραμα είναι εύκολον και το πρόσωπο υπο-
λεί να βρεθεί.
— Και βέβαια, αλλά πώς θα σταθρί;
— Έγώ!
— Σύ; Σύ, παιδί μου;
"Ο "Αιρωνες έσώκωσε το νέο στα χέ-
ρια του από τη χαρά του, και τόν έσφιγ-
γε στην αγκαλιά του.
— "Οχι, έχω ανάγκη της συντροφιάς
σου.
— Νομίζω ότι είμαι ο μόνος πού κατα-
λάβαινω το πνεύμα σας και έπομένως εί-
μαι ο μόνος κατάλληλος. Θα ήθελα να
παίξω κι' εγώ άάποιο ρόλο σ' αυτή την
μεγάλη έρεύρεσι πού θα ώση την άν-
θρωπότητα.
— Ουίλλιαμ! Σ' εύχαριστώ!
"Οχι.
Τρείς μήνες άργότερα έπεπα από το
καθημερινά πείραμα του "Αιρωνες έπί
του Ουίλλιαμ, ο ύπνρής του έπιστήμο-
νος είχε γίνει έντελής άνιμώριος.
"Εγινε φίλος, δυνατός, με μία φυσιο-
γνωμία σκληρή, με μάκα σπληνή.
Το κεφάλι του δεν έθιμζε καθόλου
τόν συμπεπτικό έκείνου νέο.
— Μεγάλε θεέ, είναι δυνατόν, φθόριζε
ο έπιστήμων. Τι τρομερή καταστροφή έ-
καναν έπί του μυελού τη ηλεκτρόνια;
Δέν με αναγνωρίζει... Ένερνει σαν μία
μηχανή, Ισχυρή. Το μυαλό του δουλεύει
μηχανικά. Φτάνει, φτάνει πιά!
Συγκρίθηκε, άρμους επάνω στον Ουί-
λλιαμ και τόν κούνησε δυνατό από τούς
ώμους.
"Ο άλλος δέν είχε τίποτε, άλλ' άπλού-
στα έδωσε μία σπρωξή στον έπιστήμο-
να και τόν έριξε μακριά.
— Ουίλλιαμ! Ουίλλιαμ! παρακαλώσε
ο "Αιρωνες. Προς Θεού, δέν είναι δυνατόν.
Πείνι να μου φύγη το μυαλό. Οί ή-
λεκτρικές εκκένωσεις Ισχυροποίησόν το
όμα, αλλά άδυνατίζουν το μυαλό! "Α!

ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ

άργα το κατάλαβα. Τι άθλιος πού είμαι!
"Εκανα ένα κατοχόνιο πείραμα. Είμαι
ένος δολοφόνος, Ουίλλιαμ. Θεέ μου, έπα-
νέφερε μου το Ουίλλιαμ όπως ήταν πριν
και θα τα καταστρέψω όλα αυτά.
Με τα χέρια φηλά έκτεσε το θύμα του.
Δέν τολμούσε να τόν άγγισή. Τού μι-
λούσε με πολλή θλίψη, άπαρηγόρητος.
Ο δύστυχος σοφός είχε πέσει γονατί-
στος. "Επρόσπατο από τόν πνεύμα.
" Τέλος ο Ουίλλιαμ έπηρεσώθηκε τόν
έσπρωξε πέρα και έπέρασε έσπωση του
και τόν τρυβόσε. "Ο, τι δέν μπορούσε
να κάνει με το καλό, θα τό έκανε δια
της βίας. "Ηταν έκτός έαυτού.
"Αλλ' αυτό άκριβώς το πράγμα έπρ-
οκάλεσε την καταστροφή.
"Ο Ουίλλιαμ έβγαλε ένα μουγγρητό και
τόν έσπρωξε με δύναμη πέρα. "Ο άλλος
έπανάληθε και έπέμενε.
Τότε ο Ουίλλιαμ έσώκωσε το χέρι κ'
έκτύπησε τόν "Αιρωνες.
Τρελλός από το θυμό του ο έπιστήμο-
νος άρχισε να φωνάζει.
— Έπαναστατείς, έ; Θα σου δείξω
γύμ! Κ' εού χάρηκες από τόν άνθρωπό-
ντα πιά, αλλά κ' εγώ δέν μπορώ να
μείνω περισσότερο.
"Αρπάχτηκαν. Μία πάλη άρχισε μεταξύ
τους.
"Ο Ουίλλιαμ είχαν έξαγριωθεί, άρχισε
να χτυπά, άρχισε να κατατρέφει. Τα θε-
λά του μάτια είχαν κοκκινίσει.
Γιά μία στιγμή άρπαξε το μοχλό.
Τα ηλεκτρικά ρεύματα τούς κύκλω-
σαν.
"Ο "Αιρωνες άρχισε τις φωνές. Και με
πολλά δυσκολία κατάρρεθη η άστυνομία
να χωρήσει αυτά τα δύο ράκη μιας έξαν-
τλητικής πάλης και τών άκτινων πού τούς
είχαν κυκλώσει από τα τρομερά έκείνα
μηχανήματα.
"Εκάντημένους, έτοιμθόνατους μετε-
φέρθη ο Δρ "Αιρωνες σε μία κλινική.
Τήν έτοιμθνή ζεύφησος προφύροντας
αυτά τα λόγια:
— Τα ήλεκτρικά σκοτώνουν το άνθρ-
πινο πνεύμα...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ

ΜΠΟΕΜ

ΚΑΙ ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΜΟΥΡΖΕ

Δέν είναι εύκολο να ανακαλύψη κανείς πίν
αίτια πού γράφτηκε ένα έργο.
"Ο θεατής του θεατρικού έργου και ο άναγνώ-
στης του βιβλίου ζούνε μέσα σε μία άλλη ατμό-
σφαιρα καλλωπισμένη, ώμορφη είτε τραγική είτε
αυτή είτε αίσθηματική.
Κανείς όμως δέν μπορεί να φαντασθή ποτέ
τη σκληρή πραγματικότητα.
"Ο Ιάκωβος Πουτινί ένεπνεύσθη πίν ώραία
μουσική του
από το έργο
του "Ερικού
Μουρζέ, το έρ-
γο αυτό πού
άφησε έποχή
και έκανε τούς
Παρισινούς να
ν οίσουν τα
δάκρυα στα
μάτια τους.
"Ο Πουτινί
έννοιωσε τόσο
καλά το έργο
γού Μουρζέ,
και τό άπέδω-
σε μουσικά
τόσο καλά πού
δουκάμε έκα-
ρακτηριστή ως
μοναδικό στο
είδος του.
"Αγαπήτη μου. Πάντοτε στη
μέση υπάρχει η γυναίκα, τόσο
στο καλό όσο και στο κακό πού
κάνουμε. Είναι έανθρωπίνος
αίτιες πολέμων για να πωλά-
νουμε. Δέν παράλειπα ποτέ να
κατακλύω τις γυναίκες των ό-
πουρμών ή τις φιληνάδες τους.
Κατάρρεθνα να με καλούν στο
σπίτι τους, τούς έστέλανα λου-
λούδια, τούς έκανα άκόρτες και
τέλος τα κανόνισα να πωλήσω
στους άνδρες τους ή στους έρω-
μένους τους, ότι ήθελα.
— Είπαν ότι γιν να φθάσες
σ' αυτό το σημείο άπαρηγόρητα
πατρίδα και όλα. "Οτι είστε έ-
νας κυνικός.
— Αλλάς. "Εγώ ελίσθηκα
στην Ανατολή από πατέρα Πο-
λωνό και μητέρα Καλιόβα. Η
πατρίδα μου λοιπόν είναι λιγάνι
εβραϊκό. Άλλά θεωρούμαι
Έλληνα και βοηθού τον "Ελ-
ληνα πολικιστή. "Η Έλ-
λάς κάτι χρυσά και σε μένα.
"Ο Ζαχαρώφ έσώπασε.
Κάτι σκεφτόταν.
— Τώρα, είτε, θα σας διηγη-
θώ και μία περιπέτεια μου κα-
τά το διάστημα του πολέμου.
Είχα πάει στη Γερμανία να πλη-
ροφρηθώ για κάτι πράγματα
που μου είχαν αναθέσει ο Κλε-
μανσώ και ο Λούδ Τζώρτζς. "Η
μουνη μετρημειόμενος σ' αείω-
ματικό Βούλγαρο. Τα πιστοπο-
νητικά μου ήσαν όλα εν τάξει,
κι' έτσι όλα πηγάνον καλά.
Κατά την έπιστροφή μου όμως
κατάλαβα ότι ένας άείωματος
Γερμανός με προσέχε κά-
πως Ιδιαιτέρως. Περιμένα λοιπόν
να συλληθώ από τη μέση στην
μύ στην άλλη. Πέρασα πάντως
κατά σύνορα και μόλις έφθάσα
στο Παρίσι κι' έτοιμαζόμουν να
μπω στο ξενοδοχείο, απ' όπου
έλειπα μία βδομάδα, με πληρο-
φόρησαν ότι κάποιος με περιμε-
νε στην αίθουσα άναμονής. "Η
ταν ο Κλεμανσώ ο ίδιος, ο δ
ποιος μ' άγκάλιασε και με φι-
λησε. Αφού του διηγήθηκα όλη
μου είπα: "Τι έσάπες άν πι-
γανίκα μαζί να τα ποίμε και
το Λούδ Τζώρτζς; "Ναι, είπα
εγώ, αλλά θάθελα προηγουμέ-
νως να κάνω ένα μπάνιο. "Θά
το κάνεις στο Λονδίνο, μου ά-
πάντησε και μ' άρπάξε, με σή-
κωσε και μ' έφερε ως τ' αυτοκι-
νητός έκείνης.

Σηκώσαμε τόν πέπλο του μουσικού και σας
γνωρίζω, ότι:
"Ο Μουρζέ ήταν δεκαπέντε έτών όταν στο
σπίτι της έσώδελφης του Άγγελας, έννοιωσε
τη Μαρία Ζουμπάν. Τήν έσυνέπνευσε. Άλλά τι ήταν
τότε; Ένα πτωχό, όφρανό. Είχε κλάσι στη ζωο-
φυκή και μάλιστα τήν ημέρα έκείνη προτεινεί στη
Μαρία να της κάνει το σκίτο αλλά δέν τό κατα-
θώνει. "Η Μαρία ήταν ώραία και χήρα. "Όταν έ-
θλιπε τούς λευκούς, στρογγυλούς της ώμους ο
νεαρός ζαλιζόταν. "Εφυγε, κλειστικε στο δωμά-
τιό του και έγραφε ποιήμα. Μουτζούρωσε όλο-
κληρα χαρτιά μ' αυτές τις λέξεις:
— Μαρία, σ' αγαπώ.
"Άρχισε να νυνείται με περισσότερο κομψό-
τητα κι' ευπρέπεια. Τα συνώνυμα να έπιπέκνεται
τα μουσεία και τα περίεργα του Παρισιού.
"Η Μαρία κατάλαβε τήν άγάπη του και άρχι-
σε να τόν άγαπά κι' έκείνη με πάθος, παράφορα.
Τέλος έκείνη τόν έδωσε θάνατος και είχε τη με-
γάλη λέξι: Σ' αγαπώ. Άπό τη στιγμή έκείνη τα
φύλα του δέν είχαν τελειώμα.

"Η Μαρία όμως ήταν ζωντοκίτρα. "Ο άντρας της
τήν κυνηγούσε και μία μέρα καταδικωμένος από
την άστυνομία έπί παραχαράξει, φθόρισε τη Μα-
ρία, έπί θα σκότωνε το παιδί τους άν δέν τόν
έσώζε.

Τότε η Μαρία σκέφθηκε τόν Μουρζέ.
"Αλλά πως θα τήν έσώζε. Χρήματα δέν είχε.
Νά τήν πάρη σπίτι του δέν μπορούσε γιατί θα έ-
δινε τις άντηρήσεις του πατέρα του. Τότε σκέ-
φθηκε κάποιος φίλο του, το Ζιλιμπερ, ζωγράφο, ο ό-
ποιος έδεχθή να φιλοξενήσθ η Μαρία.
"Αλλά έπειτα από λίγο καιρό η άστυνομία άνε-
κάλυψε τη Μαρία, ή οποία έσπαρθή από συνένε-
χους και τήν συνέλαβε.
Μία μέρα έφωλλίζοντας ένα βιβλίο στο σπίτι
του Ζιλιμπερ, βρήκε μία άμείωσι της Μαρίας.
"Η καρδιά του Μουρζέ έρόνιζε. Τι να πη; "Ο
φίλος του γελούσε. "Δέν βαρύνεται, ήταν μία γυ-
ναίκα όπως τούς άλλες!
Και τότε ο Μουρζέ άρχισε να κυριζή στους
δρόμους. "Εφυγε από το σπίτι του και έγινε ένας
άλπητης.

Μερικοί φίλοι τόν φιλοξένησαν άργότερα και
πεννύονε μαζί τους μία "Ζωή των Μπόεμ".
"Η δική έγινε, η Μαρία ήθωσθη γιατί ο άντρας
της άμολώθηκε ότι αυτός μόνον ήτο ένοχος.
"Ο Μουρζέ τη συνήττισε τυχαίως στο δρόμο
και ένεκάνετα όλα, της είπα:
— Μαρία, τα έέκασα όλα. Γύρισε πίσω!
Τα μάτια της πλημμυρίζουν δάκρυα.
— Δέν είναι άξια για σένα.
Λίγα ήρήματα μακρύτερα τήν περιέμενε ένας
πλούσιος. "Η Μαρία έπληγε μ' αυτόν.

"Αν' αυτή λοιπόν τήν ιστορία έγιναν δύο υπέ-
ροχα έργα: "Ενα φιλοσοφικό κ' ένα μουσικό.
Το έργο αυτό έδωσε τη φήμη στον Μουρζέ.
"Εδωμεισθήν στις έφημερίδες το 1848 ότε ο
συρραφείς ήτο μόλις είκοσιπέντε έτών.
Στο πρόσωπο του ήταν ζωγραφισμένη ή θλίψη
και ο πόνος. Το μέτωπό του είχε γεμίσει ρυτίδες
και τού άφρησαν όλη τη δροσιά της νεότητος.
Οι μεγάλοι συγγραφείς της έποχής του από
τόν Βικτορία Ουγκώ, τόν Μπωβτελαίρ, μέχρι
το Ρουβέ ήσαν όλοι σύμφωνοι να έξμνηνώνον τόν
συγγραφέα και να πονέσουν κι' αυτό με τούς ή-
ρωές του.

Οι ήρωές του ήσαν η Μιμή, η Μυλέτ, η Φίμη και
ή Φρανσί.
"Ησαν διάφορα όνόματα πού άντανάκωσαν έ-
να και το αυτό πρόσωπο τής άγάπης του, τη Μαρία.

ΟΙ 'ΜΕΓΑΛΟΙ,'

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ

ΖΑΧΑΡΩΦ

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Μία μέρα ρώτησα τόν διάση-
μο έμπορο κανονιών, τού ό-
ποιου ή ζωή έποικίλλετο με δι-
άφορα παραμύθια:
— Με πούν τρόπο κερδίσαστε
το πρώτο μεγάλο χρηματικό
ποσό;
— Τό κέρδισα πωλώντας δ-
πλα σε δύο φυλές Ιθαγενών της
Νοτίου "Αμερικής, οι όποιες έ-
πάλευαν άναμεταξύ τους. Αυτή
ήταν ή μέθοδος μου. Πωλούσα
και στους δύο έμπολέμους. Με
κατηγόρησαν ότι δημιουργούσα
αίτιες πολέμων για να πωλά-
ω όπλα. Τι να σας πώ; Είμαστε
γεννημένοι να κάνουμε κάτι. "Ε-
γώ γεννήθηκα να κερδίζω έκτα-
τομυρία από τις διαμάχες τών
άλλων.

— Είχατε ποτέ κανένα σύστη-
μα;
— Και βέβαια. "Ενα σύστη-
μα. Γιατί να μη σας τό πώ; Έξ
άλλου είναι άπλό. Είπαν δά τό-
σα και τόσα.
— Είπαν μάλιστα: "Ελήθησεν
τη γυναίκα. Είναι άληθές;
— Είπαν ότι γιν να φθάσες
στη μέση υπάρχει η γυναίκα, τόσο
στο καλό όσο και στο κακό πού
κάνουμε. Είναι έανθρωπίνος
αίτιες πολέμων για να πωλά-
νουμε. Δέν παράλειπα ποτέ να
κατακλύω τις γυναίκες των ό-
πουρμών ή τις φιληνάδες τους.
Κατάρρεθνα να με καλούν στο
σπίτι τους, τούς έστέλανα λου-
λούδια, τούς έκανα άκόρτες και
τέλος τα κανόνισα να πωλήσω
στους άνδρες τους ή στους έρω-
μένους τους, ότι ήθελα.
— Είπαν ότι γιν να φθάσες
σ' αυτό το σημείο άπαρηγόρητα
πατρίδα και όλα. "Οτι είστε έ-
νας κυνικός.
— Αλλάς. "Εγώ ελίσθηκα
στην Ανατολή από πατέρα Πο-
λωνό και μητέρα Καλιόβα. Η
πατρίδα μου λοιπόν είναι λιγάνι
εβραϊκό. Άλλά θεωρούμαι
Έλληνα και βοηθού τον "Ελ-
ληνα πολικιστή. "Η Έλ-
λάς κάτι χρυσά και σε μένα.
"Ο Ζαχαρώφ έσώπασε.
Κάτι σκεφτόταν.

— Τώρα, είτε, θα σας διηγη-
θώ και μία περιπέτεια μου κα-
τά το διάστημα του πολέμου.
Είχα πάει στη Γερμανία να πλη-
ροφρηθώ για κάτι πράγματα
που μου είχαν αναθέσει ο Κλε-
μανσώ και ο Λούδ Τζώρτζς. "Η
μουνη μετρημειόμενος σ' αείω-
ματικό Βούλγαρο. Τα πιστοπο-
νητικά μου ήσαν όλα εν τάξει,
κι' έτσι όλα πηγάνον καλά.
Κατά την έπιστροφή μου όμως
κατάλαβα ότι ένας άείωματος
Γερμανός με προσέχε κά-
πως Ιδιαιτέρως. Περιμένα λοιπόν
να συλληθώ από τη μέση στην
μύ στην άλλη. Πέρασα πάντως
κατά σύνορα και μόλις έφθάσα
στο Παρίσι κι' έτοιμαζόμουν να
μπω στο ξενοδοχείο, απ' όπου
έλειπα μία βδομάδα, με πληρο-
φόρησαν ότι κάποιος με περιμε-
νε στην αίθουσα άναμονής. "Η
ταν ο Κλεμανσώ ο ίδιος, ο δ
ποιος μ' άγκάλιασε και με φι-
λησε. Αφού του διηγήθηκα όλη
μου είπα: "Τι έσάπες άν πι-
γανίκα μαζί να τα ποίμε και
το Λούδ Τζώρτζς; "Ναι, είπα
εγώ, αλλά θάθελα προηγουμέ-
νως να κάνω ένα μπάνιο. "Θά
το κάνεις στο Λονδίνο, μου ά-
πάντησε και μ' άρπάξε, με σή-
κωσε και μ' έφερε ως τ' αυτοκι-
νητός έκείνης.

Σηκώσαμε τόν πέπλο του μουσικού και σας
γνωρίζω, ότι:
"Ο Μουρζέ ήταν δεκαπέντε έτών όταν στο
σπίτι της έσώδελφης του Άγγελας, έννοιωσε
τη Μαρία Ζουμπάν. Τήν έσυνέπνευσε. Άλλά τι ήταν
τότε; Ένα πτωχό, όφρανό. Είχε κλάσι στη ζωο-
φυκή και μάλιστα τήν ημέρα έκείνη προτεινεί στη
Μαρία να της κάνει το σκίτο αλλά δέν τό κατα-
θώνει. "Η Μαρία ήταν ώραία και χήρα. "Όταν έ-
θλιπε τούς λευκούς, στρογγυλούς της ώμους ο
νεαρός ζαλιζόταν. "Εφυγε, κλειστικε στο δωμά-
τιό του και έγραφε ποιήμα. Μουτζούρωσε όλο-
κληρα χαρτιά μ' αυτές τις λέξεις:
— Μαρία, σ' αγαπώ.
"Άρχισε να νυνείται με περισσότερο κομψό-
τητα κι' ευπρέπεια. Τα συνώνυμα να έπιπέκνεται
τα μουσεία και τα περίεργα του Παρισιού.
"Η Μαρία κατάλαβε τήν άγάπη του και άρχι-
σε να τόν άγαπά κι' έκείνη με πάθος, παράφορα.
Τέλος έκείνη τόν έδωσε θάνατος και είχε τη με-
γάλη λέξι: Σ' αγαπώ. Άπό τη στιγμή έκείνη τα
φύλα του δέν είχαν τελειώμα.

"Η Μαρία όμως ήταν ζωντοκίτρα. "Ο άντρας της
τήν κυνηγούσε και μία μέρα καταδικωμένος από
την άστυνομία έπί παραχαράξει, φθόρισε τη Μα-
ρία, έπί θα σκότωνε το παιδί τους άν δέν τόν
έσώζε.

Τότε η Μαρία σκέφθηκε τόν Μουρζέ.
"Αλλά πως θα τήν έσώζε. Χρήματα δέν είχε.
Νά τήν πάρη σπίτι του δέν μπορούσε γιατί θα έ-
δινε τις άντηρήσεις του πατέρα του. Τότε σκέ-
φθηκε κάποιος φίλο του, το Ζιλιμπερ, ζωγράφο, ο ό-
ποιος έδεχθή να φιλοξενήσθ η Μαρία.
"Αλλά έπειτα από λίγο καιρό η άστυνομία άνε-
κάλυψε τη Μαρία, ή οποία έσπαρθή από συνένε-
χους και τήν συνέλαβε.
Μία μέρα έφωλλίζοντας ένα βιβλίο στο σπίτι
του Ζιλιμπερ, βρήκε μία άμείωσι της Μαρίας.
"Η καρδιά του Μουρζέ έρόνιζε. Τι να πη; "Ο
φίλος του γελούσε. "Δέν βαρύνεται, ήταν μία γυ-
ναίκα όπως τούς άλλες!
Και τότε ο Μουρζέ άρχισε να κυριζή στους
δρόμους. "Εφυγε από το σπίτι του και έγινε ένας
άλπητης.

Μερικοί φίλοι τόν φιλοξένησαν άργότερα και
πεννύονε μαζί τους μία "Ζωή των Μπόεμ".
"Η δική έγινε, η Μαρία ήθωσθη γιατί ο άντρας
της άμολώθηκε ότι αυτός μόνον ήτο ένοχος.
"Ο Μουρζέ τη συνήττισε τυχαίως στο δρόμο
και ένεκάνετα όλα, της είπα:
— Μαρία, τα έέκασα όλα. Γύρισε πίσω!
Τα μάτια της πλημμυρίζουν δάκρυα.
— Δέν είναι άξια για σένα.
Λίγα ήρήματα μακρύτερα τήν περιέμενε ένας
πλούσιος. "Η Μαρία έπληγε μ' αυτόν.

"Αν' αυτή λοιπόν τήν ιστορία έγιναν δύο υπέ-
ροχα έργα: "Ενα φιλοσοφικό κ' ένα μουσικό.
Το έργο αυτό έδωσε τη φήμη στον Μουρζέ.
"Εδωμεισθήν στις έφημερίδες το 1848 ότε ο
συρραφείς ήτο μόλις είκοσιπέντε έτών.
Στο πρόσωπο του ήταν ζωγραφισμένη ή θλίψη
και ο πόνος. Το μέτωπό του είχε γεμίσει ρυτίδες
και τού άφρησαν όλη τη δροσιά της νεότητος.
Οι μεγάλοι συγγραφείς της έποχής του από
τόν Βικτορία Ουγκώ, τόν Μπωβτελαίρ, μέχρι
το Ρουβέ ήσαν όλοι σύμφωνοι να έξμνηνώνον τόν
συγγραφέα και να πονέσουν κι' αυτό με τούς ή-
ρωές του.

Οι ήρωές του ήσαν η Μιμή, η Μυλέτ, η Φίμη και
ή Φρανσί.
"Ησαν διάφορα όνόματα πού άντανάκωσαν έ-
να και το αυτό πρόσωπο τής άγάπης του, τη Μαρία.

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ

ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

ΚΑΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ

"Η "Αμερική έχει τη φήμη τών μεγάλων όργα-
νώσεων, οι όποιες λυμαινόνται με κάθε τρόπο τη
χώρα.
Οι όργανώσεις αυτές στη διάλεκτο τών "Αμε-
ρικανών λέγονται "Γκαγκς".
Τό τι κάνουν και καταρρώνουν αυτοί οι άνθρ-
ποι είναι άπίστευτο.
Πάντως κάθε δουλειά πού θα τούς έμπιστευ-
θούν τήν τελειώνουν με πολύ έπιτυχείτητα, ού-
τως ώστε να μίν ένοχοποι-
ηθή ποτέ κα-
νείς, άν πρό-
κειται βέβαια
για κλοπή ή
για έγκλημα.
Τό χαρακτη-
ριστικό στις όρ-
γανώσεις αυ-
τές είναι ότι
ο άρχηγός είναι
πάντοτε άόρα-
τος και δίνει
τις διαταγές
του από πολύ
μακριά.

Δέν άρκει ό-
μως να είναι
αυτός μόνον μα-
κριά, αλλά ο
και τούς συ-
νενώνους του,
τούς όποιους
στέλνει να
κάνουν κάτι
τούς άπαλά-
σει από τήν
εύθνη δημιουργώ-
ντας πάντοτε ένα
"άλλοθι" στην
περίπτωσι καθ' ήν
θα υπωψιάζετο η
άστυνομία τήν
ένοχή του.
Μέλη τών όργανώσεων αυτών, δέν θα παραξέ-
νευητε όταν μάθετε ότι είναι πολλά έπιλεκτά της
άριστοκρατίας και της πλουτοκρατίας της "Αμε-
ρικής.
Διαθέτουν λοιπόν όλα τα μέσα μέχρι της "Α-
στυνομίας ακόμη αυτής, για να έπιτύχουν το σκο-
πό τους.
Οι όργανώσεις αυτές είναι χρήσιμες για τούς
πολιτικούς.
Χρησιμοποιούνται στην κατάλληλη στιγμή να
έκλογών, και προσφέρουν τις υπηρεσίες των άφι-
λοκροδών.
Δέν έλθω όμως ή στιγμή που κι' αυτοί θα ζη-
τήσουν το ρουσφέτι τους. Και να είσθε βέβαιοι
ότι από μία δουλειά θα βγάλουν όλα τα έξοδα
της χρονιάς τους.

ΠΡΟΔΟΤΑΙ

"Αλλοίμονοι στον μέλος της όργανώσεως άν
μυλήσθ, άν ήν τίποτα έξω, άν προδοθή.
"Η ποιητή πού τόν περιέμενε είναι γνωστή.
Τόν παίρνουν. Τόν βαστούν μέσα σ' ένα αυτο-
κίνητο και αφού άπομακρυνθούν και πλησιάσουν
σ' ένα άπομερο σημείο της όχθης του ποταμού,
μυροβολούν, τόν σκοτώνουν και τόν ρίχνουν στο
νερό.
Προδοτής δέν μπορεί να υπάρχει σε μία τέ-
τοια όργανωση. "Ολοι για ένας, κ' ένας για όλους.

ΑΝΤΕΚΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΜΙΛΙΑ

Πολλές φορές όμως τυχαίνει να τσακωθεί ή
μία όργανωση με τήν άλλη.
Κι' αυτό συμβαίνει διότι αφού έχουν μοιράσει
την γειτονία και τις περιφέρειες δράσεως, ή μία
όργανωση έφυκε να πάρη να δράσθ στην περιφε-
ρεια της άλλης.
Τότε ο πόλεμος είναι σκληρός.
Τα όπλοπολύδια βροχών μέχρι έξοντώσεως.
"Αρχίζει η άντεκλήψις. "Ο άρχηγός διατάζει
να ανταποδώσουν τα ίδια.
"Ολοκληρω αυτοκίνητα φορτωμένα με όπλοπο-
λύδια και ανθρώπους ροχέουν να εκδικηθούν.
"Αλλο μακελειό!
Και αυτό συνεχίζεται διαρκώς, πότε με τούς
μην, πότε με τούς άλλους, και δέν τελειώνει πα-
ρά μονάχα όταν έπείσθη και οι σπώνοντες προ

Η τοσπινική ωμορφιά της Άννυ Όντρα θα ανατελίζει εντός ολίγου σ'όν κινηματογραφικών ορίζωντα

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΠΟΛΙΣΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝΕΡΩΤΩΝ

Εύκολοι έρωτες κι' εύκολότερα διαζύγια. — Έρως ρεκλάμα και έρως - σκηνοθεσία.— Μπιζνες και σκανδαλοθηρία. — Έπινοήσεις συνταρακτικών ιστοριών πρὸς ἄγναν πελατείας. — Πολὺς θόρυβος γιὰ τίποτα.

Και ἡ Τζέαν Μπέννιτ παρεούρθη ἀπὸ τὴ μόδα τοῦ Ξανθοῦ

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ, Ἀδύνατος. (Τῆς μονίμου συνεργατίδος μας). — Εἶνε, φαίνεται, μοιραίο νὰ καταπνύνται οἱ ἀνταποκριταὶ στὸ Χόλλυγουντ διακαλῆται τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἀστέρων. Τὸ κοινὸν —ὅχι μόνον ἐδῶ, ἀλλὰ παντοῦ— τὸ παγκόσμιον κοινὸν δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν κινηματογράφον ὡς τέχνη, ὡς ἐπαγγελματιὰ, ὡς βιομηχανία. Κανένας ποτε δὲν θὰ ζητήσῃ νὰ μᾶς γυρίσῃται μιὰ ταινία, ποῖα εἶνε ἡ ἐπαγγελματικὴ ζωὴ στὸ Χόλλυγουντ. Τὸ μόνον ποὺ θέλει, τὸ μόνον ποὺ ζητᾷ, εἶνε: κουτσομπολιὸ γιὰ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τῶν ἀστέρων. Γιατὶ ζῇ σ' ἀπομόνωσιν ἡ Γκρέτα Γκάρμπο, ἀνπαρηγορήθηκε ὁ Οὐίλλιαμ Πάουελλ ἀπὸ τὸ θάνατον τῆς Τζίν Χάρλου, γιατί θὰ χωρίσουν ὁ Έρρολ Φλὺν καὶ ἡ Λίλι Νταϊντ, πὼς πηγαίνει ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ τῶν δύο νέων ζευγαριῶν τοῦ Χόλλυγουντ; Μαίρης Πίκφορντ—Μπάντι Ρότζερς καὶ Ζανὲτ Μακδόναλδ—Γκὴν Ράιμοντ, τί κάνει ἡ Σιμόνη Σιμόν, ποῖος εἶνε ὁ τωρινὸς φίλος τῆς Καρὸλ Λομπάρντ ἢ τῆς Τζίντσερ Ρότζερς, πὼς κάνει ὁ θηλυκόκοσμος τοῦ Χόλλυγουντ τώρα ποὺ λείπει ὁ Ρόμπερτ Τάιλορ, ὁ ὅπ' ἀριθ. 1 γόης τῆς στιγμῆς;

Θὰ σὰς φανῇ παράξενο, ἀλλὰ τὸ κοινὸν, ποὺ ἐνδιαφέρεται ἐλάχιστον γιὰ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τῶν ἀστέρων, εἶνε τὸ κοινὸν τοῦ Χόλλυγουντ. Κανένας σχεδὸν ἐδῶ δὲν προσέχει τί κάνει ὁ ἄλλος, γιατί ὁ καθένας ἔχει τὴν ἰδικήν του περιπέτεια. "Επειτα, ὁ κόσμος τῆς θόνης ἀποτελεῖ ἐδῶ μιὰ μεγάλη οἰκονομία, ποὺ ὅ,τι κι' ἂν τῆς συμβῇ, δὲν χάνει οὔτε τὴν οἰκειότητα, οὔτε τὴν ἐπαφὴν του.

Ὁ Οὐίλλιαμ Πάουελλ ἦταν ἄνδρας τῆς Καρὸλ Λομπάρντ καὶ πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἐθεώρειτο τὸ πῶς εὐτυχημένο ζευγάρι τοῦ Χόλλυγουντ. Κατόπιν ἐχώρισαν. Καὶ ὅταν, πρὶν λίγες ἐβδομάδες, ὁ Οὐίλλιαμ ἔγασε τὴν καινοὕργια ἀγάπην του, τὴν ἀδεύασσιν Τζίν, ἡ Καρὸλ ἦταν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποὺ ἔτρεξε νὰ τὸν συλλυπηθῇ καὶ νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

Ὁ Ντόυγκλᾶς Φαίρμπαρντ καὶ ἡ Μαίρη Πίκφορντ, ὁ δημοφιλὴς «Ντόυγκ» καὶ ἡ «πολυαγαπημένη» τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως ἦσαν γνωστοί, ἀποτελοῦσαν χρόνια ὀλόκληρα τὸ καύχημα τοῦ Χόλλυγουντ. Χώρισαν κι' αὐτοί. "Εκεῖνη, σαραντάρα τώρα, πῆρε ἕνα ἀπὸ τοὺς ὁμορφονεῖς τῆς θόνης. "Εκείνος, πενηνταπεντάρης τώρα, μιὰν Ἀγγλίδα λατρεῖ. Καὶ προγῆθες ἀκόμα τοὺς εἶδα παρὰ καὶ τοὺς τέσσερες, νὰ τρῶνε σ' ἕνα ἐξοχικὸ κέντρο τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὁ γιὸς Φαίρμπαρντ κάνει συχνὰ συντροφιά με τὸν Φράντσον Τὸν, τὸν σημερινὸν ἄνδρα τῆς πρώην γυναίκας του, τῆς Τζέαν Κράουφορντ. Ὁ ἔρως ἔχει καταστήσει ρουτίνα στὸ Χόλλυγουντ, ὅταν δὲν εἶνε σπῆρ. Τὰ μεγάλα πάθη, τοὺς εἶδους Γκρέτα Γκάρμπο—Τζὼν Γκίλμπερτ ἢ Οὐίλλιαμ Πάουελλ—Τζίν Χάρλου, εἶνε τόσο σπάνια! Μήπως βρίσκουν καιρὸ οἱ ἀστέρες νὰ ἐρωτευθοῦν; Συνήθως ἡ ζωὴ τους εἶνε ἀδιάκοπη ἐργασία. Καὶ ὁ έρως, γιὰ νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ μεγαλώσῃ, χρειάζεται διαθεσίμου καιρὸ. Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι σχεδὸν τὰ εἰδύλλια τοῦ Χόλλυγουντ συμβαίνουν ἐξω ἀπὸ τὰ στούντιο, τὴν ἐποχὴ τῶν διακοπῶν. Καὶ συμβαίνουν βιαστικά, γι' αὐτὸ καὶ τελειώνουν τόσο γρήγορα. Συνήθως δύο ἀστέρες ἐρωτεύονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον πρὶν ἀπὸ πέντε ἡμέρας. Γιατὶ; Ἀπλοῦστα, γιατί ἡ ζωὴ τους κινεῖται με ταχύτατον ρυθμὸ καὶ βιάζονται: μήπως ἔξω ἀπὸ αὐτοὺς ἄλλους καιροὺς ν' ἀγασθθοῦν ἢ ἂν θὰ ἐκασυντηθῶν ἐξω ἀπὸ τὸ στούντιο; Ἐτοί τὸ Χόλλυγουντ ἔχει καταστήσει, ὅπως τὸν κεραυνόβολον ἐρώτων, ἀλλὰ καὶ τὸν κεραυνόβολον διαζυγίων, ἂν, ἐννοεῖται, προλάβουν οἱ ἐρωτευμένοι νὰ παντρευτοῦν. Γιατὶ συχνὰ οὔτε αὐτὸ δὲν προλαβαίνουν.

Κι' εἶται κυλὰ ἡ ζωὴ ἐδῶ, χωρὶς κανεὶς νὰ δῇ μεγάλην σημασία στὰ καθημερινὰ ἐρωτικὰ ἐπεισόδια. "Εκείνοι ποὺ ἐρωτεύονται εὐκολότερα καὶ παντρεύονται γρηγορότερα, εἶνε οἱ Ἀμερικανοί. Πρὸ ολίγου καιροῦ ἀκόμα ἐγιναν οἱ γάμοι τῆς Τζέαν Μπλόντελλ καὶ τοῦ Ντικ Πάουελ. Οἱ Ἕυρωπαῖοι, οἱ «ἐπιπλοῦδες» τοῦ Χόλλυγουντ, εἶνε πῶς ἐπιφυλακτικοί, πῶς προσεκτικοί. Ἡ Σιμόνη Σιμόν εἶνε ἕνα χρόνον ἐδῶ

κι' ἀκόμα δὲν ἔχει ἐρωτικὴν περιπέτεια. Ἡ Γκάρμπο καὶ ἡ Ντῆτριχ εἶχαν, τόσα χρόνια τώρα, μονάχα ἕνα ἔρωτα, ἀλλὰ τί ἔρωτα! Γερμάνον φλόγα καὶ πάθος. Ἡ Ἑλίσσα Λάντι, ἡ Σιλβία Σίνεϋ, ἡ Λουίζα Ράινερ, ἡ Γκρέτα Νισεν, ἡ Ἀστριδ Ἀλβεν, ὅλες αὐτὲς οἱ Ἕυρωπαῖες μένουν στὸ περιθώριον τῆς ἐρωτικῆς ζωῆς καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ Χόλλυγουντ. Ἰσως νὰ μὴ μποροῦν νὰ πάρουν τὸν ἔρωτα τόσο στὰ ἐλαφρά, ὅσο οἱ Ἀμερικανοί. Ἰσως γιὰ τοὺς τελευταίους, ὁ έρως νὰ εἶνε καὶ κάπως ρεκλάμα γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν τους. Μήπως, πρὶν ἀπὸ χρόνια, δὲν εἶχε φανῇ αὐτὸ τόσο καθαρὰ μετὰ τῆς ἱστορίας, ποὺ εἶχαν σκηνοθετηθῇ γιὰ τὴν Ζανὲτ Μακδόναλδ; Λίγες εἶνε οἱ Ἀμερικανίδες ποὺ ὁ έρως ὑπὲρ πάθος γι' αὐτὲς, ὅπως μιὰ Νόρμα Σήρρ —ἀλλὰ κι' αὐτὴ εἶνε Καναδὴ— ἢ μιὰ Πόλα Νέγκρι, ποὺ εἶνε Πολωνέζα;

Πρὲς νὰ ζητήτε μερικὸς μῆνες στὸ Χόλλυγουντ γιὰ νὰ καταλάβετε γιατί εἶνε τόσο δύσκολο ν' ἀγαπήσετε μετὰ πάθος, ὅπως στὴν πελῆα, ρωμαντικὴ καὶ ὠριμὴ Εὐρώπῃ. "Εδῶ δὲν εἶνε βιαστικά, πρόχειρα, γοργὰ, δὲν καταπνύνται συνήθεια, σκηνοθεσία καὶ ρουτίνα. "Επειτα ἡ ὠμορφία καὶ τὰ νεῖδα ἀφθονοῦν σὲ τέτοιον βεβῆ, ὥστε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ διαλέξετε. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ προσώπου μ' ἕνα ἄλλο εἶνε τόσο εὐκόλη, ὥστε δὲν στοίχίζει τίποτε μιὰ ἐρωτικὴ ἀπιστία. Ἀρχίζετε μετὰ τὴν πρώτη ἀρραβὼν καὶ προκαλεῖται ἡ κλέρα, προχωρεῖτε σὲ μιὰν ἡθοποιὴν μετὰ μικροῦς ρόλους, φθάνετε στὴν πρωταγωνίστρια. Καὶ βλέπετε πὼς, στὸ βάθος, δὲν ὑπάρχει κανὲν καμμιὰ διαφορὰ: "Ὅλες βιάζονται ν' ἀγαπήσουν καὶ νὰ ξεχάσουν. Κατόπιν θάρρη ἡ σειρά ἄλλου. Μιὰ ἀένανη ἐναλλαγὴ. "Ἀν τώρα κάποιος βρεθῶν καὶ μερικοὶ ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ποὺ ἐπιμένουν νὰ σταματήσουν σ' ἕνα πρόσωπον καὶ νὰ μὴν τὸ ἀλλάξουν, αὐτὸ εἶνε ἐξαιρέσεις. Καὶ τὸ Χόλλυγουντ τὴν προσέχει μετὰ κατὰ πληθὺ καὶ θαυμασμό.

Ὅσο γιὰ τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ σκάνδαλα τοῦ Χόλλυγουντ, οὐδ' ἀπέρχονται μόνον στίς περιγραφὰς τῶν ἐφημερίδων καὶ τῆς

Ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ Ἡ Ζωὴ τῶν ἀστέρων

πολὺ καλὰ χέρια. Ὁ σύζυγός τῆς Τζέελ Πρέσμαν εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους γιγαντοὺς τοῦ Χόλλυγουντ, εἰδικὸς μάλιστα γιὰ τὰ νοσήματα τῆς μύτης καὶ τοῦ λαμποῦ.

Ἡ Μαρίν Ντῆτριχ καὶ ἡ Βιργινία Μπλουὶς ἀπῆλθαν ἀπὸ τὴν ἐρώτησιν ἐνὸς Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου, ποῖον ἄρρενα ἀνὰδελφὸν τους προτιμοῦν. Ἡ Μαρίν προτιμᾷ τὸν Ρόναν, ἡ Κόλμαν καὶ ἡ Βιργινία τὸν Κλέμπα.

—Τὸ ἀκριβότερον μπάνιο τοῦ Χόλλυγουντ δὲν ἀνήκει σὲ κανένα ἀστέρα, οὔτε σὲ καμμιὰν ἡρωίδα τοῦ Σέσιλ ντε Μίλλ, ἀλλ' εἶνε δῶρον τοῦ σκηνοθέτου Χάουαρντ Χιὺς εἰς τὴν... ασφαλιστικὴν του ἐταιρείαν καὶ στοιχίζει 25.000 δολλάρια! Ὁ Χιὺς τὸ εἶνε παραγγέλλει πρὸ ἐτῶν, κατόπιν όμως, ἀνίσωτον διὰ ποῖον λόγον, τὸ ἔδωκε.

Ἡ Ὀλβία ντε Χάβιλαντ μιὰ ἀπὸ τῆς ὀραϊότερας καὶ συμπληρωτικότερας νέες βεντέτες τοῦ Χόλλυγουντ, κλείνει τὰ μάτια της ὅταν ἀποστήθῃ τὸ ρόλο της καὶ ἰδίως στίχους. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ πρὸ ἡμερῶν ἐκάρφωσε τὸ αὐτοκίνητό της —ποὺ τὸ ὠδηγοῦσεν ἡ ἰδία— ἐπάνω σ' ἕνα δένδρον κοντὰ στὸ Χόλλυγουντ. Εὐτυχῶς ἡ ἰδία ἔσπευ ἀπλῶς ἕνα ἐλαφρὸν τραῦμα.

Ἡ Καρὸλ Λομπάρντ ἀπήγγειλεν ὅτι οἱ γαρβίνες, μετὰ τῆς ὁποῖας ἀποτίνος ἐμφανίζεται διαρκῶς, δὲν εἶνε δῶρον τοῦ Κλέρκ Γκέμπα, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ κήπου της καὶ ὅτι τῆς περιπατεῖται ἡ ἰδία.

Ἡ "Ἰδα Λουπὶνο ἀναγγέλλει ὅτι ψήλωσε δύο δάχτυλα περίπου. Καὶ εἶνε 21 ἐτῶν.

—Τώρα μάλιστα ἐγνώσθη ὁ λόγος διὰ τὸ περίφημον χορευτικὸν ζευγάρι τοῦ κινηματογράφου Φρέντ Ἀστὰρ καὶ Τζίντσερ Ρότζερς διέκοψε τὴν συνεργασίαν του, ὅταν ἀκριβῶς ἡ δημοτικότητα του εἶχε φθάσει στὸ ζενίθ: διὰ ὅτι ἡ ὁ ἕνας ἢ καὶ οἱ δύο ἡθοποιοὶ τῶν περιηρῶν ζευγαριῶν τῆς θόνης σιγά-σιγά χάνει ἀπὸ τὴν φήμην του εἰς φελοὺς τοῦ ἄλλου. Αὐτὸ συνέβη καὶ συμβαίνει μετὰ τῆς ζευγαρίας: Χονδρός—Αἰγνός, Βίκτωρ Μὰκ Λάινγκεν—Ἐδμόνδ Λόου, Γασάρλ, Φορέλλ—Ζανὲτ Γκακίνορ, Βίλμα Μπάνκν—Ρόναντ Κόλμαν. Ὁ Λόου, ὁ Φορέλλ, ἡ Μπάνκυ ἐξακόστηκαν. Ἡ Δωροθέα Μακκίη καὶ ὁ Τζακ Μόλκωλ ἐξακόστηκαν καὶ οἱ δύο. Ἡ Ρούμπη Κίλερ ἐκινδύνευσε νὰ φανῇ ἀπὸ τὸν Ντικ Πάουελ καὶ Μακδόναλδ, ἀφοῦ ἐγκατέλειπε τὴν συνεργασίαν τους. Καὶ ἡ Ζανὲτ Μακδόναλδ, ἀφοῦ ἐγκατέλειπε τὸν Μωρίς Σεβαλλιέ, ἐγκατέλειπε τώρα καὶ τὸν Νέλσον "Εντ, διὰ ὅτι ἐκινδύνευσε καὶ μετὰ τοὺς δύο. "Ετοί τώρα κι' ἡ Τζίντσερ Ρότζερς.

—Ἡ περίφημος αἰοὶδος Λίλι Πόνς, ἡ ὁποία λέγει ὅτι σιχαίνεται τὸ Χόλλυγουντ τὸ καλοκαίρι, γυρίζε διὰς τῆς ταινίης της στὸ Χόλλυγουντ πάντοτε... τὸ καλοκαίρι!

Ὁ Οὐίλλιαμ Πάουελλ εἶχε τόσο κουραστικὸν ρόλον στὴν τελευταία ταινία του ὥστε ἔγασε τρία καλὰ!

Ἡ Μύριαμ Λόπκινς ἐγκατέλειπε τὴν περίφημην βιλνίτσα της στὸ Χόλλυγουντ, ἀξίας 42.000 δολλάρων, ὅπου ἔμενε ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Τζὼν Γκίλμπερτ καὶ περὶ τὰ ἡμερομηνία της στὸν κοττεράκι της, παραπλέοντας τῆς ἀκτὲς τῆς Καλλιφορνίας.

Ὁ Γκάρν Κούπερ ἱσχυρὸν ζεταὶ ὅτι μόνος τρόπος νὰ πῇ χαίρη εἶνε ἡ γυμναστική!

φαντασία τοῦ κοινού. Τὸ Χόλλυγουντ μπορεῖ νὰ ζῇ μ' ἐλευθέρων έρωτα, ἀλλ' αὐτὸ ἔχει γίνει πᾶς καθεστὼς. Σκανδαλα, ὁμῶς, δὲν ἔχει. Ἐλάχιστοι εἶνε οἱ ἐκφυλοὶ, οἱ διεστραμμένοι, οἱ ἀλκοολικοί. Ἡ Κλάρα Μπού κατέστρεψε τὴν ἐξαιρετικὴν σταδιοδρομίαν της, γιατί ἐκυκλοφόρησαν φήμες ὅτι ἡ βίλλα της εἶχε γίνει τόπος ὀργίων. Στὸ Χόλλυγουντ δὲν θὰ μπορούσε νὰ μείνῃ οὔτε ἕνα μήνα μιὰ Σούζη Βερνὸν ἢ μιὰ Μαρί Μπέλλ. Μπορεῖ νὰ γλεντᾷ καὶ νὰ ἐρωτεύεται τὸ Χόλλυγουντ, μπορεῖ νὰ περιφέρεται ἡμίγυμνον στὴν πλάξ, ἀλλὰ ἔχει τὸν πούριτανισμό του, ποὺ ἐμεῖς οἱ Ἕυρωπαῖοι δὲν μπορούμε νὰ τὸν καταλάβουμε. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως νὰ περᾷ κανεὶς ἐδῶ ὀρισμένα ὄρια. Ἡ Μαρίν Ντῆτριχ δὲν μπορεῖ οὔτε μόνον νὰ ἐπέβῃ τῇ μόδᾳ τῶν ἀνδρῶν παντολῶν στίς γυναῖκες, ἀλλ' οὔτε ἡ ἴδια νὰ κυκλοφορήσῃ μετὰ ἀνδρῶν στὸ Χόλλυγουντ. Καὶ οἱ φωτογραφίες της μετὰ παντολῶνα, ποὺ ἔχουμε ἰδῇ; θὰ πῇ, ἂ! αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα. Εἶνε ρεκλάμα. Καὶ ἡ ρεκλάμα εἶνε ὁ μέγας θεὸς τοῦ Χόλλυγουντ. Σ' αὐτὴν ἐπιτρέπονται τὰ πάντα. Ἡ ρεκλάμα σὰς πληροφθεῖ τρομερὰ πράγματα καὶ σὰς ἐμφανίζει τὸ Χόλλυγουντ ὡς τὰ σύγχρονα Σόδομα καὶ Γόμορρα. Γιατὶ; Γιὰ νὰ σὰς κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἡ ρεκλάμα πλάθει καὶ σκηνοθετεῖ ὀλόκληρον μυθιστόρημα σκανδάλων γύρω ἀπὸ ἕνα ἡθοποιὸν καὶ προκαλεῖ παγκόσμιον θόρυβον. Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἡ πρώτη ταινία τοῦ ἡθοποιοῦ αὐτοῦ ἔχει ἐξασφαλισμένη τὴν ἐπιτυχίαν. Καὶ ὅλη ἡ ἱστορία γιὰ τὸν ἀστέρα ἦταν καθαρὴ ἐπιτυχία. Ἡ ἐμπειρία δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὸν πούριτανισμό. Τὰ λεφτὰ δὲν γυαρίζουν ὑποχωρήσεις.

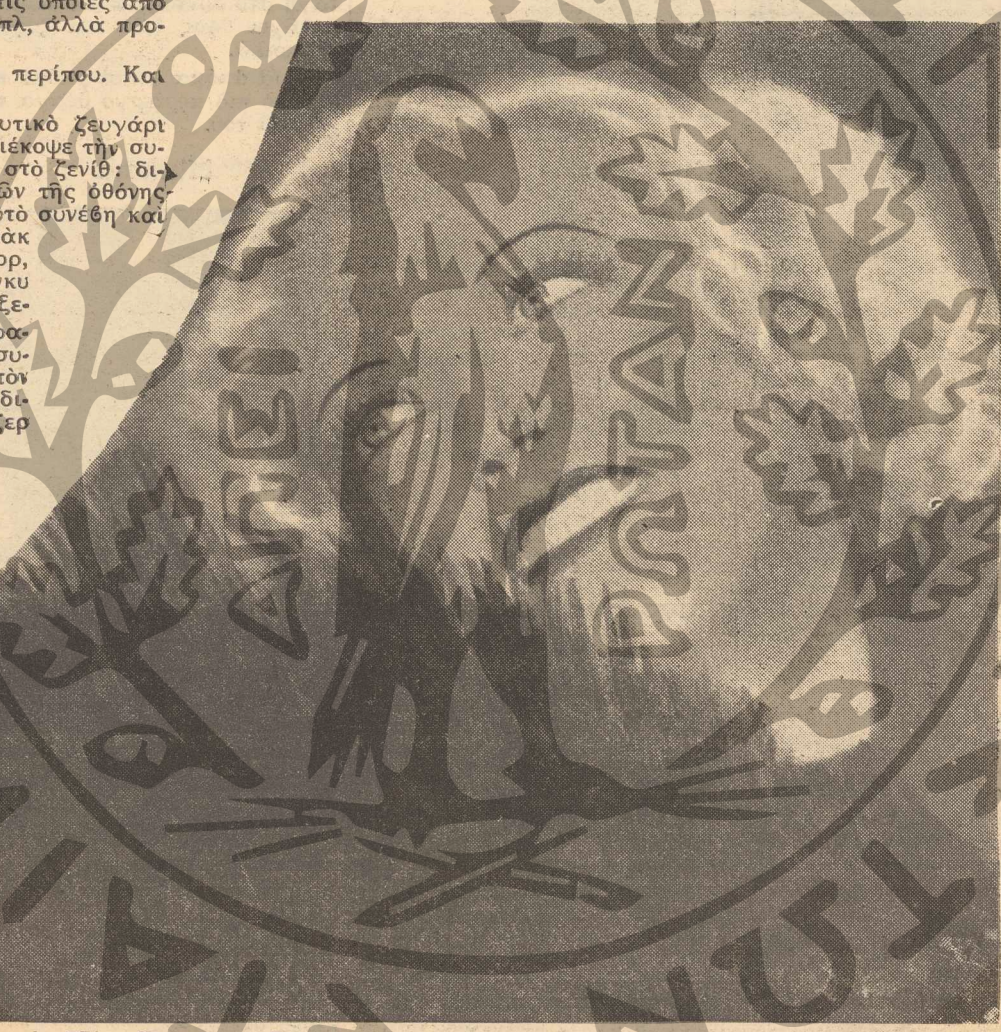
Αὐτὸ εἶνε τὸ Χόλλυγουντ. Ἄν ἐπιμένετε τώρα νὰ σὰς ἀφηγηθῶ καμμιὰν ἱστορίαν ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τῶν ἀστέρων, σημαίνει ὅτι θέλετε νὰ σὰς ἀφηγηθῶ ἀνυπαρκτὰ πράγματα. Πρῶτον, λοιπὸν, νὰ σταματήσω καὶ νὰ ἐπαυλαγθῶ γιὰ τὴν ἄλλην ἐβδομάδα. Ποῖος ἔρει! Μέσα σὲ μίαν ἐβδομάδα δὲν εἶνε δυνατὰ, ἀκόμα κι' ἕνα ἐκτὸς τῆς ρουτίνας ἐρωτικὸ εἰδύλλιον στὸ Χόλλυγουντ. Α.Ρ.

Ἡ γοητεία τῆς μηριγκίτης Δεμρ νὰ σκίσῃ πολλές νέες «ντίτες» ποὺ ἐτοιμάζονται νὰ λανσαρισθοῦν

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΠΟΛΙΣΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Κουτσομπολιὸ γιὰ τὰ «ἄπλυτα» τῶν στᾶρ καὶ παρηγοριῆς τῶν ἀπογοητευμένων.— Καθένας ἔχει τὴν δικήν του περιπέτεια.— Παθὲς καὶ καινοὕργιες ἀγάπες.— Ἡ διαρκὴς ἐναλλαγὴ καὶ ἀναγέννησις τῶν ζευγαριῶν.

Ποῖος ἐφάντασκε τὴν Τζέαν Κράουφορντ ξανθεῖ; Καὶ ὁμῶς ἔγινε...

Η πεινασμένη αρκούδα

Στόν άμαξιτό δρόμο της κοιλάδος του Στρούμπα στη Ρουμανία, περιφέρεται η οποία εινε γεμάτη από άρκουδες, μία απ' αυτές η οποία ήταν πολύ πεινασμένη, έπετέθη σ' ένα άμαξι και άρχισε να δαγκώνει τα άλογα. Ο οδηγός του άμαξιού πρόβρασε κι έτρεξε μέσα σ' ένα δάσος όπου κρυφτηκε ως που να απομακρυνθή η άρκουδα, η οποία έσκότωσε και τα δυο άλογα

Ανθρώπος... νάϊδαρος

Στην Καλκούτα των Ινδιών παρουσιάσθη τις προάλλες στους δρόμους ένα περίεργο τέρας, το οποίον προκάλεσε την κατάπληξι όχι μόνον του κόσμου αλλά και των επιστημόνων, οι οποίοι έσπευσαν να περυσυλλέξουν αυτόν τον άνθρωπο-νάϊδαρο, όπως τον απέκάλεσαν.

Πράγματι, ο άνθρωπος αυτός είχε παρουσιωφωμένο το πρόσωπό του σε τέτοιο βαθμό, που η μορφή του έμοιαζε με γνάβαρο. Δεν του έλειπαν ούτε τα μακρά ατία.

Η όμυλία του ήταν κάπως περίεγη, διότι οι μακρές του ανοιγοκλειναν πάρα πολύ.

Όπως λέγεται, το τέρας αυτό ήρθε μέσα από το Θιβέτ και οι Εύρωπαϊοι Ιατροί θέλουν να το στελέουν στην Εύρώπη.

Ένα υαδελφόν εναντίον της ναυτιάσεως.

Σε μερικά αλλανδικά ατμόπλοια εισήγαγαν τώρα τελευταία την χρήση μαξιλαριών, τα οποία θεραπεύουν ή αποτρέπουν τη ναυτίασι.

Τα μαξιλάρια αυτά στηρίζονται πάνω σε μεταλλικές σούστες και εινε κομμάτια από πορώδες καουτσούκ.

Το μαξιλάρι αυτό έχει την ιδιότητα να διατηρή πάντοτε ισοίο το κεφάλι στα διάφορα κινήματα του πλοίου, τόσο προς τα εμπρός όσο και προς τα πλάγια.

Κι' έτσι μ' αυτό τον τρόπο αποφεύγονται οι κινήσεις του κεφαλιού.

Η ναυτίασις, όπως καταγράφεται από ένοχλήσεις που δημιουργούνται στο έσωτερικό των ατιών.

Βαφετε μόνι-
σας τα φορέμα-
τά σας με

ARTI

Θαυματοποιοί της Μουσικής.

Στα διάφορα θέατρα θαριετέ μάς παρουσιάζονται συχνά διάφοροι θαυματοποιοί μουσικής. Μεταξύ των άσων αυτών εινε και ο δεκαπενταετής Στάνφορ Σίλλιγκ, ο οποίος κατώρθωσε να παίξει μία δολκλήρη άρχητρα μόνος του, με άργανα συνδυασμένα δκα γύρω από ένα μεγάλο κοντραμπάσο, το οποίον περνά γύρω από το λαιμό του.

Προπανάνδα για τους Ολυμπιακούς άγώνες.

Ο πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων, πρίγκιψ Γεσσάτο Τokuγκάουα, έδωσε την ιδέα και παρηγγέλθησαν στους διάφορους εργάτες βενταλλίες ή κατομύρια θεθνάλλες οι οποίες έχουν επάνω ζωγραφισμένο το έμβλημα της Ολυμπιάδος.

Οι θενάλλες αυτές θα διανεμηθούν σε όλο τον κόσμο, τις ημέρες δε των άγώνων, σε όλους τους θεατές.

Κοστούμια από φρούτα

Η Κόρα Τζόνες και η Κορίνα Μπάλεν παρουσιάστηκαν τις προάλλες σ' ένα διαγωνισμό άμφιεσεως.

Έπλησαν το πρώτο βραβείο και άνωκοσμήσαν «βασιλίσκος των Τροπικών».

Τα κοστούμια που φορούσαν άποτελούντο μόνον από φρούτα της Καλλιφορνίας.

Ρεκόρ...

Στην Πεόρια των Ηνωμένων Πολιτειών, ο μικρότερος γιός του έφημεριού, Τσαρλ Τζέιν, ανέθηκε μία μέρα σε μία καρέκλα ενός καφενείου και άρχισε να κηρύττει το λόγο του Θεού.

Ο κόσμος μαζεώθηκε γύρω του και τον άκουε με προσοχή. Από την ημέρα εκείνη η Εκκλησία των Εύαγγελιστών έπληρε το παιδί το οποίον εινε μόλις 10 ετών, και το χρησιμοποιήσε για κηρύγματα, ως πρσπα γανδιστικό θρησκευτικό μέσον.

Οδοκαθαρίστριες

Στο Σίννεϊ της Αυστραλίας ο δήμος έφερε οδοκαθαρίστριες... μηχανές.

Εινε δηλαδή αυτόκίνητα τα οποία στο πίσω μέρος έχουν μία απορροφητική μηχανή η οποία καθώς περνά απορροφά, ως πρσπα, το σπασμένο υλικό που βρίσκεται στο δρόμο και το ρίχνει μέσα στο κάρο.

Πάω όμως απ' αυτή τη ρουφήτση υπάρχει και κατασχετήρας, ο οποίος ξεπλένει από πίσω το δρόμο.

Το σύστημα αυτό εινε το τελευταίο και για πρώτη φορά παρουσιάζεται στον κόσμο.

Επιτυχημένη μεταμφίεσις.

Μία συμμορία κακοποιών από 40 άτομα στο Βαρσαννί της Γουγκοοσλαβίας είχε μία πληρή άμφιεσι χωροφυλάκων και κατέβαινε στα διάφορα πλούσια χωριά με την πρόφασι ότι θα έκανε έρευνα.

Εμπαινε λοιπόν μέσα στα πλουσιόπιτα κι' άφου έδενε τους νοικοκυραίους, τους έλίσσευε και έφρευε στα θούα.

Εύτυχως, ο άστυνόμος του Βαρσαννί έπληρε μαζί του 300 χωρικούς ώπλισμένους και μόλις έμαθε ότι είχαν πατήσει κάποιο χωριό οι ψεύτικοι χωροφυλάκες, τους περιούκλωσε και τους συνέλαβε όλους μαζί.

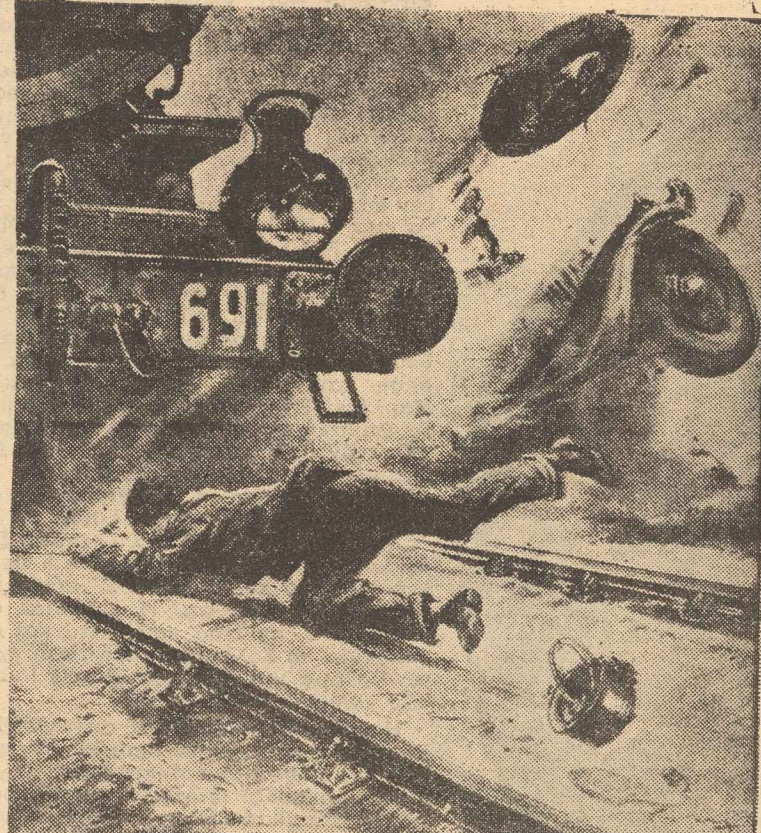
Διανομεύς αναλαθάτοξ

Στο Γιάλλονικ της Γουγκοοσλαβίας υπάρχει ένας διανομής του ταχυδρομείου όνομαζόμενος Βλάικο, ο οποίος εινε έντελως άγράμματος. Δεν ξέρει διόλου να διαβάει.

Μουράζε εν τούτοις την αλληλογραφία σε μία περιφέρεια 2496 εκταριών με 3085 κατοίκους.

Αυτό που των σώζει εινε η μεγάλη του μνήμη. Πριν φύγν από το ταχυδρομικό γραφείο ένας υπάλληλος του διαβάει τα όνοματα. Αυτός τα βάζει με τη σειρά και καταρθώνει να τα μοιράξη στους κάτοχους των.

Μία τρομερή σύγκρουσις

Ένω το Έξπρες Παρισίων-Ρώμης περνούσε ένα σταυροδρόμι μέσα σ' ένα δάσος, ένα αυτοκίνητο έρχόταν από την απέναντι πλευρά και συνεκρούσθη με τόσο δύναμη, που ο σωφέρ του πετάχθηκε άνωθεω στις δύο γραμμές. Είχε όμως μεγάλη τύχη! Όταν έπεσε χέμω ήταν άναίσθητος, δεν έκουνήθη έπομένως διόλου κι' έτσι το τρέινο έπέρασε από πάνω του δίχως να τον περάξω διόλου.

Ο διευθυντής των φυλακών μέσα στη φυλακή.

Στο Κανσας των Ηνωμένων Πολιτειών ο σκοπός φύλαξ άκουσε ξαφνικά μία φωνή γεμάτη άγωνία.

Δεν ήξερε από που προήρχετο. Έκανε το γύρο των κελιών και τέλος ανέκαλυψε ότι η φωνή προήρχετο μέσα από ένα κελλί πολυτελείας.

Άνοιξε και βρήκε τότε μέσα τον νέο διευθυντή των φυλακών ο οποίος έπαιρνε κάποιους κελιά έκλειστηκε μέσα και δεν μπορούσε έπειτα να βγν.

Ομαδικά έγχειρήσεις

Σ' ένα σχολείο του Αϊδερπουλ, ο σχολικός διευθυντής έπαι άδικαιολογήτως έκλεισε μία μέρα το σχολείο και μετέφερε τα 400 παιδιά που φοιτούσαν σ' ένα μεγάλο νοσοκομείο, το οποίον μόλις είχε άνοιξει τας πύλας του.

Τηλεφώνησε τότε και ήλθαν πενήντα Ιατροί χειρουργοί, και άπληλαξε όλους τους μαθητάς από το σχολείο ένεσων.

Φαντάζεσθε την έκπληξη των γονέων αλλά και την χαρά τους όταν έμαθαν ότι τα παιδιά τους δεν θα πάθουν πια ποτέ από σκοληκοειδίτιδα.

Σκυλούπολις

Στο Σούρικ της Άγγλίας η εταιρεία ζωοφίλων έφτιασε επάνω σ' ένα μεγάλο κτήμα την πόλιν των Σκύλων.

Η πόλις αυτή έκόστισε περί τα 120.000.000 δραχμές. Μέσα εκεί ζούν σήμερα δύο χιλιάδες λαγωνικά ύπερχης ράτσας.

Η «Σκυλούπολις» αυτή έχει τεχνητό άερισμό, καλοριφέρ, και τροφή έλεκτηή.

Δέκα κτηνίατροι τα προσέχουν και διακόσιοι υπάλληλοι εργάζονται γι' αυτή την περιποίησή τους.

Ιατρική παρατήρησις

Τρεις έσωτερικοί Ιατροί του Κεντρικού Νοσοκομείου του Στρασβούργου οι καθήγητοι Ισαράλ, Μέρκλεν και Άμφελ, παρατήρησαν με ικανοποίησι ότι οι παραχωρούμενοι το αίμα τους στις μεταγγίσεις εινε γυναικία είτε άνδρες, άντι να έξασθενούν, έπειτα από παρέλευσι χρόνου έγίνοντο ισχυρότεροι όργανικώς και ήθικώς.

Τρεις έιδως από τους έξετασθέντας είχαν αύξηση μέσα σ' ένα χρόνο και γίνονταν άρρωστοι παρ' όλο που είχαν προσφέρει σ' αυτό το διαστήμα περί τα δέκα λίτρα αίματος.

Βαφετε μόνι-
σας τα φορέμα-
τά σας με

ARTI

ΑΚΟΥΜΕ πνευματισμό, όπντισμό, άκούμε μάγισσες και μάντιδες, άκούμε άόρατες μαγικές δυνάμεις και δεν ξέρουμε, δεν καταλαβαίνουμε τι σημαίνουν αυτές οι λέξεις.

Καταλαβαίνουμε βέβαια ότι κάτι γίνεται. Ότι αυτό το κάτι μάλιστα εινε πάρα πολύ μυστηριώδες.

Την παρατήρησι αυτή την κάνουμε έιδως στις γυναίκες. Οι γυναίκες, άκι άλες, αλλά πολλές, έχουν μία ιδιαίτερη ευαίσθησι, η οποία μπορεί να έχη άποτελέσματα ώφέλιμα άν μπορέσει να μεταχειριστεί κανείς τις δυνάμεις που περικλείουν.

Το μυστήριο! Πρέπει νάξη κανείς μάτα καλά, πεπεισμένα να το έρη!

Έκείνοι που περισσότερο δεν καταλαβαίνουν, που δεν νοιώθουν διόλου σχεδόν από τέτοια πράγματα εινε οι άνδρες.

Πάντως την ευαίσθησι αυτή της γυναικας την έξεμεταλλεύθησαν οι έιδικοί και από πειράματα σε πειράματα κατώρθωσαν να φθάσουν σ' ένα άνώριστο σημείο. Άρα οι γυναίκες κατέχουν μεγάλες μαγικές δυνάμεις.

Θα σάς δώσουμε τώρα μερικά παραδείγματα των δυνάμεων αυτών.

Πρό όλων άκόμη ήμερων ένα πολύ περίεργο γεγονός τοιάυτης φύσεως συνέβη στη Γαλλία. Κάποιος έπιχειρηματίας, ο οποίος ειργάζετο σε πολύ ύποπτες δουλειές, βρέθηκε για μία στιγμή στενωχωρημένος οικονομικώς. Έ-

— Όχι, άκι! εινε η πειραματιζόμενος, θα φθάσωμε μέχρι τέλους.

Έπιασε τότε το χέρι της κοιμομένης, της έδωσε περισσότερο το μπουκαλάκι με το αίμα επάνω στο στήθος της και τη διάταξε να έξασκουθήσθ.

Έκτεινη άνατιναζόσταν σάν να έπάλευε με κάποιον άόρατο έχθρό.

Σαφνικά το μέντιου άνατινάχθηκε άπτόμα. Το πρόσωπό της έκανε ένα περίεργο μορφοσμό.

Υπέφερε πολύ. Σούρωνε, σάν να της στράγγιζαν το αίμα μέσα από τις φλέδες.

Έβγαλε μία δυνατή κρούγη. Τα χέρια έπιασαν πλάι, άνατινάχθηκε άκόμα μία φορά και τέλος έπιασε λιπόθυμη.

Ο δικαστής έλασε την ψυχραιμία του. Το πείραμα πέρασε τα όρια της έρευνας. Ένας νιπτός έκλειθη έπεινόντως, νά να την έπαναφέρει στις αισθήσεις της.

Την έπλησισε δίχως να της ήρ για ποιο σκοπό πηγαίνα και την έκοίμισε.

Δολοφόνησε τόσο άνανδρα δύο γυναίκες οι όποιες του είχαν μεγάλη έμπιστοσύνη.

Ο δολοφόνος έδίδασθη και κατεβήκασθ εις θάνατον. Μετά την κατέπονη του οι έιδικοί περ τας άνώδρους αυτές δυνάμεις ήθέλησαν να κάμουν κάποιο πείραμα.

Έκάλεσαν μάλιστα και τους δικαστάς να παρευθύν, οι οποίοι άμειβαλλαν πολύ για την δυνατότητα της έπιτυχίας του πειράματος.

Ξέρουμε ότι ένας δικαστής εινε περισσότερο βετικιστής και έπομένως πάρα μαρτυρία ή άπόδειξις που βγαίνει από την πραγματικότητα, γι' αυτόν εινε άπίθανο.

Έπρόκειτο, μέσω ενός δυνατού μέντιου, μιας πολύ ευαίσθητης γυναικας, να κληθν το πνεύμα του καραπομπέντος. Ο πειραματιζόμενος χόρις στην ένοχη του όπμιου καταβώσε να προμθευθν ένα μπουκαλάκι με αίμα του καραπομπέντος.

Η γυναικία, η οποία θα χρησίμευε ως μέντιου δεν είχε ιδέα για το τι πηγαίνα να κάνουν.

Άλλ' ούτε και εύρίσκετο στην ίδια πόλι.

Έφυγαν δηλαδή από το Παρίσι και πήγαν στη Μασσαλία.

Εύρηκαν λοιπόν τη γυναίκα. Το πείραμα άρχισε.

Έπιασε κατάρσασθ όπνιου και βασταδν το μπουκαλάκι στο χέρι της.

— Ά! Τελείωσε! Τελείωσε! μούγγρισε η γυναίκα. Ά! δεν μπορώ πια να το κάνα τίποτα! Έ! εινε φρικτό! Πολύ φρικτό!

Ο δικαστής και ο πειραματιζόμενος κυτάσθηκαν καταπληκτικά.

— Φτάνει! Φτάνει! εινε ο δικαστής. Έ! δαμε ότι θέλουμε να δώμε... Πάμε να φύγμε!

— Όχι, άκι! εινε η πειραματιζόμενος, θα φθάσωμε μέχρι τέλους.

Έπιασε τότε το χέρι της κοιμομένης, της έδωσε περισσότερο το μπουκαλάκι με το αίμα επάνω στο στήθος της και τη διάταξε να έξασκουθήσθ.

Έκτεινη άνατιναζόσταν σάν να έπάλευε με κάποιον άόρατο έχθρό.

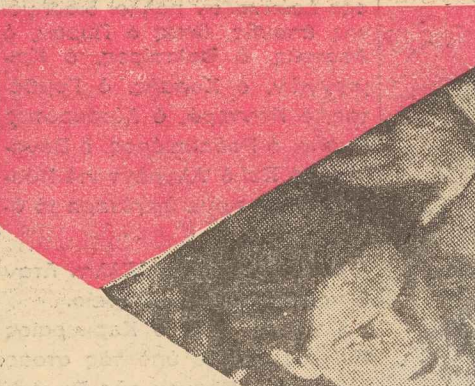
Σαφνικά το μέντιου άνατινάχθηκε άπτόμα. Το πρόσωπό της έκανε ένα περίεργο μορφοσμό.

Υπέφερε πολύ. Σούρωνε, σάν να της στράγγιζαν το αίμα μέσα από τις φλέδες.

Έβγαλε μία δυνατή κρούγη. Τα χέρια έπιασαν πλάι, άνατινάχθηκε άκόμα μία φορά και τέλος έπιασε λιπόθυμη.

Ο δικαστής έλασε την ψυχραιμία του. Το πείραμα πέρασε τα όρια της έρευνας. Ένας νιπτός έκλειθη έπεινόντως, νά να την έπαναφέρει στις αισθήσεις της.

Την έπλησισε δίχως να της ήρ για ποιο σκοπό πηγαίνα και την έκοίμισε.

Την έπλησισε δίχως να της ήρ για ποιο σκοπό πηγαίνα και την έκοίμισε.

Δολοφόνησε τόσο άνανδρα δύο γυναίκες οι όποιες του είχαν μεγάλη έμπιστοσύνη.

Ο δολοφόνος έδίδασθη και κατεβήκασθ εις θάνατον. Μετά την κατέπονη του οι έιδικοί περ τας άνώδρους αυτές δυνάμεις ήθέλησαν να κάμουν κάποιο πείραμα.

Έκάλεσαν μάλιστα και τους δικαστάς να παρευθύν, οι οποίοι άμειβαλλαν πολύ για την δυνατότητα της έπιτυχίας του πειράματος.

Ξέρουμε ότι ένας δικαστής εινε περισσότερο βετικιστής και έπομένως πάρα μαρτυρία ή άπόδειξις που βγαίνει από την πραγματικότητα, γι' αυτόν εινε άπίθανο.

Έπρόκειτο, μέσω ενός δυνατού μέντιου, μιας πολύ ευαίσθητης γυναικας, να κληθν το πνεύμα του καραπομπέντος. Ο πειραματιζόμενος χόρις στην ένοχη του όπμιου καταβώσε να προμθευθν ένα μπουκαλάκι με αίμα του καραπομπέντος.

Η γυναικία, η οποία θα χρησίμευε ως μέντιου δεν είχε ιδέα για το τι πηγαίνα να κάνουν.

Άλλ' ούτε και εύρίσκετο στην ίδια πόλι.

Έφυγαν δηλαδή από το Παρίσι και πήγαν στη Μασσαλία.

Εύρηκαν λοιπόν τη γυναίκα. Το πείραμα άρχισε.

Έπιασε κατάρσασθ όπνιου και βασταδν το μπουκαλάκι στο χέρι της.

— Ά! Τελείωσε! Τελείωσε! μούγγρισε η γυναίκα. Ά! δεν μπορώ πια να το κάνα τίποτα! Έ! εινε φρικτό! Πολύ φρικτό!

Ο δικαστής και ο πειραματιζόμενος κυτάσθηκαν καταπληκτικά.

— Φτάνει! Φτάνει! εινε ο δικαστής. Έ! δαμε ότι θέλουμε να δώμε... Πάμε να φύγμε!

— Όχι, άκι! εινε η πειραματιζόμενος, θα φθάσωμε μέχρι τέλους.

Έπιασε τότε το χέρι της κοιμομένης, της έδωσε περισσότερο το μπουκαλάκι με το αίμα επάνω στο στήθος της και τη διάταξε να έξασκουθήσθ.

Έκτεινη άνατιναζόσταν σάν να έπάλευε με κάποιον άόρατο έχθρό.

Σαφνικά το μέντιου άνατινάχθηκε άπτόμα. Το πρόσωπό της έκανε ένα περίεργο μορφοσμό.

Υπέφερε πολύ. Σούρωνε, σάν να της στράγγιζαν το αίμα μέσα από τις φλέδες.

Έβγαλε μία δυνατή κρούγη. Τα χέρια έπιασαν πλάι, άνατινάχθηκε άκόμα μία φορά και τέλος έπιασε λιπόθυμη.

Ο δικαστής έλασε την ψυχραιμία του. Το πείραμα πέρασε τα όρια της έρευνας. Ένας νιπτός έκλειθη έπεινόντως, νά να την έπαναφέρει στις αισθήσεις της.

Την έπλησισε δίχως να της ήρ για ποιο σκοπό πηγαίνα και την έκοίμισε.

Την έπλησισε δίχως να της ήρ για ποιο σκοπό πηγαίνα και την έκοίμισε.

Δολοφόνησε τόσο άνανδρα δύο γυναίκες οι όποιες του είχαν μεγάλη έμπιστοσύνη.

Ο δολοφόνος έδίδασθη και κατεβήκασθ εις θάνατον. Μετά την κατέπονη του οι έιδικοί περ τας άνώδρους αυτές δυνάμεις ήθέλησαν να κάμουν κάποιο πείραμα.

Έκάλεσαν μάλιστα και τους δικαστάς να παρευθύν, οι οποίοι άμειβαλλαν πολύ για την δυνατότητα της έπιτυχίας του πειράματος.

Ξέρουμε ότι ένας δικαστής εινε περισσότερο βετικιστής και έπομένως πάρα μαρτυρία ή άπόδειξις που βγαίνει από την πραγματικότητα, γι' αυτόν εινε άπίθανο.

Έπρόκειτο, μέσω ενός δυνατού μέντιου, μιας πολύ ευαίσθητης γυναικας, να κληθν το πνεύμα του καραπομπέντος. Ο πειραματιζόμενος χόρις στην ένοχη του όπμιου καταβώσε να προμθευθν ένα μπουκαλάκι με αίμα του καραπομπέντος.

Η γυναικία, η οποία θα χρησίμευε ως μέντιου δεν είχε ιδέα για το τι πηγαίνα να κάνουν.

Άλλ' ούτε και εύρίσκετο στην ίδια πόλι.

Έφυγαν δηλαδή από το Παρίσι και πήγαν στη Μασσαλία.

Εύρηκαν λοιπόν τη γυναίκα. Το πείραμα άρχισε.

Έπιασε κατάρσασθ όπνιου και βασταδν το μπουκαλάκι στο χέρι της.

— Ά! Τελείωσε! Τελείωσε! μούγγρισε η γυναίκα. Ά! δεν μπορώ πια να το κάνα τίποτα! Έ! εινε φρικτό! Πολύ φρικτό!

Ο δικαστής και ο πειραματιζόμενος κυτάσθηκαν καταπληκτικά.

— Φτάνει! Φτάνει! εινε ο δικαστής. Έ! δαμε ότι θέλουμε να δώμε... Πάμε να φύγμε!

νοβά. Μιά έβραδιά τη στιγμή εκείνη, ατή η οποία δεν ξέρει παρά μονάχα σύγγερέζκα.

Άλλά και έμεις εδω στην Έλλάδα έχεμε τα έξαιρετικά μας μέντιου.

Παρέσπν μία μέρα σ' ένα πείραμα που έγίνετο επί του μέντιου «Ανία Μάν.

Ο κύριος που έκοίμισε την Άνια, παρεκάλεσε έναν από τους παριστάμενους να πάρη ένα χιλιάρικο και να το κρύψη σ' ένα μέρος του δωματίου, όπου αυτός ήθελε.

Το μέντιου «Ανία δεν είχε ιδέα ούτε του πράγματος ούτε του μέρους, γιατί αυτό έγινε σε άλλο δωμάτιο.

Έπειτα από λίγο ηρωτήθη η Άνια, η οποία άκι μόνον είχε που εύρισκετο το χιλιάρικο, αλλά μάς εινε και τους άριθμούς του.

Ένα άλλο πείραμα που έκάναμε μαζί της ήταν το περιεχόμενο του πορτοφολιού ενός των παριστάμενων, έντελως ξένου πρς την Άνια.

Άφου περιέγραψε τη περιείχε το πορτοφόλι, εινε ότι βρέθηκε καά μία έπιστολή.

Και η Άνια παρ' όλο που το γράμμα ήταν κλειστό, σφραγισμένο, κλεισμένο μέσα στο πορτοφόλι και το πορτοφόλι μέσα στην τσέπη, κατώρωσε να διαβάρη λέει πρς λέει όλη την έπιστολή.

Έκείνο όμως που έκανε καταπληξη στην όμνυρι ήτο η άποκαλύψις και η άνευρεσι ενός θησοουού.

Κάποιος από τους παριστάμενους είχε ένα θείο της μπερσας του, ο οποίος είχε θεβάνει πρό δεκαπενταετίας, πολύ γέρος.

Ο παριστάμενος είχε άκούσει από τη μητέρα του, ότι ο γέρος είχε ένα μαντίλι με φλουρία, τα οποία έφύλασσε σε κάποιο κρυφό μέρος.

Άλλά πριν πεθάνη πιάσθηκε η γλώσσα του και δεν μπορούσε να μιλήρη.

Η Μάν έμειλε τότε μέσω του πνευματος του γέρου και το πνεύμα άπεκάλυψε την τρύπα, η οποία εύρισκετο σ' ένα ύπόγειο κάτω από μία πλάκα, σ' ένα νιοί των Σπαρτών.

Την έπεινόντο ο παριστάμενος έπληγράσε στη μητέρα του λεπτομέρειες και πράγματι το μαντίλι με τα φλουρία άνευρέθησαν!

Μεγάλη η δύναμη σου και η χάρις σου Άνια Μάν!

ΝΙΚ. ΜΑΚΙΟΣ

Όλο το αίμα της άνετινάχθηκε πρς τα πίσω σάν να έπεσε καί το φρικτό.

Έξεμεταλλεύοντο την έμπιστιά του καίρη.

Τις μάς η αλήθεια εινε ότι έπικοινωνούσαν με τα πνεύματα, με τον άόρατο για μάς κόσμο και κατέπλησαν τους πολλούς.

Το αυτό γίνεται και σήμερα στους άγριους λαούς, όπου οι ιούδοι μάντιες θεωρούνται για ύπερφυσικά όντα.

Ένας Ιεραπόστολος, ο οποίος είχε γυρίσει όλην την Άφρική μάς διηγείται τα έξης:

Στη Δυτική Άφρική σε πολλά χωριά, οι γυναίκες μαζεύονται και κάνουν δυναμικούς κύκλους, όπου δοκιμάζονται τα μαντικά τους προτερήματα.

Αυτό οι μάντις το άνομάζουν Νιζεμπέ. Οι γυναίκες που λαμβάνουν μέρος σ' αυτά τα πειράματα εινε σιωπηλές, παίρνουν ύψος τρείας και λένε οσα πρέπει να πούν για να γίνουν πιστευτές.

Υπάρχουν δοκιμές, οι όποιες λαμβάνουν μέρος. Αυτές όμως πειραματίζονται και δοκιμάζονται επί δύο ή τριών ώρων ως πού να φθάσουν στον βαθμό της τελείας «μέντιου».

Άλλά τι εινε αυτό το περίεργο φαινόμενο που έπικοινωνεί με τις γυναίκες τόσο μυστηριώδως;

Η άλη πάλι πειραματιστής της Ουγγαρίας, ο θρησάσις Νεουμαν, η οποία έρη άκι ως πρσπα.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΟΝ (ΕΡΑΤΕΙΝΟΝ ΑΦΕΨΗΜΑ)

Ο ΚΑΦΕΣ

«Είπε ένα ποτό αγαπημένο στους ποιητές, το οποίο δεν ένιωσαν ο Βυζάντιος και το οποίο έλατρευσε ο Βολταίρος», μ' αυτές τις λίγες λέξεις εκράτησε ο Ντελάν τον καφέ.

Αυτός ο χαρακτηρισμός ίσως ν' άρμυζε στους Γάλλους ή στους βόρειους λαούς, οι οποίοι δεν πίνουν και πολύ καφέ. Για τους ανατολικούς λαούς και μάλιστα για μας, η συμπάθεια προς τον καφέ δεν έχει καμία σχέση με την ασκολία ενός εκάστου.

Τόν καφέ τον λατρεύει εξίσου ο πεζωμένος συμπολίτης σου κι' ο ρωμαντικώτερος ποιητής. Δίπλα στον διγκήρο, με την ίδια όρεξη, πίνει τον καφέ του ο νικητής ή ο ήττητος.

Ο καφέ ήταν «έροισι» για τον Παράδοξο, εξίσου όμως τέτοιος είναι για όλους τους νεοέλληνες. Τον καίρη που κάποιος δερβίσης τον πρωτοδοκίμασε και τον έδωσε ύστερα ως δώρο του 'Αλλάχ, ο δόλος τους άλλους θνήσκου, απ' αυτούς, οι οποίοι τον εδέχθησαν με πραγματική λατρεία, ήταν κι' οι Έλληνες. Και η λατρεία αυτή, κληρονομική, μεταδίδεται και μεταδίδεται από γενεάς εις γενεάς.

Από το μπριζίκι γάλα, θα γευθείς αμέσως το κάταμυρο αυτό νεκρό. Είναι ο σύγχρονος μέλας ζωής, που χύνεται άφρονος από ένα πρωί έως το άλλο πρωί στα ελληνικά στομάχια.

Μετά το πρωινό ζήνημα, το στομάχι θα καθαρσθή απ' ό,τι έμεινε στα τοιαυτά του μ' ένα φλυτζάνι καφέ.

Κατά τις δέκα έπακολουθεί άλλη καφεποσία, το μεσημέρι, μετά το γεύμα, για χωνευτικό, ένα φλυτζάνι καφέ, όπως επίσης πάλι άλλο ένα μετά τη συμπεριληπτή κατακλιση. Κι' αυτές μὲν είναι οι κανονικές δόσεις.

Έκτος όμως και τις έκτακτες. Έάν έχει κανείς διαθέσιμη λίγη ώρα, την περνάει συνήθως στο καφέ. Μπαίνει διαλέγει μια καλή γωνιά και κάθεται. Πάνω καλά-καλά πόρη τη βαθεία άναψή, που επακολουθεί πάντοτε μιάς ανακουφίσεως, έρχεται το γκροάνο.

— Τι θα πάρω ο κύριος; — Έναν βαρύ-γλυκό, και πιάσε μου, σέ παρακαλώ, και την έσπεριδα.

Ο «οικονομικός συνδυασμός» είναι θαυμάσιος. Πίνει τον καφέ του, πληρώνοντας τον βεβαία, μα διαβάσει και παραλλήλου μια δόξαληξη έσπεριδα — και τις ρεκάμει ακόμα — και κερδίζει έτσι ένα έσπεριδο που θαδίνει άν την άναρξία.

Για τους περισσότερους οι τέτοιοι έκτακτοι, οικονομικοί καφέδες είναι πολλοί. Χωριστά τα κερδοσώματα:

— Κάστα... Κάστα..., σέ στοματίζει η φωνή κάποιου φίλου, ο οποίος ρακάκια χαλμυμένους σέ τρεις κορδέλες ενός χαρμυμένου, ρουφάει ήδονικά το περιεχόμενο ενός φλυτζανιού. Κάστε να πάρω έναν καφέ. Πας τόν πίνεις;

— Άλλοτε για να δοθώ ή παραγγελία σέ γκαρζή ν'ι χρειάζονται πολλές διαταγές, μ' ήσ' φλυτζάνι, φίλο κοίμια, φίλο-ακισιός και φιλοκρεμιστός. Έπίσης δέ εδύλυνες άν τόν ή θέλεις με ρεθύδι, με κοίμια, με σιτάρι, με κοίμια ή μ' ένα σωρό άλλα «προσβέματα», με τά ά-

ποία ενόθεναν τότε τόν καφέ, εν γνώσει σου όμως. Σήμερα ένας καφές υπάρχει σέ καφε-νείο. Ένα «θαυ-γλυκό» παρα-γοποιείσθ η Μαρία, που πηγαί-ναμ' ο' έκείνο το καφενοδάκι της γειτονιάς και κάτ' απ' τόν κλμω φως της οελήνης που δι-πνύουνσ την ιστορία σου;

Ο σπερμινός καφές που πίν-ουν μοιάζει μ' έκείνον τόν κα-φέ που προσφέρει ή βαρυν-βούσα οικογένεια, σάν θάψη τόν π-λουσαγμένο της νεκρό. Κι' πολυαγαπημένος νεκρός ν'ι' αυτούς είναι ή νεότης τους. Τά χιόνια, με τά οποία τους ράντι-σε ο χρόνος σέ τέρμασ του, σκεπδούν τά κεφάλια τους. Ο συνταξιούχος, αξιωματικός π-νύσας τόν καφέ του, δέ παρα-τίζει έπάνω σέ τόν μάρμαρο τόν τραπέζιού τους άντιπάλοσ στρα-τούς και θά άρχισα να έκβητ' ή στρατηγική του σκέδια ο' αυτούς που τόν περιτριγυρί-ζουν.

— Αυτή τη θέα έχουν τώρα τα στρατεύματα. Άν αυτοί προκ-ρήσουν κατ' αυτή την διεύθυν-ση, σέ διάστημα μισής ημέρας θά καταλάβουν αυτή την τοποθε-σία...

— Δέν μπορεί νά γίνει αυτό, γείλεις, είτε «γλυκό - βραστό», είτε «πολλά-ελαφρό», τόν ίδιο κατ' αυτό κάνει. Άπ' τόν ίδιο «μυρί-κι» βγαίνουν όλοι τους. Όσο για τή νοθεία, δέν γίνεται λό-γος, γιατί μίς έγινε πια συνή-θεια. Τόσο μάλιστα έχει συνήθ-ισα ο καφεπότης ο' αυτό τόν μύ-θο, σέ σιτάρι ή με ρεθύδι-ώστε άν τόν προσφέρει γνήσιος βρα-ζιλινός καφές, ώρμημένος θά έπνοσασταθή.

— Καφές είναι αυτός... — Μάλιστα, κύριε. Πραγμα-τικός καφές της Βραζιλίας. — Δέν τά παρατάς αυτά... Αλ-τώς είναι τουρκινδόσορος κα-θορμισμένος.

Έξ άλλου και αυτός ο πρώτος κυβερνήτης της Έλλάδος Καιο-δίτριπας, τρελλανόταν για τόν καφέ με τόν σιτάρι. Τό Νοέμβριο τόν 1827, όταν έρχοταν στήν Έλλάδα, κατέδθηκε στήν Άγκυ-ρα για να πιή έναν καφέ. Πού να τόν βοή όμως έτσι όπως τόν ήθελε. Ο πωτός του όμως οκο-νόμας, Δομολάγης-άν δέν με ά-πονη ή μνήμη — εφρόντισε καί βοήκε, μετά από κλίμα βάσανα, μιάν Έλληνική οικογένεια, ή ό-ποια τόν έπρομηθεύσε τόν... πο-θιτόν μίγμα.

XXX

Η απόλαυσις τού καφέ είναι μεγαλύτερη, όταν αυτός πίνε-ται σέ καφενείο. Ο σπιτιός ο καφές όσο και καλοφτιαγμένος νώναι, δέν έχει τή γλυκιά, πίν-εικάρσιου γεύσι τού καφέ τού καφενείου. Κι' αυτό όχι γιατί ή ποιότης τού δευτέρου είναι κα-λύτερη, αλλά γιατί τόν ήπτικό-ροψήμα σέ καφενείο συνο-δεύεται κάπου-κάπου κι' από κανένα άσπιτο ή από καμμία ή-στορία ή από κάποιο τέλος πάν-των συζητήσι άποισσάσπιτο φύ-σεως.

Ο συνταξιούχος ο' άπόδο-τος της ζωής, θάδρη εκεί κά-ποιον σνυχρόνόν του για να ανα-πόλησθ μαζί του τά χρόνια της νεότης του, τά χρόνια της δρά-σεώς του.

Θυμάσαι τούτο... Θυμάσαι κεί-νο... Θυμάσαι... Θυμάσαι... Και παραλεύνομεν μ'σ' τόν μυαλό τους και μπρός σέ μάτια τους ο' εικόνας μιάς ζωής που πέρο-σε, μιάς ζωής που, άλλοιμονο-ν'ι' αυτούς, δέν ξαναγυρίζει...

— Για θυμήσου τότε, όταν ά-

γο διάστημα αυτό τόν ποτάμι... — Μά βρε άδερφέ, αυτό τόν ποτάμι είναι σέ τραπέζι μας μόνο, όχι στήν πραγματικότητα. Έπήγασε προηγουμένως απ' τόν ποτήρι μου. Άλλά για να μ'ι μάς έμποδίσουν... Γκαρόν!!!...

Και τόν άποζηραντικόν έργον της πεποιτίας συνετέλεσεν ώστε ή στρατιά να διέλθη χωρίς κα-νένα πιά έμποδίο τόν... Ρουβι-κίωνα τού τραπέζιού.

Λίγα λόγια για τήν ιστορία τού καφενείου δέν είναι καθό-λου άσχετα πρός τόν παρόν σπ-ειμισμό μας. Καφές και καφενείο είναι κάτι τού αδιάσπαστου.

Η Κωνσταντινούπολις ήταν ή πρώτη πόλις, ή όποια άπέκτησε, κατά τόν 1551 καφενείο.

Μετά από εκατό χρόνια ένας Έλλην ιδρύει σέ Λονδίνο και ή μάλιστα στήν συνοικία τού Άγι-ού Μιχαήλ, τόν πρώτο καφενείο της άγγλικής πρωτεύουσας. Δέν έπέρασαν είκοσι χρόνια και τόν Λονδίνο είχε γεμίσει από κα-φενεία. Τό γεγονός όμως ότι ο καφές διεγείρει τά άνησυχια πνεύματα, άνάγκασε τόν Κάρο-λο Β' να διατάξ τόν κλείσιμό τους, χαρακτηρισμός αυτός ως «έ-στιας ταρακών και στάσεων».

Στό Παρίσι ο πρώτος, ο όποι-ος προσέφερε καφέ σένο παρι-νό κόσμο, ήταν ο προεδευτής της Τουρκίας κατά τόν 1668. Φαί-νεται ότι τόν άρσαιο ποτό άρσε-σεν σένο Παρισινό της εποχής εκείνης, γιατί τρία χρόνια μετά, ο Έλλην Παράδοξος άνοιγει στήν πανήγυρι τού Άγίου Γερ-μανού, ένα καφενείο, τίς... κα-κίας όμως άρας. Τόν πρώτο συ-στηματικό καφενείο ήταν τó κα-φενείο της «Γαλλικής Κωμωδι-ας» ή «Καφέ Προκόπ», τόν ό-ποιον μάλιστα έκαναν τήν πρώ-τη τους εμφάνισα και τά παγιά. Στό καφενείο αυτό και σέ κατό-πιν ιδρύσθν «Της Άντισοιλεί-ας» έσούνχαν πολλοί διάσμοι της εποχής, όπως ο Πυρόν, ο Δεστούς, ο Βολταίρος, ο Κρι-μπίγγιον, ο Κοραής, ο Γαμδέ-τας, ο Πνιτερρό, ο Αυτοκράτωρ Ίωσήφ, ο Ροδεσπίρης, ο Βονα-πάρτης. Και ο Άλαφρόν ντε Μω-σέ εκεί έπαρινε άργότερα τόν ά-ψέντι του.

Και στήν Ίταλία, Έλλην ήταν ο πρωτοδιδρύας καφενείο.

Κατά τόν 1704 ο Κερκυραίος Φλωρίδας άνοισε υπό τας στάς τού Άγίου Μάρκου της Βενετί-ας, τόν πρώτο άξιο λόγου Ιταλικό καφενείο.

Αυτή εν όλιγοις είναι ή εξά-πλωσις τού καφενείου σέ κυρί-ωτερα κέντρα της Ευρώπης. Έκπληξι άποτελεί τόν ότι παντού τόν πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε Έλλην.

Αυτή εν όλιγοις είναι ή εξά-πλωσις τού καφενείου σέ κυρί-ωτερα κέντρα της Ευρώπης. Έκπληξι άποτελεί τόν ότι παντού τόν πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε Έλλην.

Ν. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
(Σκίτσο τού ίδιου)

Τόν πρωτοδιδρύας καφείας δερβίσις από τή Μόκκα...

τόν διακόπτει ένα... μέλος τού στρατηγικού συμβουλίου.

— Γιατί, σέ παρακαλώ; — Γιατί είναι άδύνατον τόσος στρατός να περάσει σέ τόσο λί-

XXX

Η απόλαυσις τού καφέ είναι μεγαλύτερη, όταν αυτός πίνε-ται σέ καφενείο. Ο σπιτιός ο καφές όσο και καλοφτιαγμένος νώναι, δέν έχει τή γλυκιά, πίν-εικάρσιου γεύσι τού καφέ τού καφενείου. Κι' αυτό όχι γιατί ή ποιότης τού δευτέρου είναι κα-λύτερη, αλλά γιατί τόν ήπτικό-ροψήμα σέ καφενείο συνο-δεύεται κάπου-κάπου κι' από κανένα άσπιτο ή από καμμία ή-στορία ή από κάποιο τέλος πάν-των συζητήσι άποισσάσπιτο φύ-σεως.

Ο συνταξιούχος ο' άπόδο-τος της ζωής, θάδρη εκεί κά-ποιον σνυχρόνόν του για να ανα-πόλησθ μαζί του τά χρόνια της νεότης του, τά χρόνια της δρά-σεώς του.

Θυμάσαι τούτο... Θυμάσαι κεί-νο... Θυμάσαι... Θυμάσαι... Και παραλεύνομεν μ'σ' τόν μυαλό τους και μπρός σέ μάτια τους ο' εικόνας μιάς ζωής που πέρο-σε, μιάς ζωής που, άλλοιμονο-ν'ι' αυτούς, δέν ξαναγυρίζει...

— Για θυμήσου τότε, όταν ά-

— Καφές είναι αυτός;

Μετά από εκατό χρόνια ένας Έλλην ιδρύει σέ Λονδίνο και ή μάλιστα στήν συνοικία τού Άγι-ού Μιχαήλ, τόν πρώτο καφενείο της άγγλικής πρωτεύουσας. Δέν έπέρασαν είκοσι χρόνια και τόν Λονδίνο είχε γεμίσει από κα-φενεία. Τό γεγονός όμως ότι ο καφές διεγείρει τά άνησυχια πνεύματα, άνάγκασε τόν Κάρο-λο Β' να διατάξ τόν κλείσιμό τους, χαρακτηρισμός αυτός ως «έ-στιας ταρακών και στάσεων».

Στό Παρίσι ο πρώτος, ο όποι-ος προσέφερε καφέ σένο παρι-νό κόσμο, ήταν ο προεδευτής της Τουρκίας κατά τόν 1668. Φαί-νεται ότι τόν άρσαιο ποτό άρσε-σεν σένο Παρισινό της εποχής εκείνης, γιατί τρία χρόνια μετά, ο Έλλην Παράδοξος άνοιγει στήν πανήγυρι τού Άγίου Γερ-μανού, ένα καφενείο, τίς... κα-κίας όμως άρας. Τόν πρώτο συ-στηματικό καφενείο ήταν τó κα-φενείο της «Γαλλικής Κωμωδι-ας» ή «Καφέ Προκόπ», τόν ό-ποιον μάλιστα έκαναν τήν πρώ-τη τους εμφάνισα και τά παγιά. Στό καφενείο αυτό και σέ κατό-πιν ιδρύσθν «Της Άντισοιλεί-ας» έσούνχαν πολλοί διάσμοι της εποχής, όπως ο Πυρόν, ο Δεστούς, ο Βολταίρος, ο Κρι-μπίγγιον, ο Κοραής, ο Γαμδέ-τας, ο Πνιτερρό, ο Αυτοκράτωρ Ίωσήφ, ο Ροδεσπίρης, ο Βονα-πάρτης. Και ο Άλαφρόν ντε Μω-σέ εκεί έπαρινε άργότερα τόν ά-ψέντι του.

Και στήν Ίταλία, Έλλην ήταν ο πρωτοδιδρύας καφενείο.

Κατά τόν 1704 ο Κερκυραίος Φλωρίδας άνοισε υπό τας στάς τού Άγίου Μάρκου της Βενετί-ας, τόν πρώτο άξιο λόγου Ιταλικό καφενείο.

Αυτή εν όλιγοις είναι ή εξά-πλωσις τού καφενείου σέ κυρί-ωτερα κέντρα της Ευρώπης. Έκπληξι άποτελεί τόν ότι παντού τόν πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε Έλλην.

Αυτή εν όλιγοις είναι ή εξά-πλωσις τού καφενείου σέ κυρί-ωτερα κέντρα της Ευρώπης. Έκπληξι άποτελεί τόν ότι παντού τόν πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε Έλλην.

Ν. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
(Σκίτσο τού ίδιου)

Τόν πρωτοδιδρύας καφείας δερβίσις από τή Μόκκα...

τόν διακόπτει ένα... μέλος τού στρατηγικού συμβουλίου.

— Γιατί, σέ παρακαλώ; — Γιατί είναι άδύνατον τόσος στρατός να περάσει σέ τόσο λί-

XXX

Η απόλαυσις τού καφέ είναι μεγαλύτερη, όταν αυτός πίνε-ται σέ καφενείο. Ο σπιτιός ο καφές όσο και καλοφτιαγμένος νώναι, δέν έχει τή γλυκιά, πίν-εικάρσιου γεύσι τού καφέ τού καφενείου. Κι' αυτό όχι γιατί ή ποιότης τού δευτέρου είναι κα-λύτερη, αλλά γιατί τόν ήπτικό-ροψήμα σέ καφενείο συνο-δεύεται κάπου-κάπου κι' από κανένα άσπιτο ή από καμμία ή-στορία ή από κάποιο τέλος πάν-των συζητήσι άποισσάσπιτο φύ-σεως.

Ο συνταξιούχος ο' άπόδο-τος της ζωής, θάδρη εκεί κά-ποιον σνυχρόνόν του για να ανα-πόλησθ μαζί του τά χρόνια της νεότης του, τά χρόνια της δρά-σεώς του.

Θυμάσαι τούτο... Θυμάσαι κεί-νο... Θυμάσαι... Θυμάσαι... Και παραλεύνομεν μ'σ' τόν μυαλό τους και μπρός σέ μάτια τους ο' εικόνας μιάς ζωής που πέρο-σε, μιάς ζωής που, άλλοιμονο-ν'ι' αυτούς, δέν ξαναγυρίζει...

— Για θυμήσου τότε, όταν ά-

— Καφές είναι αυτός;

XXX

Η απόλαυσις τού καφέ είναι μεγαλύτερη, όταν αυτός πίνε-ται σέ καφενείο. Ο σπιτιός ο καφές όσο και καλοφτιαγμένος νώναι, δέν έχει τή γλυκιά, πίν-εικάρσιου γεύσι τού καφέ τού καφενείου. Κι' αυτό όχι γιατί ή ποιότης τού δευτέρου είναι κα-λύτερη, αλλά γιατί τόν ήπτικό-ροψήμα σέ καφενείο συνο-δεύεται κάπου-κάπου κι' από κανένα άσπιτο ή από καμμία ή-στορία ή από κάποιο τέλος πάν-των συζητήσι άποισσάσπιτο φύ-σεως.

Ο συνταξιούχος ο' άπόδο-τος της ζωής, θάδρη εκεί κά-ποιον σνυχρόνόν του για να ανα-πόλησθ μαζί του τά χρόνια της νεότης του, τά χρόνια της δρά-σεώς του.

Θυμάσαι τούτο... Θυμάσαι κεί-νο... Θυμάσαι... Θυμάσαι... Και παραλεύνομεν μ'σ' τόν μυαλό τους και μπρός σέ μάτια τους ο' εικόνας μιάς ζωής που πέρο-σε, μιάς ζωής που, άλλοιμονο-ν'ι' αυτούς, δέν ξαναγυρίζει...

— Για θυμήσου τότε, όταν ά-

ΠΑΛΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ...

ΠΡΙΝ ΓΕΝΝΗΘΕΩΝ

Σέ κανένα άλλο μέρος τού κόσμου ή στρατιωτική έκπα-ιδευσις δέν άρχίζει τόσο ένωρίς όσο στήν Ίταλία. Φαντασθήτε ότι δέν προφταίνουν ν' άνοιξουν ακόμα τά μάτια τους σέ φως και γίνονται στρατιώτες.

Πράγματι όλα έκείνα πού πρόκειται νά κινή τόν νεογέννη-τον περιλαμβάνονται μέσα σέ «Μουσικήν» τών κώδικα τιμής τών παλίων «σμουρά» ή όποιοι κώδικι έχει γίνει πρς 2.000 έτών.

Γιά τούς φίλους δέν 'έπα-νας τόν άτομον δέν είναι παρά χιόνια πάνω σέ όποιο περνούν οι ρόδες τού κάρρου τού έθνι-κού πολιτισμού. Τό άτομον πρέ-πει πάντοτε νά θυσιάζεται για τόν σούλον. Κι' έτσι από 6 χρό-νων, ο μικρός Ίταλινός άρχίζει νά συνηθίζη στή μέλωση στρα-τιωτική ζωή του. Γυμναστικές άσκήσεις με παγιδίον, έξλιονος στρατιωτικός. Τούτοχρόνος μαθαίνει στρατιωτικό θηρία-σμα και άσκησις πολεμική. Άρ-γότερα έργεται ή σειρά της στο-λής και τού όπλου.

Μόλις έγγραφή σέ σχολείο τόν Παπανικολάου, άρχίζει και πείρασμα μιά στρατιωτική εκπαί-δευσις πραγματική. Στρατιωτι-κά γυμνάσια έκτελούνται καθη-μερινός και κάθε χρόνο, τόν Μάιο, γίνονται έπίδειξεις τών μαθημάτων πού έλασαν.

Τό Μάιο γίνονται στρατιωτικά γυμνάσια σέ όποια τά παιδιά συμμετέχουν με πραγματικά τουφέκια, με μπουμπες και πολυ-βόλα... Οι μικροί πολεμιστάι χωρίζονται σέ δύο ομάδες: ή πρώτη άσκείται σέ τήν «κόκκινη» και χτυπιούνται σάν νά πρόκει-ται για άληθινό πόλεμο.

Όταν τελειώσθ σέ σχολείο ο νέος έγγράφεται στή «Λέγχι» της Νεολαίας, στήν όποια καταρτίζεται τελείως ή στρατιω-τική του μάθηση. Σέ κάθε χωριό υπάρχει παράρτημα αυτής της λέσχης, τόν όποιον διευθύνει από ένα πρην άξιωματικό.

Βέβαια μαζί με τόν σάμα καταρτίζεται και τόν μυαλό. Γι-νούνται διαλέξεις, διασκεδά-σεις, αλλά έχον σκοπό νά κά-νουν τόν Ίταλινά ένα πραγμα-τικό πατριώτη.

Αν έρωτησέσθ ένα νέο από 12-17 έτών πού είναι τόν ύψη-λότερό του όνειρον; Θά σάς ά-παντήσθ: Ή Πατρίς και ο Αύ-τοκράτωρ!

Τά νά κατακαθώσθ έπειτα αυτό θεωρείται μεγάλο πλεονέ-κτημα Ικανότητας.

Υπερπρόν 24 μήνες. Είκοσι-τέσσερες μήνες σκληρής γυ-μναστικής και γυμνασίων. Δια-λέγονται τίς πιο ζεστές και τις πιο παγερές ημέρες για τή γυ-μνασία. Κι' αυτά όλα όχι για να τούς σκληραγωγησουν αλλά για νά σταθεροποιήσουν τόν ή-θικό τόν.

Η οικογένεια δέν πρέπει νά άσπασχολή διόλου τόν Ίταλινά στρατιώτη.

Πόσες ιπτερές δέν ήρτοκά-νησαν για νά μ'ι γίνουν έμπο-διο στούς υιούς των, όταν κατε-τάσσοντο στρατιώτες.

Και ή ζωή τού άξιωματικού είναι πολύ σκληρή.

Η γυναίκα δέν πρέπει νά τόν άσπασχολή διόλου.

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Έμαθα πώς τόν άνδρα σας τόν έκτύπησε κάποιος σέ δρόμο με μαχαίρι... Πώς είναι; —Μην τά ρωτάτε. Μού κόστι-σε τριάντα δραχμές τόν μάλλον με τόν σκακιστή του!

XXX

Ο διάσκαλος έρωτά τόν Τοτό: —Εκάν ο γονείς σου χαρί-σουν, παιδί μου, με πούν θέλεις νά πές; —Με όποιον κρατήσθ τόν σού-τοκιστή μου!

XXX

Ο διδάσκαλος στόν Γιαννά-κη: —Λοιπόν... τόν κρέας τών ζώων τόν πρύνουν. Και τά κόκκαλα τί τά κάνουν;

—Τά βάζουν στήν άκρη τού πιάτου!

XXX

XXX

Ο ΠΤΕΡΩΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ... ΝΕΜΡΩΔ ΟΠΟΥ Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΣΑΓΚΑΗΝ

Εϋθυρη καμπάνια τού συνεργάτου μας κ. Άσμηάκη Γιαλαμά

«Η ελληνική ύπαιθρος μετε-βλήθη εις Σαγκάη. Άραγέ, να, εις έμπόλεμον ζώνην μ' ένα λόγον. Λίγο πύ έξω από τούς κατοικημένους χώρους άρχίζει νά έρωμαί μπορεί. Βρέχει τών παλίων «σμουρά» ή όποιοι κώδικι έχει γίνει πρς 2.000 έτών.

Γιά τούς φίλους δέν 'έπα-νας τόν άτομον δέν είναι παρά χιόνια πάνω σέ όποιο περνούν οι ρόδες τού κάρρου τού έθνι-κού πολιτισμού. Τό άτομον πρέ-πει πάντοτε νά θυσιάζεται για τόν σούλον. Κι' έτσι από 6 χρό-νων, ο μικρός Ίταλινός άρχίζει νά συνηθίζη στή μέλωση στρα-τιωτική ζωή του. Γυμναστικές άσκήσεις με παγιδίον, έξλιονος στρατιωτικός. Τούτοχρόνος μαθαίνει στρατιωτικό θηρία-σμα και άσκησις πολεμική. Άρ-γότερα έργεται ή σειρά της στο-λής και τού όπλου.

Μόλις έγγραφή σέ σχολείο τόν Παπανικολάου, άρχίζει και πείρασμα μιά στρατιωτική εκπαί-δευσις πραγματική. Στρατιωτι-κά γυμνάσια έκτελούνται καθη-μερινός και κάθε χρόνο, τόν Μάιο, γίνονται έπίδειξεις τών μαθημάτων πού έλασαν.

Τό Μάιο γίνονται στρατιωτικά γυμνάσια σέ όποια τά παιδιά συμμετέχουν με πραγματικά τουφέκια, με μπουμπες και πολυ-βόλα... Οι μικροί πολεμιστάι χωρίζονται σέ δύο ομάδες: ή πρώτη άσκείται σέ τήν «κόκκινη» και χτυπιούνται σάν νά πρόκει-ται για άληθινό πόλεμο.

Όταν τελειώσθ σέ σχολείο ο νέος έγγράφεται στή «Λέγχι» της Νεολαίας, στήν όποια καταρτίζεται τελείως ή στρατιω-τική του μάθηση. Σέ κάθε χωριό υπάρχει παράρτημα αυτής της λέσχης, τόν όποιον διευθύνει από ένα πρην άξιωματικό.

Βέβαια μαζί με τόν σάμα καταρτίζεται και τόν μυαλό. Γι-νούνται διαλέξεις, διασκεδά-σεις, αλλά έχον σκοπό νά κά-νουν τόν Ίταλινά ένα πραγμα-τικό πατριώτη.

Αν έρωτησέσθ ένα νέο από 12-17 έτών πού είναι τόν ύψη-λότερό του όνειρον; Θά σάς ά-παντήσθ: Ή Πατρίς και ο Αύ-τοκράτωρ!

Τά νά κατακαθώσθ έπειτα αυτό θεωρείται μεγάλο πλεονέ-κτημα Ικανότητας.

Υπερπρόν 24 μήνες. Είκοσι-τέσσερες μήνες σκληρής γυ-μναστικής και γυμνασίων. Δια-λέγονται τίς πιο ζεστές και τις πιο παγερές ημέρες για τή γυ-μνασία. Κι' αυτά όλα όχι για να τούς σκληραγωγησουν αλλά για νά σταθεροποιήσουν τόν ή-θικό τόν.

Η οικογένεια δέν πρέπει νά άσπασχολή διόλου τόν Ίταλινά στρατιώτη.

Πόσες ιπτερές δέν ήρτοκά-νησαν για νά μ'ι γίνουν έμπο-διο στούς υιούς των, όταν κατε-τάσσοντο στρατιώτες.

Και ή ζωή τού άξιωματικού είναι πολύ σκληρή.

Η γυναίκα δέν πρέπει νά τόν άσπασχολή διόλου.

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Έμαθα πώς τόν άνδρα σας τόν έκτύπησε κάποιος σέ δρόμο με μαχαίρι... Πώς είναι; —Μην τά ρωτάτε. Μού κόστι-σε τριάντα δραχμές τόν μάλλον με τόν σκακιστή του!

XXX

Ο διάσκαλος έρωτά τόν Τοτό: —Εκάν ο γονείς σου χαρί-σουν, παιδί μου, με πούν θέλεις νά πές; —Με όποιον κρατήσθ τόν σού-τοκιστή μου!

XXX

Ο διδάσκαλος στόν Γιαννά-κη: —Λοιπόν... τόν κρέας τών ζώων τόν πρύνουν. Και τά κόκκαλα τί τά κάνουν;

—Τά βάζουν στήν άκρη τού πιάτου!

XXX

XXX

«Νά κάτσης σ' αυγά σου. Άκούς τί σου λέω; —Άλλ', ο κύρ -Θανάσης είναι ά-συγκράτητος. Τό άτταστικόν ένστικτον τού κυνηγιού τόν ώ-θει πρός τήν ύπαιθρο. Κυτάζει τήν ασκολία με τά σκάγια και τήν μαπαρούνη και τήν έρίσκει σέχον άδεια. Πρέπει νά γίνη ποκαρτερισμός τούς οκείλους σου και νά κολλήσθ στήν πλάτη σου μιά μεγάλη, κτυπητή τα-μπέλα, πού νά γράφει: «Δέν είμαι τραγόνι, είμαι

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!!

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ)

Ένας νέος κομψός και πλούσιος άποστολόμενος Βάν Λόου, αρρώσκειται να κάνει τον ντετέκτιβ και επιθυμεί να τον βοηθήσει ο πατέρας του. Ο πατέρας του ντετέκτιβ είναι ο Νίτεκτιβ Φάντασμα.

Κανείς δε γινώσκει ποιος είναι ο ντετέκτιβ Φάντασμα. Μόνο ένας φίλος του δημοσιογράφου, ο Νίτεκτιβ Φάντασμα, μπορεί να πει.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Κάθε φορά που ο δημοσιογράφος έχει ανάγκη από το φίλο του ντετέκτιβ Φάντασμα, ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι εκεί να τον βοηθήσει. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα. Ο Νίτεκτιβ Φάντασμα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ικανότητα να βλέπει μέσα στα πράγματα.

— Σου αρνήθηκε ποτέ τίποτα, ο ντετέκτιβ Φάντασμα έρωσε ο Βάν Λόου.

— Τό ήξευρα ότι δεν θάρνισαν. Σε πηγαίνω τώρα στο ύπαιθρο. Έχεις σε περιμένουν οι υπαυργόι των Στρατιωτικών με δύο διευθυντές του ύπαιθρου Δικαιοσύνης.

— Ο Βάν Λόου δεν χρησιμοποιούσε ποτέ την ίδια αμφίση. Άλλα κι' αυτή τη φωνή, που άλλαζε ανάλογα των περιστάσεων.

— Ήταν ένας περίφημος έγγαστοίμμος. Τού άρεσε δέ παρά πολύ να περπατάει τον δημοσιογράφο Φράνκ Χάδεβς.

— Γι' αυτό και όταν έμπηκε μέσα στο αυτοκίνητο, μόλις έκλειναν, ο Χάδεβς άκουσε μία περιερπή φωνή, η οποία έμοιαζε σαν να προήρχετο εξω από το παραθυράκι, να λέγει:

— Τό ύπαιθρο Στρατιωτικών θα είνε ασφαλις άναστατο κι' αυτή την κλοπή από τις άποθήκες πυρομαχικών. Και να πάρη ο διάβολος δεν μπορεί να μάθη κανείς τίποτα.

— Ο Χάδεβς άνατινάθηκε. Κι' έβλεπε εξω από το παραθύρο και έσφαρικά κατάλαβε ποιος μιλούσε.

— Έρριξε μία ματιά στον Βάν Λόου, κι' έκαμονέλασε.

Είδε όμως ότι τα χείλη του ήταν άκίνητα σαν ή φωνή να έ- έκαλονόθουσε ν' άκούγεται:

— Και νομίζεις, Χάδεβς, ότι όλοι αυτοί οι κοκαποίτοι άμα βρίθουν την άναμίζην του ντετέκτιβ Φάντασμα πώς θα ταράχουν;

— Έν πρώτους, Βάν, κάνε μου τη χάρη να μη μιλάς από μέσα σου γιατί σε βεβαιώ πώς πάρα πολύ νευρίζω όταν σε άκούω.

— Άλλα καλά που τό κατάλαβες. Τό ύπαιθρο γυρεύει να σε δη άκριβώς γι' αυτό τό λόγο.

— Ο Βάν δεν άπάντησε.

— Ο Χάδεβς τον έκτύπαζε με την άκρη του μαντιού του. Μία πολύ περιερπή έργασία γινόταν δίπλα του.

— Ο Βάν Λόου άνέθηκε και κάθισε δίπλα σ' ένα νέο.

— Ένε άρκετά ένδιαφέρουσα.

— Αυτά τό είνε με τη φωνή του, τη δική του.

— Σαφνικά όμως άλλαξε φωνή. Τώρα μιλούσε άνάλογα με τη φωνή που είχε πάρει.

— Ο Ρίτσαρντ Κόρτις Βάν Λόου έβλεπε τώρα έντελώς μεταμορφωθή και στη θέσι του καθόταν ένας κοριός κατά δέκα έτη τούλακι- στον μεγαλύτερος του. Ήταν άναθός και με μία δολοκότα άρημένη έκφρασι στα μάτια του.

— Άκόμα και τό ρούχα που φορούσε φαίνόντουσαν άλλαγμένα και σαν να κρεμόντουσαν από πάνω του. Τόσο πολύ σαρδία έβλεπνέ.

— Ο ντετέκτιβ Φάντασμα είνε έτοιμος. Χάδεβς, Σε παρακαλώ πάτασε τόπη ταχύτητα! Θέλω να θάρω τό γρηγορώτερο στο ύπαιθρο.

— Ο Χάδεβς έρριξε μία ίκανοποιητική ματιά δίπλα του. Ο φίλος του Βάν Λόου ήταν έντελώς άγνώριμος.

— Και είνε:

— Έκουν τρομοκρατηθή, Βάν Λόου, στο ύπαιθρο. Χάδεβς βράδυ είναν άλλα πάλη. Έκλεφαν άλλα τριόσκια πενήντα ό- πλοολυθόλα. Έπίσης οι τέσσαρες έξυλκες και ένας άστυφύλας της φρουράς εύρεθόναν νε- κροί.

— ΧΧΧ

— Έπειτα από δέκα λεπτά έφθασαν στο ύπαιθρο κι' άνέστησαν βιαστικοί με τόν άνελευσθήρα στο τελευταίο πάτωμα.

— Μήπως σ' ένα γραφείο. Τέσ- σερς ύπαλληλοι είνανζόντο στα γραφεία τους.

— Ξάν να ήξεραν πού τίνας έ- τόνους και τις επιφυλάξεις και να μιλούσαμε ζάστερα γιά τό ζήτημα που μάς άπασχολεί. Αυτές οι κλοπές των άποθηκών του όπλοού είνε πολύ ταπεινικές γιά την Κυβέρνησι και όλοι τό καταλαβαίνουμε αυτό τό πράγμα.

— Αυτά που μάς άπείε είνε όπ- δέν έκομε κανένα ίναος τους. Οι κοκαποίτοι δέν κρύβονταν κόν διάλου, άλλα δέν άφάνονταν κόν τους μάτορας, που θα μπορούσαν να προσδώσουν την ταυτό- πητά τους.

— Ο Πέτζ, ο διοικητής της Δι- μοσίας Άσφαλείας δέκαφε τόν ύπαιθρο.

— Πράγματι έτοι συμβαίνει κι' έπομένως ύποθέτω ότι πίσω άπ' αυτή τη συμμορία θα βρί- σκεται κάποιο γερό μυαλό. Στην Άσφαλεία έχω πολλά καλά λαγα- νικά, οι όποιοι έν τούτους δέν κατώρθωσαν να βρουν τίποτα.

— Ένας μόνον, ο Λόγκαν, κατώρ- θωσε κάτι να κάνει. Μού τηλεφώ- νησε μάλιστα ότι θάρθη έπειτα από λίγο. Από τόν τρόπο που μού τηλεφώνησε, φαίνεται ότι κάτι έδρε.

— Είδε... είνεν ο ύπαιθρος των Στρατιωτικών μ' έναν άνα- στεναγμό.

— Σαφνικά όμως τό μάτια του ντετέκτιβ Φάντασμα σκοτεινί- σαν. Τα μάσκαρισε και κατέδα- σε τό κεφάλι.

— Μία ιδέα του ήθε άπότομα στο νού. Προσπαθούσε μάλιστα ν' άπαλλάξη άπ' αυτή την ιδέα όταν άκούσθηκε να κτυπούν την πόρτα.

— Ο Πέτζ σπυκώθηκε κι' άνοιξε μόνος του.

— Μέσα στο δωμάτιο έμπηκε έ- νας κλητήρας.

— Κάτω στην είσοδο βρίσκεται

— Ο μεταμορφωμένος γιά μένα, είνεν ο Βάν Λόου, είνε πολύ έν- δειφρόσμος. Άμα θα βγάλω την μάσκα από τόν Χαριαλέοντα αυτόν θα άποδείξη ότι...

— Όχι... όχι... άλλος βρίσκεται κάτω από τη μάσκα του αυτή, είνε νευρισμένος ο Πέτζ, και γύρισε σ' ένα από τους άνθρώ- πους του και δέταξε:

— Μπρουν, τηλεφώνησε γρή- γορα στην άστυνομία να στεί- λουν ένα γιατρό. Έσύ, σάφες, πήγαινε στο γκαράζ του ύπαιθ- ρου, γιά να μη μαζεύει κό- σμος.

— Όταν έπήγαν στο γκαράζ έ- βρυν μία λεπτομέρη έρευνα στο αυτοκίνητο, άλλα δέν κατώρ- θωσαν να βρουν τίποτα.

— Τότε ο Βάν Λόου άρχισε ν' άνακλινν τόν σάφες:

— Από πού έπήρξε αυτόν τόν άνθρωπο; Θα ήταν σφαλις και κάποιος άλλος μαζί του, έτσι;

— Και βέβαια, είνεν ο σάφες. Τό άνθρώπινο με σταμάτησαν μπροστά στο ξενοδοχείο 'Ίντερ- πρεντ. Αυτός που είνε τώρα σκοτωμένος, φαίνεται να είνε έσχυμένος.

— Ο άλλος τόν βοή- θησε να μπει στο αυτοκίνητο και με δέταξε να τόν φέρω ε- ξω. Μού είνε ότι πρόκειται γιά κάποια ύπηρεσία του Κράτους κι' έτσι δέν καλωρίτωσα πολλά πράγματα.

— Και ήθελες κατ' εύθειαν από τό ξενοδοχείο 'Ίντερπρεντ έξω πέρα;

— Άπλάσθ... σκεδόν... Βρίσκο- μαι στην πίστα άρκετά χρόνια και γι' αυτό όταν μού φωνήνουν έτσι ένα μεθυμένο, προσπαθώ να μάθω ποιος είνε ο άλλος που γυρεύει να τόν ξεφορτώσει...

— Έ- τόν λοιπόν ένώ έκανα πώς προ- κωρούσα ένώ, κάθισα παρακά- τω γιά να ιδώ τί έκανε αυτός που μού τόν έφορτωσε.

— Τρεκάτε! έφώναζε. 'Ισως να είνε άκόμα καιρός... 'Ισως να μην πέθανε άκόμα...

— Ο Λόγκαν, θα είνε, ο Λό- γκαν! είνεν ο διοικητής της Ά- σφαλείας. Κάτι θα τό έκαναν...

— Κατέθηκαν όλοι μαζί με τόν άνελευσθήρα στο κάτω πάτωμα.

— Ο Βάν Λόου έτρεξε πρώτος στο αυτοκίνητο.

— Άνοιξε άπότομα την πόρτα και άνέθηκε δίπλα στο σωμα- τισμένο σώμα τό άστυνομικό. Τη στιγμή που έβλεπε να δη τό σφυγμό του, τό μάτια του δέκρη- ναν ένα μαχαίρι που ήταν μπη- γμένο στην καρδιά του.

— Έθωαλε μία κραυγή θυμού. Έπρόσεξε όμως και είδε κάτι τό λευκό κάτω από τό κουλουρια- σμένο του σώμα.

— Άπλώσε τό χέρι και τράβηξε με προσοχή ένα κομμάτι χαρτί.

— Ο ντετέκτιβ Φάντασμα ζει- πλωσε τό ματωμένο χαρτί κι' έ- διάβασε δυνατό τό περικυμμένο του και στους άλλους.

— Κάθε προδοτής πρέπει να πε- θάνει! Άν έχετε κι' άλλους στή

— διαθείσας, στείλτε τους να πε- θάνουν από τό χέρι μου.

— Χαριαλέων! Ο ντετέκτιβ Φάντασμα έδωσε τό χαρτί στον διοικητή της Ά- σφαλείας δίχως να ήη τίποτα.

— Άλλά τό έξερευνητικό μάτι του δέκρινε εύθως άμέσως κάτι τό πολύ περίεργο.

— Μία κατακόκκινη παπαρούνα ήταν πεταμένη στα πόδια του σκοτωμένου. Ήταν κόκκινη, πιά κόκκινη κι' από τό αίμα που έ- βαρε τό πικρίσμο του Λόγκαν.

— Ο δολοφόνος φαίνεται πώς έχει κίπο, είνε και ή σκέψη της ζανγυρίσε στην ιδέα που τού είνε έθρε γιά μία σπηλίη στο γραφείο.

— Χαμήλωσε τη φωνή του και ψι- θύρισε σαν να μιλούσε στον έ- αυτό του:

— Τί έπαθα; Φαντάσματα βλέ- πω διαρκώς.

— Χαριαλέων! ψιθύρισε ο διοι- κητής Πέτζ.

— Πολύ ώραιο ψευδώνυμο, είν- ε ο Βάν Λόου και κατέθηκε από τό αυτοκίνητο. Ο Χαριαλέ- ων άλλαξε διαρκώς χρώματα και έψη.

— Είνε ένα είδος σάφρας. Πάντως γιά μένα είνε ένα φαρ- μακικό ριζί.

— Ο Χαριαλέων άλλαζε τό χρώμα του και γίνετο αόρατος με τό περιβάλλον που βρίσκεται άν κείνη κι' αυτός τό ίδιο, τότε θα είνε δύσκολο να τόν πιά- σουν.

— Οι μεταμορφώσεις γιά μένα, είνεν ο Βάν Λόου, είνε πολύ έν- δειφρόσμος. Άμα θα βγάλω την μάσκα από τόν Χαριαλέοντα αυτόν θα άποδείξη ότι...

— Όχι... όχι... άλλος βρίσκεται κάτω από τη μάσκα του αυτή, είνε νευρισμένος ο Πέτζ, και γύρισε σ' ένα από τους άνθρώ- πους του και δέταξε:

— Μπρουν, τηλεφώνησε γρή- γορα στην άστυνομία να στεί- λουν ένα γιατρό. Έσύ, σάφες, πήγαινε στο γκαράζ του ύπαιθ- ρου, γιά να μη μαζεύει κό- σμος.

— Όταν έπήγαν στο γκαράζ έ- βρυν μία λεπτομέρη έρευνα στο αυτοκίνητο, άλλα δέν κατώρ- θωσαν να βρουν τίποτα.

— Τότε ο Βάν Λόου άρχισε ν' άνακλινν τόν σάφες:

— Από πού έπήρξε αυτόν τόν άνθρωπο; Θα ήταν σφαλις και κάποιος άλλος μαζί του, έτσι;

— Και βέβαια, είνεν ο σάφες. Τό άνθρώπινο με σταμάτησαν μπροστά στο ξενοδοχείο 'Ίντερ- πρεντ. Αυτός που είνε τώρα σκοτωμένος, φαίνεται να είνε έσχυμένος.

— Ο άλλος τόν βοή- θησε να μπει στο αυτοκίνητο και με δέταξε να τόν φέρω ε- ξω. Μού είνε ότι πρόκειται γιά κάποια ύπηρεσία του Κράτους κι' έτσι δέν καλωρίτωσα πολλά πράγματα.

— Και ήθελες κατ' εύθειαν από τό ξενοδοχείο 'Ίντερπρεντ έξω πέρα;

— Άπλάσθ... σκεδόν... Βρίσκο- μαι στην πίστα άρκετά χρόνια και γι' αυτό όταν μού φωνήνουν έτσι ένα μεθυμένο, προσπαθώ να μάθω ποιος είνε ο άλλος που γυρεύει να τόν ξεφορτώσει...

— Έ- τόν λοιπόν ένώ έκανα πώς προ- κωρούσα ένώ, κάθισα παρακά- τω γιά να ιδώ τί έκανε αυτός που μού τόν έφορτωσε.

— Τρεκάτε! έφώναζε. 'Ισως να είνε άκόμα καιρός... 'Ισως να μην πέθανε άκόμα...

— Ο Λόγκαν, θα είνε, ο Λό- γκαν! είνεν ο διοικητής της Ά- σφαλείας. Κάτι θα τό έκαναν...

— Κατέθηκαν όλοι μαζί με τόν άνελευσθήρα στο κάτω πάτωμα.

— Ο Βάν Λόου έτρεξε πρώτος στο αυτοκίνητο.

— Άνοιξε άπότομα την πόρτα και άνέθηκε δίπλα στο σωμα- τισμένο σώμα τό άστυνομικό. Τη στιγμή που έβλεπε να δη τό σφυγμό του, τό μάτια του δέκρη- ναν ένα μαχαίρι που ήταν μπη- γμένο στην καρδιά του.

— Έθωαλε μία κραυγή θυμού. Έπρόσεξε όμως και είδε κάτι τό λευκό κάτω από τό κουλουρια- σμένο του σώμα.

— Άπλώσε τό χέρι και τράβηξε με προσοχή ένα κομμάτι χαρτί.

— Ο ντετέκτιβ Φάντασμα ζει- πλωσε τό ματωμένο χαρτί κι' έ- διάβασε δυνατό τό περικυμμένο του και στους άλλους.

— Κάθε προδοτής πρέπει να πε- θάνει! Άν έχετε κι' άλλους στή

— διευθύνει του σάφες του αυτο- κινήτου που τόν άρβιρο του εί- χε κρατήσει ο δολοφόνος τού ταξί.

— Έσπευσε να πάρη τότε στο σπύι του σάφες και παρουσιά- σθηκε σ' αυτόν έμπιστευτικός ως άστυνομικός.

— Και τού είνε:

— Ξέρω ότι ήπράτε κάποιον πέλατι, κατά τις τέσσερις και μι- ή το άπόγευμα, μπροστά από τό ξενοδοχείο 'Ίντερπρεντ.

— Ο σάφες σούφρωσε τό φρύδι του.

— Να... να... Ήταν ένας κου- τός, τόν άφρασε στή γυνία των δδών Μύρ και Ουάι.

— Μήπως είδες κατά τήν πν ποιά διεύθυνση έπήρξε;

— Τόν είδα να προχωρή κου- τισμένους πρως βορρύν... φαί- νονταν βιαστικοί... Δεν είμαι βέ- βαιος μ' ένα φάνηκε πώς έμπη- κε σ' ένα κακόχημο ξενοδοχείο, της οδού Μύρ. Είνε μία έρημηκή γειτονία και στο μέρος αυτό, άν θυμάμαι καλά, βρίσκεται ένα κλεισμένο βεάτρο.

— Θα τόν άνεγνώριζες άν τόν ζανάβλεπες; έρωσε ο Βάν.

— Και βέβαια... Κουτσός μά- λιστα έτοι όπις είνε...

— Θα ήταν τότε καλύτερα νά- ρθης μαζί μου. Θα πληρωθής γιά τόν κόπο σου γιά τήν ώρα που θα ξοομερήσεις.

— Ο σάφες δέν έφερρε άντίρ- ροι.

— Έξάλλου είνε κινηθή ή πε- ριερπή του.

— Έμπηκαν στο αυτοκίνητο, τό όποιο διπύθηκε ο Βάν.

— Έπειτα από ένα τέταρτο περ- νούσαν μπροστά από κείνο τό κακόχημο ξενοδοχείο.

— Ο Βάν Λόου δέν είπε τίπο- τα, κ' έστριψε τό αυτοκίνητο στή γυνία.

— Είδες τίποτα; έρωσε ζα- φνικά τόν σάφες.

— Και γύρισα πίσω.

— Σαφνικά ένώ έπέστρεφαν πά- λι, ο σάφες τού έπιασε τό χέρι.

— Κι' άπλάσε! Αυτός είνε... Αυ- τός είνε που κουστάνει... και μανίαιε τώρα στο ξενοδοχείο... Πού στην όργη ξεφορτώσε έτσι ζαφνικά.

— Ο Βάν Λόου γύρισε άπότομα στο αυτοκίνητο, τό κατό μικρό τό τό τεταγμένο με τό μάτια μι- σκαιομένον.

ΟΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΠΟΥ ΕΓΓΩΡΙΣΕΝ ΕΝΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΟΔΟΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

«Τό επάγγελμα του κατακό- που άπειται... πλύνω άσπι- τες και ύποκρινε πολλάκις είν τήν εκλογήν τών μέων, σε μία έλευθερία, ή όποία παρα- δίδει τόν κώδικα της κοινής ή- θκης».

Είνε τό λόγια του 'Έρνεστ Κάρλ, ο όποιος καταλαβαίνει πολλά, πάρα πολλά από κατα- σκευή και αντικατασκευή, άφού από τό χέρι του γιά πο- λύ καιρό εξητάτο ή τύχη του άγγλικού στόλου.

Ίδου ο 'Έρνεστ Κάρλ σε μία φωτογραφία του: Είνε ο συγ- θης Γερμανός αξιωματικός, κομψός, ψηλός, έαυθός, ένας νέ- ος τού βορρά, όπως ύπάρχουν τούτοι πολλοί, άλλα αυτός όμως είνε ο πρωτογενής τών πολλών μυθιστορημάτων κατασκευής.

Με έγγραφα στα χέρια ο Κάρλ άποδεικνύει τά διάφορα γεγονότα, όσα έκαλύπτοντο μέ- χρι σήμερα από τό πέπλο του μυστηρίου.

Και μάς δίνει: Τό τραγικό τέλος του «Άμσάιρ», τό οποίο γιά μία σπουδαιότητα μυθιστο- ρική άποστολή τό λάρδο Κίτσενερ.

Διάφορες ήσαν οι έκδόσεις και οι ήθμες που έγιναν πάνω στην τρομερή αυτή καταστρο- φή. Μονάχα ο 'Έρνεστ Κάρλ, πρ άόλιου μόλις καιρού, μάς φανέρωσε πώς τη βοηθούσε 'Ιρ- λανδών έπαναστατών κατώρ- θων εκτίθεντος σ' ένα μεγά- λο κίνδυνο, να θέσει ες έργον τό τολμηράτό του σχέδιο.

Την 5 'Ιουλίου 1916 τό εκλά- πον, τό όποιο είνε ήδη προ- τομασθή πρό καιρού με προσο- χή και ύπομνη έστέρθη υπό έ- πτυχίας.

Τό «Άμσάιρ» έγκατέλειπε μόλις τη βάση του, στο Σκάπη Φλόου, όταν συνέβη πάνω στο πλοίο μία έκρηξις.

Δύο στήλες κηπιού άνυψώθη- σαν άνάμεσα σε μία φορτου- νισμένη θάλασσα και τό πλοίο καταβυθίστηκε παρασύροντας μαζί του τόν λάρδο Ορσάτιο Χέρ- μπερτ Κίτσενερ, τό νικητή τών Μαχών, και τόν Μόρσερ, πα- λαιο διοικητή τού 'Ινδικού στρατού, ύπαιργό τών Στρατι- ωτικών, και άναδιουργό τού Βρετανικού στρατού.

Η Γερμανία άπελευθερώθη από τόν σπονδυλοδόχο της. Η 'Ιρλανδία από τόν άνθρωπο που μισούσε περισσότερο από κάθε άλλον.

ΧΧΧ

Περί λεπτομέρη είνε ή άπαρχή τού άστυνίου, αυτό το σπαθίου που δέταξε ο Κάρλ.

Είνε κατατομή πεζικό τών Βου- αρών στο Φούρ. Μία μέρα γιά να κατακτήσει μία γυναικία φο- ρά μία στολή ύπολογιστό και πάρα μισήτο μόνος της. Στο δρόμο τόν άνεγνώρισε ένας λό- γαγός, τόν Κάρλ στέκεται ες έ- προσοχή, περιμένοντας την τι- μωρή, όταν έσφακίνα μία μί- σση στριγώδες «έξοχότης», ή όποία συνοδεύει τόν λογαγόν άρχίζε- ναι τόν κόνη περιέρχες έρωτή- σεις. Πληροφρείται με άλλα λόγια ότι ή Κάρλ γινώσκει τά άγγλικά σαν Άγγλος και γινώ- σκει τό λονδίνο καλύτερα από λονδρέζο, ή έξαιρουμένης και της κινεζικής ουνικίας του.

Η «ψηφίστης» έρριξε τόν άν- θρωπό της.

Δέν τιμωρείται. Τελειώνει τό χρόνο τού έθελοντή και καλεί- ται να παρουσιασθή στα γρα- φεία, με τήν γαλλική Έταιρεία στη Φραγκφούρτη, που ήταν ύ- ποστη γιά βιομηχανική κατα- σκευή.

Πηγαίνει όλο δοκιμασίαν, και έπιτυγχάνει όσα τό άνέσπεσε. Έπειτα άπ' αυτό τόν στέλε- γον στο έξωτερικό, Μετμφιε- σμένος σε παραγογελιοδόχο τώ- λων ή τού περιφήμου Οίκου Κρόντ επανέρχεται στο λονδίνο, όπου συναντά μία νέα 'Ιρλαν- δία.

— Ένα έλλοίο άρχίζει μεταξύ τών δύο. Οι γονείς της νέας εί- τασκευή.

— Έπιστρέφοντας στο Βερολίνο έρίσκει τά πράγματα στα πρό- θια τού πολέμου.

Τόν ένασπεύει στο λονδί- νο, ή έτοι ένασπεύει όπως λέ- γει και ο ίδιος «τόν πόλεμο του ένασπίου της Άγγλίας».

Είνε μετμφιεσμένος σε Βέλ- γιο αξιωματικό, ο όποιος ύποφέ- ρει από νευροπάθεια εξ αίτίας μιας έκρηξης. Είνε τό 1914. Κρίνει επάναγκες ν' αλλάξη ό-

τις.

Οι δύο νέοι δραπέτευουν στή Σκατία. Παντρεύονται. Έπι- στρέφουν στο λονδίνο, όπου οι γονείς τούς συγχωρούν. Μέσα σ' αυτό τό νέον περιβάλλον κα- τερβάνει νά έρσιχη πληροφορία ύπόπρηες γιά τήν ύπηρεσία του. Και άκρίβως την έποχή ή- κείνη άποφασίζεται ο θάνατος τού λάρδο Κίτσενερ.

Απολύεται. Γιά άλλη μία φο- ρά ή γυναικία του τό σώζει τη ζωή. Έγει καταφύγει με τό παιδί σε άσφαλές καταφύγιον κι' από κεί φοβερίζει την Κυ- βέρνηση ότι γινώσκει τά σχέδια τού Σκάπη Φλόου εναντίον τού άγγλικού στόλου. Φοβερίζει να κείνη άποκαλύψει, και ή Κυ- βέρνηση έσκέφθη ότι ο θάνα- τος ενός Γερμανού δέν άξίζει τόν κόπο να γίνη άνα σκάνδαλο. Κι' έτσι ή δική σταμάτησε και ή Κάρλ άσέθη έλευθερος. Έν τού- τος άπεσπίαζε μαζί με άλλους αξιωματικούς πολέμου, περιωρι- σμένος στο 'Αλεξάνδρα Πάλας, έπειτα στή νήσο Μάν, έπειτα ζήτη να τόν μεταφέρουν στο Ντόνγκλας.

Η ιστορία του είνε διασκεδασ- τική. Μετά τόν συνοδο τού στρατιώτη, μετμφιζεται ναύ- της και προσπαθεί να άνέβη σ' ένα πλοίο. Τ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Η Γραφολογία είναι η τέχνη του να μαντεύει κανείς από τον χαρακτήρα της γραφής, τις κλίσεις και το μέλλον κάθε ανθρώπου. Και η Γραφολογία είναι από τις μαντικές τέχνες που έχουν αναπτυχθεί επισημονικά, επάνω εις μελέτας και παρατηρήσεις μακροχρόνιους. Πολλοί ειδικοί επιστήμονες θεωρούν την Γραφολογία ως αθάνατον διανοητικόν του χαρακτήρος του ανθρώπου.

Διά να προβή η Γραφολογία στις παρατηρήσεις της χωρίζει τους χαρακτήρες του γραφήματος των ανθρώπων σε 28 διαφορά είδη, τα οποία είναι τα εξής: 1) Γραφή επιπνευσμένη, 2) καλλιγραφική, 3) κατεργασμένη, 4) αναρριχημένη, 5) ορθή, 6) μικρά, 7) αραδιά, 8) μεγάλη, 9) σταθερά, 10) απλή, 11) στρογγυλή, 12) ανώμαλος, 13) ζήρ, 14) οφισίος, 15) κονδρεσιδής, 16) δυσανάγνωστος, 17) ατακτικός, 18) συνδεσμένη, 19) διεσπασμένη, 20) πλατεί, 21) ελαφρά, 22) κεκλιμένη, 23) ποικιλία, 24) συνεσφιγμένη, 25) δυσανάγνωστος, 26) έντονος, 27) κοινή και 28) ευθεία.

Εκ των ειδών τούτων αρκεί να γνωρίζωμεν τα 18 πρώτα είδη καλά και τότε θα μπορούσαμε να επεξηγήσωμεν και τα λοιπά είδη γραφής.

Διά να μπορέσουν, λοιπόν, οι αναγνώσταις μας και οι αναγνώσταις μας να προβούν εις μαντείες επάνω στα χειρόγραφα ενός ατόμου, θα δώσωμεν άκριβεις οδηγίας, δηλαδή να γνωρίσωμεν κάθε είδους γραφής και τα αντίστοιχόντα εις κάθε είδους ήθηκα χαρακτήρα. Η ελαφρώς εις την ζωήν και το μέλλον του γραφάντος ατόμου. Λοιπόν:

1) Επιπνευσμένη γραφή. Γνωρίσματα. — Τα γράμματα δεν έχουν το κοινόν παραδεδομένον σχήμα.

Ποιος είναι ο γραφής; — Αν η γραφή είναι αυθόρμητος και άπροσποίητος, ενώ φαίνεται επιπνευσμένη, ανήκει εις ανθρώπους ελαφρώντας προς αυτούς την κοινήν προσοχήν, υπερεχόντας κοινωνικά και έχοντας μεγάλην ήθικην επιβολήν. Επειδή όμως και πολλοί άλλοι άνθρωποι, τελείως άσχημοι, έχουν την μαζίαν να μη γράφουν όπως όλοι οι άλλοι κάποιος, η Γραφολογία, αφού εξαίρεση τους υπέροχους χαρακτήρας, ορίζει ότι τους έχοντας επιπνευσμένην γραφήν χαρακτηρίζουν επιπνευσμένην, προσπορίζοντας, ιδιότητα, καίποτε τρέλλα.

2) Καλλιγραφική γραφή. Γνωρίσματα. — Τα γράμματα έχουν το συνήθισμένο σχήμα των καλλιγραφικών υποδείγματων. Ποιος ο γραφής; — Άνθρωπος περιωρισμένος, δεινός, αστερισμένος αυτοδουλίας, υποκαλεί τυφλός εις τας ζένας θέλησεις και υποκινείται εις συνήθειας και προλήψεις. Εις την διαγωγήν όμως της γραφής ταυτής πρέπει να προσέχωμεν, διότι ή μπορεί κανείς να γράφει καθαρά, χωρίς να καλλιγραφεί. Τότε δεν έχει τας ενω ιδιότητας. Η καλλιγραφική γραφή ή έχουσα τα γράμματα κάπως κονδρεσιδής και εξωκινωμένα προβάλλει άνθρωπον αποδοκίματον πολλήν αξίαν στην υποδοκίμωσή του. Όταν η καλλιγραφική γραφή ανήκει εις μικρά παιδάκια ή κοριτσάκια δεν έχει μεγάλην σημασίαν εις την διαγωγήν του χαρακτήρος των, επειδή άργότερα η γραφή των μεταβάλλεται. Έν συμπεριφορική η Γραφολογία εις τους έχοντας καλλιγραφικήν γραφήν αποδοκίμει τα εξής: περιωρισμένον πνεύμα, худαίαιπτα, αζώσεις μεγύλας παρά την αξίαν των, υποδούλων εις την συνήθειαν, παιδικήν απλότητα και καίποτε λιωρίαν.

3) Γραφή ορθή. Γνωρίσματα. — Τα γράμματα της όχι μόνον δεν είναι επικλινή, αλλά κλίνουν κάποτε και όπως αντίστροφως, δηλαδή προς τα άριστερα. Ποιος ο γραφής; — Ψυχρού χαρακτήρος, επιμονός εις τας ιδέας του, κυρίως του εαυτού του. Επικλινά ή άλλα αίσθημα δεν τον παροτρύνουν. Η Γραφολογία γενικώς αποδοκίμει: Κρυφισίαν, ψευδοκλίαν, ψυχρότητα, επιπνευστικότητα και παυσιμότητα.

(Συνέχεια στο επόμενο)

Δημοσφ. Βουτράς έχει χαρακτήρα θλιμμένη και σκληρότητα απ' ενός και επιμονής, ισχυρογνώμονην, αποφασιστικότητα, ανεξαρτησία, θιαιότητα, σταθερότητα, αίσθημα και ιδέων. Άλλα και ο κ. Βουτράς εκ μητρος είναι Άρδαντής.

Αν το νουντιόν θέλετε να φτιάσετε ένα πανωφοράκι σπορ όπως το (Β), πάρτε ένα ύφασμα (του μεγάλου κουμπιά από ύφασμα ή γαλαζιόν. (Έν είναι από γαλαζιόν, να είναι απλά και να έχουν δύο τρύπες). Κάνετε επίσης δύο ψευδοτσίτες.

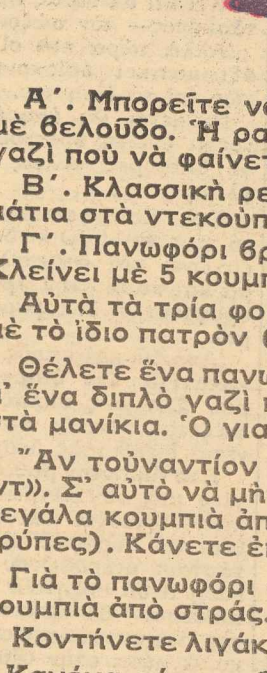
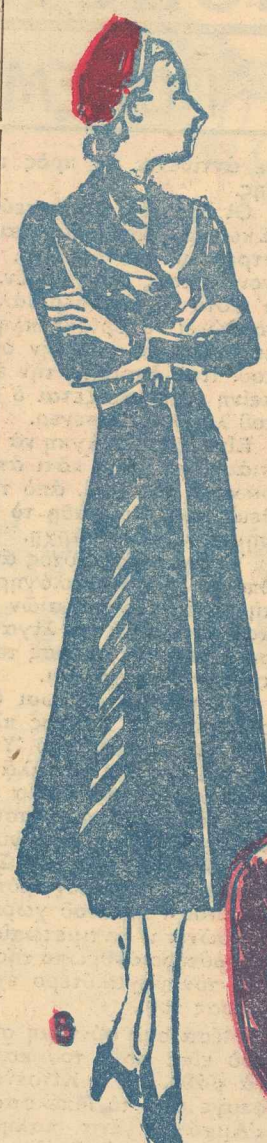
Για το πανωφόρι (Γ), το βραδυόν, μεταχειρισθήτε ένα πλούσιο ύφασμα, λαμέ ή μπροσέ. Πέντε κουμπιά από στράς.

Κοντίνετε λιγάκι τη φούστα. Το πατρών είναι μονοκόμματο, δεν έχει κολλητό μανίκι. Κανένα φόρεμα δεν είναι δύσκολο, όταν επιστήσετε την προσοχή σας.

Κάθε γυναίκα στο σπίτι της πρέπει να φροντίζει να φρεσκάρη τόσο τα παλνά όσο και τα καινούργια φορεμάτα της.

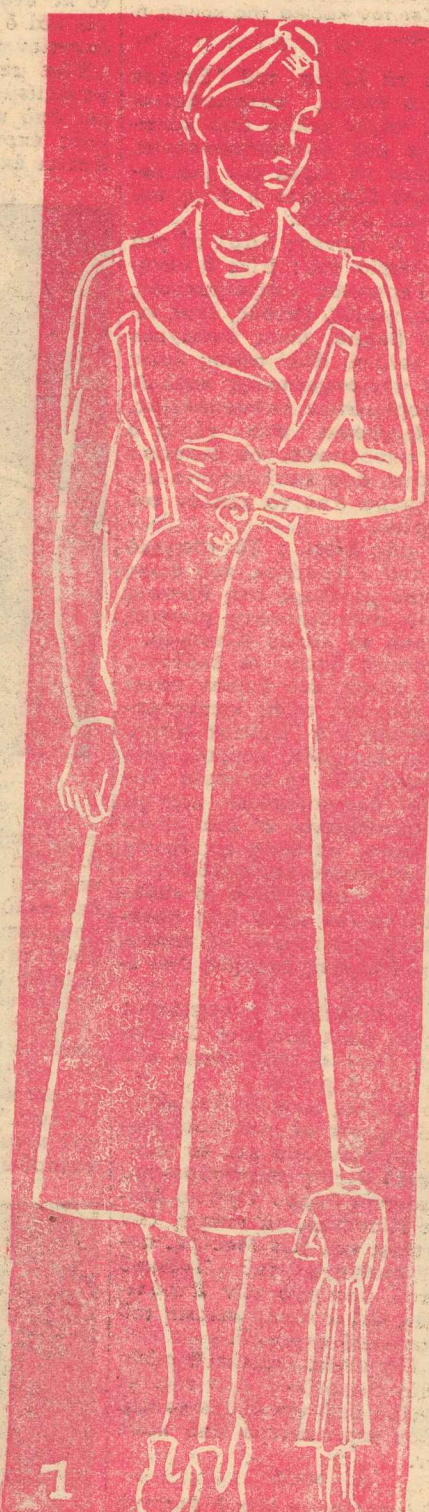
Πολλές φορές μ' ένα και το αυτό φόρεμα μπορείτε να παρουσιασθήτε με τρείς και τέσσερις αμφιέσεις. Ένας γιακάς, μια απλικάσιον, μια ζώνη και μεταλλάζει έντελώς το φόρεμά σας. Τίποτα δεν είναι δύσκολο, όταν υπάρχει η πρωτοβουλία και η θέλησις.

Σαν γυναίκα που είσθε πρέπει να τα έχετε και τα δύο.

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΠΑΤΡΟΝ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΜΟΝΗ ΣΑΣ ΤΡΙΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΠΑΝΩΦΟΡΑΚΙΑ

Α'. Μπορείτε να φτιάσετε αυτό το πανωφόρι με ντρά. Ο γιακάς είναι σκεπασμένος με λούτρ ή με βελούδο. Η ραφή του μανικιού και τα «ντεκούπ» οι κοψιές δηλαδή σε σχέδια, γίνονται μ' ένα γαζί που να φαίνεται, να διακρίνεται καλά. Χρειάζεται γι' αυτό το πανωφόρι 3 μ. 25 X 140 πόντους.

Β'. Κλασσική ρετιγκότα. Ο γιακάς μαντλή σχηματίζει στρογγυλά πέτα. Προσθέτετε δύο κομμάτια στα ντεκούπ τα πλαϊνά. Χρειάζεται 4 μ. 10 X 140.

Γ'. Πανωφόρι βραδυόν από λαμέ ή από σατέν μπροσέ, ελαφρώς πιο κοντό από το πανωφοράκι Α. Κλείνεται με 5 κουμπιά από στράς. Χρειάζεται 5 μ. 50 X 1 μ.

Αυτά τα τρία φορέματα είναι και τα τρία κομψότατα, αλλά το καθένα στο είδος του και γίνονται με το ίδιο πατρών (Αρ. 1). Μονάχα το ύφασμα και μερικές λεπτομέρειες διαφέρουν.

Θέλετε ένα πανωφόρι άμπιγι; Το Α. Κάνετε το από μαύρο μάλλινο ύφασμα, υπογραμμιστέ το μ' ένα διπλό γαζί που να διακρίνεται σε όλα τα μέρη που κόβεται, που υπάρχουν ραφές, ως και στα μανίκια. Ο γιακάς από λούτρ ή από βελούδο. Τα κουμπιά από το είδος που θέλατε στο γιακά.

Αν τουναντίον θέλετε να φτιάσετε ένα πανωφοράκι σπορ όπως το (Β), πάρτε ένα ύφασμα (του μεγάλου κουμπιά από ύφασμα ή γαλαζιόν. (Έν είναι από γαλαζιόν, να είναι απλά και να έχουν δύο τρύπες). Κάνετε επίσης δύο ψευδοτσίτες.

Για το πανωφόρι (Γ), το βραδυόν, μεταχειρισθήτε ένα πλούσιο ύφασμα, λαμέ ή μπροσέ. Πέντε κουμπιά από στράς.

Κοντίνετε λιγάκι τη φούστα. Το πατρών είναι μονοκόμματο, δεν έχει κολλητό μανίκι. Κανένα φόρεμα δεν είναι δύσκολο, όταν επιστήσετε την προσοχή σας.

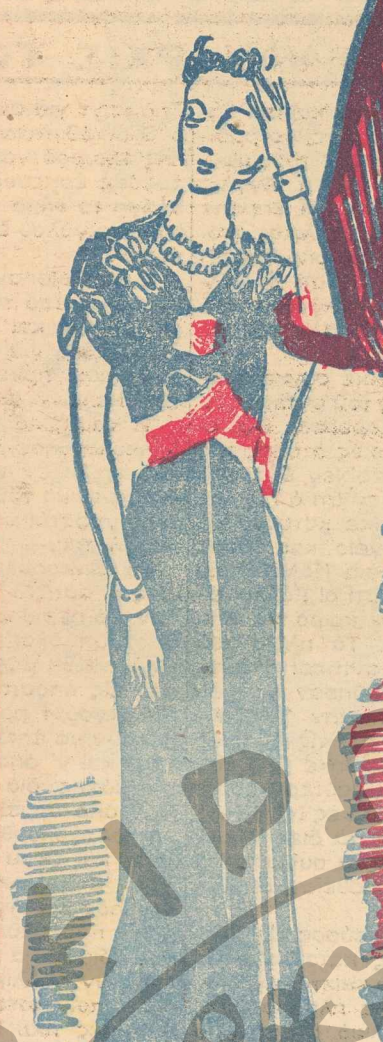
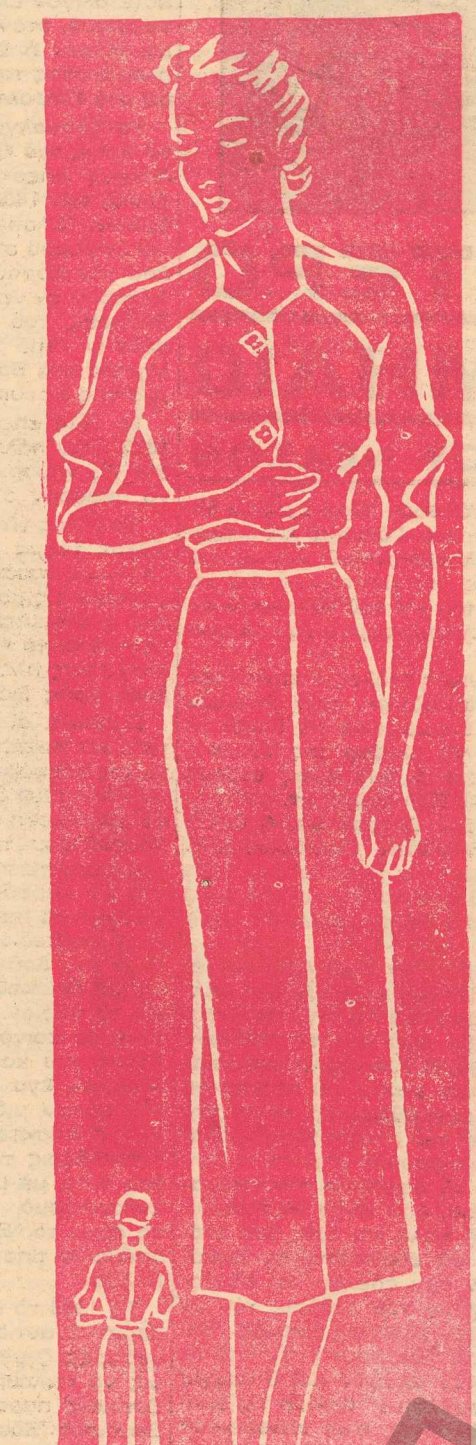
Κάθε γυναίκα στο σπίτι της πρέπει να φροντίζει να φρεσκάρη τόσο τα παλνά όσο και τα καινούργια φορεμάτα της.

Πολλές φορές μ' ένα και το αυτό φόρεμα μπορείτε να παρουσιασθήτε με τρείς και τέσσερις αμφιέσεις. Ένας γιακάς, μια απλικάσιον, μια ζώνη και μεταλλάζει έντελώς το φόρεμά σας. Τίποτα δεν είναι δύσκολο, όταν υπάρχει η πρωτοβουλία και η θέλησις.

Σαν γυναίκα που είσθε πρέπει να τα έχετε και τα δύο.

ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΧΩΡΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΡΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑΚΙΑ

Α'. Φόρεμα απογευματινόν από σατέν. Το φάρδος του κορσάζ παίρνεται στόν ώμο με μία εσωτερική πένσα. Το φάρδος της φούστας μπαίνει μέσα στις τέσσερις ραφές. Χρειάζεται 3 μ. 50 X 1 μ.

Β'. Φόρεμα απογευματινόν μάλλινο. Το φάρδος των μανικιών πνίγεται μέσα σε εξωτερικές πένσες και της φούστας σχηματίζεται σε κουφότητες. Χρειάζεται 2 μ. 30 X 1.30.

Γ'. Φόρεμα βραδυόν από μουσελίνα. Το φάρδος των μανικιών και του κορσάζ πάει στις φράντζες. Μία κορδέλλα χρωματιστή σφίγγει το κορσάζ και σχηματίζει ζώνη. Χρειάζεται 3 μ. 50 X 1 μ. φάρδος.

Και ιδού πώς εσχημάτισαμε από το πατρών αρ. 2 τρία φορεμάκια διάφορα μονάχα στις λεπτομέρειές τους.

Το πρώτο (Α) μπορείτε να το φτιάσετε από σατέν ή κρέπ ντε σουά γκοφρέ. Το μανίκι παίρνεται όπως και το κορσάζ (μία πένσα του ντεκολτέ κάτω από το μπράτσο δίνει τη φόρμα για το στήθος). Η ραφή πάνω από το μπράτσο, ανοίχτη 15 πόντους, δίνει χάρι στο μανίκι. Μία εσάρπα από μουσελίνα χρωματιστή περνά ανάμεσα από δύο μεγάλες κουμπότρυπες φτιαγμένες ανάμεσα στις πένσες και δένεται μπροστά. Κουμπιά φαντεζί.

Για το πρακτικό φορεμάκι (Β), οι πένσες του κορσάζ διακρίνονται καλά. Τραβήξετε το φάρδος του μανικιού από τη μασάλη στόν αγκώνα, για να σχηματίσετε δύο πιέτες. Ζώνη πέταινη. Κουμπιά ζωηρού χρώματος. Μπροστά και πίσω μπάζετε στο ύψος κάτω των ποδιών το φάρδος της φούστας για να σχηματίσετε μία κουφότητα ανοίχτη 25 πόντους κάτω.

Στο κορσάζ του βραδυού φορέματος (Γ) δεν υπάρχουν πένσες. Θα κατεβάσετε το ντεκολτέ και θα το φαρδύνετε σωρύνοντας από κάθε πλευρά το ύφασμα με σουρες. Επίσης το ίδιο, σουρες κάτω στα μανίκια για να τα κοντύνετε. Μία χρωματιστή κορδέλλα περνά ανάμεσα σε δύο τρύπες που έχουν γίνει κάτω από το ντεκολτέ. Η κορδέλλα βγαίνει πάνω από τη μέση και σταυρώνει για να σχηματίσει ζώνη. Δένεται πίσω στη ράχι. Μακρύνετε τη φούστα μακραίνοντας τη γραμμή της ραφής του έμπροσθεν και της πλάτης.

Χρειάζονται κουφές βελονιές αλλά βάλτε τις σε μέρη που να μη διακρίνονται.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ

Έλαβα και πάλιν πολλά γράμματα μολις έκυκλοσάνε το άναπτό μας «θανάσιον», δεν προφταίνα όμως ν' απαντήσω σε όλες σας. Απαντώ σε κάθε μία με τη σειρά ημερομηνίας που έλαβα το γράμμα σας.

Σας πληροφορώ ότι ευχαρίστως θ' απαντώ στην κάθε μία μέσω αυτής της στήλης, δίνοντας τις καλύτερες και περιφημότερες συνταγές των διασημότερων Γάλλων δερματολόγων.

Κάθε γράμμα σας με τα μυστικά που σας άσκαλουν θ' απευθύνεται στη:

Δίδα ΒΕΡΑ
Περιοδικόν «Θανάσιον»
Συγκροτούς 48
Αθήνας

και θα περιέχει δραχ. 5 εις γραμματοσήμα.

Όσες πάλι θέλουν ιδιαίτερο γράμμα, για να λάβουν απ' ευθείας την απάντην στο σπίτι τους, θα εσκέλεισιν δραχ. 25 εις γραμματοσήμα.

Πάντως, από τη στήλη αυτή θα σας δώω κάθε εβδομάδα τις καλύτερες συμβουλές μου για την τακτοποίηση της υγιοειάς σας σύμφωνα με τα νέα συστήματα της δερματολογικής επιστήμης.

Δικά σας
ΒΕΡΑ

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

Νά ν τ ι α, Καθάλλα. Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Είμαι πάντοτε πρόθυμη να σας εξυπηρετήσω σε ό,τι θέλετε, σε ό,τι χρειάζεστε.

Για το ζήτημα που σας άσκαλει δεν βλέπω τον λόγον να βλέπε να κάνετε ελάττωσι! Έκτος αν είναι πολύ όγκινος.

Δυστυχώς αυτό δεν μπορείτε να το πετύχετε ποτέ.

Αν μόνον είναι χαλαρωμένο και μεγάλο κατορθούται μόνον διά της εγχειρήσεως από κάτω. Δυστυχώς στον τόπο μας οι αισθητικές εγχειρήσεις τούτου είδους δεν άρχισαν ακόμα.

Αν όμως είσθε παχεία και τούτο συμβαίνει εκ πάχους, τότε θα σας πω μία διαίτα ή οποία σε πολλές έπέτυχε και άδυνάτισαν δικές να κάσουν τη σφριγιάσσή τους, αλλά και τη σκληρότητα των μυών.

Απλούστατα, μία φορά την εβδομάδα έπιμα. Ένα καλό καθόριστο καρεκλασπών. (Τό καρεκλασπών λιώνει σε χλιαρό νερό και απογειώκετε το ποτήρι με κρύο και το πινετε). Πινετε κατόπιν ακόμα ένα, δύο ποτήρια νερό.

Την ημέρα αυτή να μη φάτε διάλοι, μόνον κατά το θραδάκι κανένα γιαούρτι.

Επίσης μία φορά τη δομάδα μόνον φρούτα. Τίποτ' άλλο. Τις άλλες ημέρες από λίγο και όχι λοιμώρη.

Συνιστώ πριν άρχίσετε και κάθε 15 μέρες να λυγίζετε. Σε διαστήματα 3-4 μηνών θα όπτε μεγάλη διαφορά δίχως να πάθετε κομμά χαλαρώσι.

Α ν ν υ. Ο ν τ ρ α, Έντοθα. Μη ζητάτε τα άδυνάτι. Είμαι πρόθυμος να σας απαντήσω σε όσα μπορούν να γίνουν φυσικά, θούματα δεν γίνονται, αλλά ούτε ανακατεύονται με χημικά μέσα. Γ' α ν τ ρ α, τον έχον έχον οι κομμάτια, οι οποίοι διαβέτουν διάφορα χρώματα για τα μαλλιά. Τα τούνοια πρίν και βράδυ θα τα πτενίζετε μ' ένα σκληρό βούρτσάκι διατηγμένο σε βερνίκι-λαδό.

Ρ ό ο τ ο υ. Α π ρ ί λ η. Γράφετε μου και πάλι γιατί δεν έλαβα το γράμμα σας. Οερτε το στο γράμμα.

Α ν ν α. Πατρός. Δεν συμμορφώθηκετε προς όσα γράφα στην αρχή αυτής της στήλης για να σας απαντήσω δι' έπιτολήν. Απαντώ έδω. Αποφασίζετε τη βασικήν νηπικήν τήκωσιν στο πρόσωπο. Μεταχειρίζεσθε σκετο μέλι άγνόν. Μία ώρα κάθε μέρα κ' έπειτα ξεπλένεσθε με χλιαρό νερό. Μία συνταγή με τ' αυγό θα δώσω στο προσέχον έλλο. Προσέχετε να τη διαβάσετε. Καθαρίζετε το πρόσωπο, το λυκαίνει.

Ε. Μ. Έντοθα. Σε σιανέσθε η λικία άφελει το χαμομήλιον. Μεταχειρισθήτε έπληρην από 10 μ. μ. σή άρα πρίν πλύνάσθε. Σφινόμενι, πρεμ. Έπειτα ξεπλένεσθε με χλιαρό χαμομήλιον. Στο προσέχον έλλο διαβάστε μία συνταγή με αυγό.

Τ ο υ. Πατρός. Σας γράφω έπιστολήν.

Α ν ν α, Κορίνθος. Απάντησα διά του ταχυδρομείου. Ευχαριστώ πολύ. Θα σας παρακαλώ να μου στείλετε τη φωτογραφία σας, να γνωρίσωμε καλύτερα.

Έκτελείτε τη συνταγή που σας έδωσα κ' έπειτα από 15 ημέρες μόνον γονάρεστε.

Κ ό ρ μ ε ν, Τριπολις. Να ραζήσετε ένα παθόλογο ιατρό για την κατάστασή σας.

Ζ ω η. Πετρού. Θα εξαλειφώσιν άμέσως μολις μεταχειρισθήτε τη συνταγή μου.

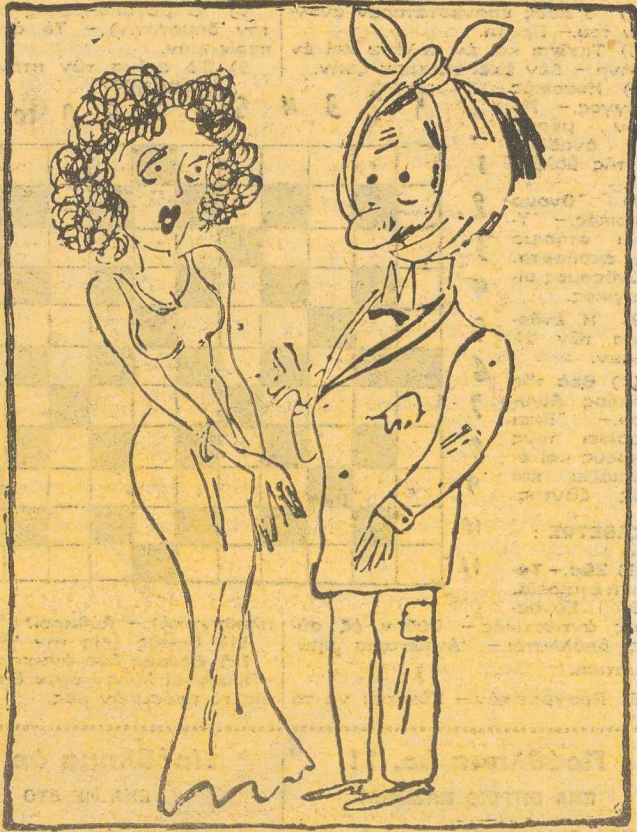

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

—Τι σάς συμβαίνει; Σας πονούν μήπως τὰ δόντια σας;
—Α μπά! Έχουν παραμεγαλώσει τὰ γένεια μου...

Τὰ περάκια του Τσόκλη ΠΕΡΙ... ΦΟΝΟ!

Ρε 'Αλικάκι, ή 'Αλλίς
πού θηλυκός είσαι... 'Αλλή
τουτέστιν αϊμοβόρισα,
μούπαν καμψόσοι συγγενείς
πώς έχεις γίνει διεθνής
εσχάτως...τρακαδόρισα!

Γι' αυτό προχτές στά σκοτεινά
μου την κοπάνισες ξανά
στη μιά απ' τὰ μεσάνυχτα
μέ κάποιον μάπα μπαταξή
πού σου ζηγήθηκε ταξί
μέ κουρτινάκια όρθάνοιχτα!

Σου τό δηλώνω τό λοιπός!
Μή μου ξεγιάσεις ούτω πώς
γιατί θερίο έγιναι
και θα με δούν οι φίλοι πιά
—σάν την... 'Αλική τη 'θοποιά—
ισόδια στην... Αίγινα!

Ο ΤΣΟΚΛΗΣ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ φέττα Παρνασσού.
Πληροφορία εκπαιδευτήρια ό
«Παρνασσός».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κύων κατάλληλος
για ντιζέρ κεντρικού θεάτρου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κατεδαφισθείσα
οικία έν καλή καταστάσει.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ φιάλα κίνας.
Πληροφορία στη Σαγκάη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εισιτήρια για
τόν 'Αλλον κόσμό. Πληροφορία
αμύπλοιοι... «Υδρα»!

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ή 'Ακρόπολις (για
νά εξηγουμέθα), του Βουτσινά.

ΒΡΗΚΕ ΤΗ ΛΥΣΙ

—Κύριε, δέν θέλω ούτε νά
σας βλέπω!
—Έ, τότε, νά σβύσω τό φώς;

Τανκομανία ΔΡΑΣΤΑΙ ΤΩΝ ΤΑΓΚΟ

Σκαρώνει κάποιος άγνωστος
τέλειος στιχοπλόκος
πού δέν υπάρχει μυελού
στην κεφαλήν του... κόκκος!
«Θά κλάψω», «Κλάψαμε μαζί»,
«Δακρύζω τὰ χαράματα»
κι' ως φαίνεται ή ποιητής
θά είνε διά κλάματα!

«Άλλος συνθέτης τολμηρός
στην έμπνευσι επάνω
τονίζει ό αθεόφοβος
μέ νότες... «Ας πεθάνω»—
όπερ σημαίνει ποιητήν
πού γράφει για τό... κάρρο
συνάμα δέ και ήρωα
πού δέ φοβάται... Χάρο!

Δυό μάτια... μπλέ ή καστανά
μαύρα, γαλάζια ή...καφέ
είν' ένός άλλου ποιητού
πολύ μοντέρνου τό έφε
κι' ανακαλύπτεις άνθρωπον
πού γράφει μέν άπόγως
και είνε στην πρωτεύουσα
γνωστός... όφθαλμολόγος!

Νεωτερίζων «Όμηρος
έπί πηγάσου πάντα
προβλέπων μετά θάνατον
νά τουχουν κι' άνδριάντα,
φωνάξει λίαν δάρβαρα
—όπερ άνήρ έκ Μάνης—
«Θά σε σκοτώσω» «Δέ θα ζήσ»
ή «Θέλω... νά πεθάνης».
Κι' ανατριχιάζει παραυτά
και πρό της Μούσης ταύτης
τόν ποιητήν φαντάζεσαι
νά είνε Νεκροθάφτης!

Τέλος συνθετοποιητής
μέ φήμην ραδιούργου
και ένστικτα... κοκούργου
σκοτώνει και σκοτώνεται
για λίγη άπλώς... αγάπη
κι' όμως δέ γράφει —ως θαπρε—
(πε—
«ταγκό του... Κακαράτη!»

ΜΟΥΛ—ΠΟΥΛ.

ΜΕΤΑΞΥ ΚΥΡΙΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥ-
ΜΕΝΩΝ

—Ποιος έπήρε, αγαπητή μου,
τό «Πρί Νομπέλ»;
—Δέν ξέρω, αγαπητή μου, έ-
χω καιρό νά πάω στις κούρσες.

Στίχοι επί...κάρρου ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

Μετακομίζουν κατ' αὐτάς
οι 'Αθηναίοι όλοι
και έγινε τό άστν μας
μιά... κινουμένη πόλι.

Μετακομίζει ένα μωρό
—δι' ευθύνην του άτόφιου—
άπ' της μαμάς την άγκαλιά
γραμμή για τ'... 'Αδερώφειον!

Οι του Ζαπτείου... ένοικοι
σουτ' 'Αρεώς τό πεδίον
κι' όλα τὰ ψάρια γενικώς
στό... 'Εθνικόν 'Ωδειον!

Μετακομίζει ή Φιφή
στόν... φίλο της τόν άλλωνα
κι' ή συνοικία Βλασσαρούς
πηγαίνει στα Πετράλωνα.

Μετακομίζει ό Τζερεμές
στην άγκαλιά της... Ρόζας
και της... Σαχάρας ή έρημος
στά θέατρα της... πρόζας!

Στην άφιλία οι βουλευταί
πηγαίνουν έκ της κάσας
και τὰ μικτά γυμνάσια,
στό δάσος... Μαλακάσας!

• Ό της «Κοκέττας» συγγραφέυς
όστις κυλά σαν τόπι
άφησε πιά την... Κοκκινιά
και πάει στην Βαρυμ—πόπη.

Μετακομίζει μιά «μικρά»
μαζί μέ τὰ μεράκια
μέ πέντε δίσκους σουμπλιμέ
και πάει σιτά... θυμαράκια.

Και αι διαχόμενουσαι ντιζές
σ' άνώγειαι ή ισόγειαι
θιαώς μεπεφέρθησαν
εις τό κλουβί του... μπόγια!

• Επίσης και ή 'Ανεζιώ
—άν και θηρίο άνήμερον—
πήγε στην Τούλας της μαμμής
νά μείνη επί... τριήμερον.

Μετακομίζουν τ' 'Ατλαντος
τά τουέλα, στα σχολεία
και της Γλυφάδας τὰ μπαιν-μίζε
εις τὰ...κρεοπωλεία!

Γύρισε πάλι ή Μιμί,
στόν άντρα της τόν Στάθη
και κάθε στόμαχος κενός,
στην... πλάτη έγκατεστάθη!

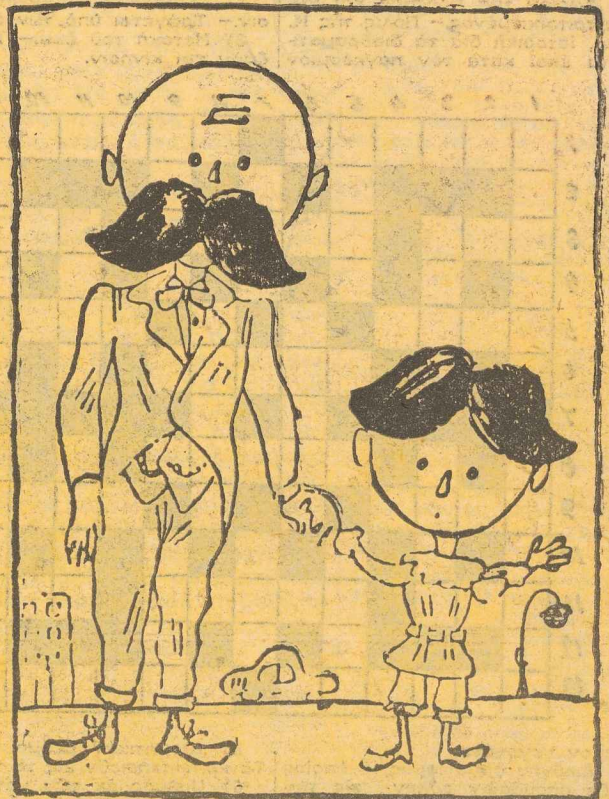
Μετακομίζουν δηλαδή
τά πάντα και έν γένει
κι' ή τσέπη μας του σακκακιού
εις τὰ... δεξιά πηγαινέι.

ΜΟΥΛ—ΠΟΥΛ.

ΗΚΑΜΗΛΑ ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗΝ
ΚΑΜΠΟΥΡΑ ΤΗΣ

—Κύττα, κύττα, Αιμίλιε, τί
σκληρή καρδιά πού έχει αυτός
ό παλιάνθρωπος! Αυτός πηγαί-
νει έλεύθερος και μ' άδεια τὰ
χέρια, ένώ τό δυστυχισμένο τό
ζώο είνε όποχρεωμένο νά σηκώ-
νι όλο έκείνο τό έάρος!...

• Ό μπαμπάς του Τοτού είνε άπολύτως ίκανοποιημένος. • Ό Το-
τός μοιάζει καταπληκτικά του μπαμπά του!

Λύρα και Λίρα ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ- ΤΙΚΟΣ ΕΡΩΣ

• Ένας λογιστής σπουδαίος
τάμπλεξε μέ μιά χήρα
κι' έρωτεύθηκαν κι' οι δυό τους
τά μουσικά τους και μιά... Λίρα.

Και ό λογιστής ό δόλιος
μέ τόν έρωτα παλαίει
και στην χήρα κάθε θράδυ
την αγάπη του της... Λέι.

Μά ή χήρα καθώς λένε
είνε άσπλαχνη κοκέττα
και ό λογιστής σκουπίζει
τά δακρύα του μέ... Πετσέτα.

Κάθε θράδυ περπατούνε
μοναχοί τους εις τὰ πάρκα
και ό λογιστής γυρεύει
της αγάπης της την... Μάρκα.

Μά μαζί του όλο παίζει
ή τρελλή μας ή κοκώνα
και ό λογιστής μας έχει
της θλακείας την... Κορώνα.

Τέλος πάνε μιά νύχτα
μέ αγάπη και γαλήνη
νά θαυμάσουνε οι δυό τους
την ώραία την... Σελίτι.

Τότ' έκείνη θυμωμένη
τόν αφήνει εις τόν μπάγκο
και του λέει: Λογιστή μου
δέν αξίζεις ούτε... Φράγκο!

ΚΑΣΣ.

ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΜΟΣ ΤΗΝ ΕΙΧΕ
ΦΙΑΝΣΕΙ

—Γιατί διάλυσε τόν άρρα-
βώνα σου; Μου φαίνεται ότι ά-
γαπίωσαστε πολύ μέ τη Λέλα.

—Αναγκάστηκα νά τό κάνω,
γιατί φιλώντας την προχτές έ-
νοιώσα νά μυρίζη καπνό.

—Και τί τό περίεργο; Σκαν-
δαλιστική γιατί μιά γυναίκα
καπνίζει;

—Οχι, σκανταλιστική άκρι-
βώς γιατί ή Λέλα δέν καπνίζει.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

• Ό έπισκέπτης στόν ζωγράφο:
—Ή εικόνα μέ τό ποτάμι πό-
σο στοιχίζει;
—Έκατόν πενήντα φράγκα,
άπαντά ό ζωγράφος.
—Και ό πίνακας μέ τη θά-
λασσα;
—Τετρακόσια φράγκα.
—Μμ... είνε πιο άλμυρή.

•Αρμένικη ποίηση ΑΧ! και ΒΑΧ!

•Αγαπημένο σ' έκανα
σάν μάτια μου τὰ ντύσ
άμ' σουπιά έγίνης
χωρίς νά πής... άντία.

Μ' 'Αγκόπη έφες μαζί
μέ παραλή φαφούτη
κι' έγώ ρεζίλης είναι
σε όλο τό Ντουργούτι.

•Από πολύ μου κλάμα μου
πρησιμένα έκανα μάτια
και τό καρνιά μου είνε
σάν... παστουρμάς, κομμάτια!

Ντραγουτισμένο ντέν μπορώ
νά κάνω μέ μπουζούκι
και μααζί μου έκλεισα
και ντέν πουλώ...σουτζούκι.

•Αμά τὰ 'ρτης γιαβάς γιαβάς
και τὰ μέ λές γιαβρούμ
άμα παληώσης μέ καιρό
και γίνης... Γιουσουρούμ!

Ο ΚΙΡ—ΚΟΡ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κενός χώρος
έντός της κεφαλής "Ελλήνος
άκαδημαϊκού.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ό πέμπτος
όρφος τριωρόφου παρά τό Γκα-
ζοχώρι οίκιας. Άπαραιτήτως ό
ενοικιαστής πρέπει νά πληρώσει
καί... αέρα!

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ένοικιαστήριον
δι' ένοικιαζομένην οίκιαν. Πέρισ-
σοτέρας πληροφορίας ζητήσατε
άπό τό ένοικιαστήριον του ένοι-
κιαζομένου ένοικιαστήριου.

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΝΑ

—Με συγχωρείτε, πού σας
κατέβασα στη θάλασσα. Άλλά,
ξέρετε, συνήθως διευθύνω ύδρο-
πλάνα...